

**TRACTATUS IN
MATERIA EQUORUM.
MAG. &
EXCELLENTISS. D.
HIPPOLYTI...**

Ippolito Bonacossa, Valenti Gonzaga



ILLUSTRISSIMO AC EX-
CELLENTISSIMO PRINCIPI
DOMINO,

D. FRANCISCO ESTENSI,
Marchioni MASSAE. &c.

HIPPOLYTUS BONACOSSA,
Jurisconsultus Ferrariensis felicitatem.

E Illustris est Tui nominis toto terrarum orbe sanè non ficta fama, Princeps optime, isque de Te ubique gentium circumfertur rumor, ut praestantia morum, humanitate singulari, integritateque eximia praecellere Te uno ore fatentur omnes, ac praeiens. Rarissimum quidem tempestatis nostra exemplum esse, quod divina quadam providentia ortum hisce calamitosos temporibus videri possit. Quibus animi Tui, ceterisque doctibus & ipse allectus. Cum his meis salutem tibi dicere decrevissem, non census id absque munusculo aliquo faciendum. Brevem igitur in materia equorum tractatum hunc, ex legali disciplina depromptum scriptitavi, quem dicare tibi, & sub Tuo nomine, si quam forsane eam in rem studiosius utilitatem afferre possem sinerem in vulgum prodire, quem si tuo calculo comprobaveris, spes est, alios quoque in studiosorum gratiam Tractatum emissuri sumus, accipe igitur nunc hos nostros labores Clementiss. Princeps, quales quales existant, animi grati erga liberalitatem Tuam specimen, maiora & me debere, & splendorem tuum decere, certè scio. Verum Te quidem nunc veterum res exemplo, qui non minus regum esse parva interim à seculo tenuioribus ex porrecta hilara fronte cum offeruntur accipere, existimant, quam vel maxima dare. Inquit Naso.

Velle parum incipias, ut re potiaris oportet.

Sic & laudari consuevit magnus ille Persarum Rex Artaxerxes cognomen Memor, qui cum rusticus, nescio quis, ei aquam utraque manu è proximo hiantem stamine obtulisset, benigno illam jucundoque vultu accepit, nuntius, qui donabatur utilitate, sed prompta ejus, qui largiebatur, volun-

tate gratiam meritus (ut inquit Plutarc.) Memorque illius eris, de quo juris
Pont. gl. vers. gratiosè. in clem. 1. de cens. memoratur, videlicet.

Quadrupedis dentes donati cernere noli.

Adagium utique Italicum. Non respiciendum, scilicet, dentem Equi
donati.

Ceterum illud quoque reverenter polliceor, omnem meam operam, in-
violabilemque fidem pro dignitate tua nil unquam recusaturum. Deus au-
tem optimus maximusque in adversis præstet fortitudinem, Illustriss. D. Tue
perpetuus, si quid est.

COM-

COMPENDIOSUS

IN MATERIA EQUORUM
TRACTATUS IV. VT. D.

*Domini Hippolyti Bonacossæ No-
bilis Ferrariensis.*

De Equo ipso sive Caballo.

FEROCISSIMUM & inquietissimum animal in somnique & inexplata voragine est Equus, nil domino insolentius, Animal in quam & ocy impatiens, & laboris tumidum, dejectum, impetuofum, ignavum, audax, intrepidum, volatile, caducum, umbrosum, dominum spernens, diversisque illum viis in discrimina abens. Quis enim contumaciam, quis morsus, aut calces ex-
plices? quis hincitus, & ascensoris impatientiam? Quot enim equo-
rum mores, totidem constat esse pericula, ob id Equus fallax dictus
est, ait Lucas de penna, *in l. probatorius col. fi. C. de diversis officiis,*
lib. vi. ex eoque adagium ortum, Equorum domitoribus Bis equum
malefacere. Animal etiam, quod si conferantur cum obsequiis tadia,
nemo sapiens ermet, nemo diligens pascet. Eundem igitur pedester,
& ibi pro libito, nemo te transvehit, nemo morabitur, nemo concu-
riet, nemo deiecit, neemo aget in praeceps, unus tibi labor in via,
unum opus ire, nihil tibi tuo cum rectori negotij. Non cogeris Equū
ficare, non pungere, non adaquare, non substernere, non circun-
ducere, non fricare, non pascere, non aut tergum ungere, aut aren-
am pedis ungulam, & tractare digitis ancipites clavos, aut nocturnos
lodibos accere concursus, & somno exciri trepidus semperque solli-
citus, quid belua per vigil cum vicinis agat, saltem noctibus quiesces.

Nam qui equitant noctu etiam laborant, & alia patiuntur, de quibus Etruscus Poeta, de remediis utriusque fortunæ, lib. ij. Dialogo lvi. & xxxj. ubi de Equo meminit. multa (licet) de Equo sint utrinque contraria, obsequiosum tamen illud fidumque Animal quis negabit? de quo tam multæ jaçantur fabulæ, scribuntur historix. Animal profectò nobile, regium, optabile, colendumque; dignum, quod de enormi precio comparatur, anxia nutriatur cura. Est id quidem utile, interdum & celeritati adminiculū, & fatigationi remedium, & nobilitatis insigne, gloriosum quippe vulgo censerì insigni Equo vehi, & cunctos excellere, nec vertice solo, sed humeris & penè toto corpore supra esse. Equos prima Thessalia reperit domuitq; . Tameñ si Cœlius Rhodiginus, lœc. anti. lib. xi. c. lvij. ex urina Neptuni ortum referat, qui olim super saxo consopitus profuderit. Lactantius verò grammaticus in Thessalia terram tridente percussam à Neptuno potius existimet. Ingentes sanè viros usque ad Ludibrium Equorum studio captos legimus, & nobilis Equi spiritū moresque descriptos quandoque pro suggestu vidimus. Scriptum extat Alexandrum Macedonē amato Equo tumulum erexisse, urbemque de Equi nomine appellatam. Augustum præterea Equo sepulchrum instituisse constat. Divum item Julium ante Aedem Veneris marmoream Equi effigiem consecrassè. Antonium quoque verum viventi Equo, quem immodicè amabat, simulachrum aureum, & ipso mortuo sepulcrum in vaticano extrui fecisse narrant historici. Nec defuere adhuc, qui eorum Equos, ut filios luxerunt, agrotosq; ter quotidie, licet podagræ morbo laborarent, una cum medicis visitarunt. De Equis undique scribunt Historici fusiùs, nempe Plinius lib. viij. cap. liij. Textor. in officina, in j. parte, Gellius de Bucephalo, Alexandri Equo, & alij, quos sciens reticeo, ne verborum sum. Scitissimus noster jurisperitus Itraquellus, in suo, de legibus connubialibus, in vij. l. ex Plinio recenset. Equum petiisse prærupta, & exanimatum esse, cum detractò operimento oculorum, se cum matre colisse videret. Idem recenset Archiepiscopus Flo. in ejus summa parte, 2. tit. v. c. v. §. ij. de incestu. in fi. § Idem dicit sum. Angelica in v. impedimento matrimonij fol.

107. num. 1. Idem recitat & Q. Curtius, lib. v. Ex quo satis apparet naturam tacito quodam sensu promiscuam detestari libidinem. Licet aliter censere Naso, ut videtur Metamorph. x. his carminibus.

Cæcis animalia nullo

Cæcis delictis, nec habent turpe iuvenca.

Terre patrem ergo, sit Equo sua filia conjux.

Et vide Neviza. in Sylva. lib. xi. sub nume. 117. in princ. Equus itaque, cum vict. sit, exultat, vict. autē dolet. Lactant. lib. iij. cap. viij. Item Equorum cursus hominum clamoribus incitatur. Lucas de penna in l. per hanc C. de Cursu publico, lib. xij. Et scribit autem Jurisconsultus noster Petrus Jacobus in ejus judicaria Praxi, quod Rex Arragonum habuit semel Equum optimum & magni valoris, qui fuit factus quasi furiosus, & interfecit multos scutiferos, & quod Rex ille fecit poni distortum & sine freno ad bellandum cum Leone, qui obtinebat, si fuisset ferratus expositus. Et refert Glossa juris civilis, in l. si servus. ff. de actio. empti. ver. cloacham, quod Cæsar tertio die ante mortem suam intravit podromum suum, idest Equorum stabulum, & invenit Asturdonem vel Asturconem, ut legit Budæus de Assē lib. 3. pag. 254. suum Equum flentem, quod fuit judicium mortis futuri domini.

Equus enim ab æqualitate dicitur, licet e brevietur, quia quando quadrigæ iungebantur pares æquabantur, Inde diminutivum equuleus idest parvus Equus, vel genus tormentorum. Inde etiam equulus & equinus, equestris, equa, equula, eques equitis, equito equitas, equitor, equitatio secundum Papini. de quo ita Lucas de penna in l. ij. C. de spectaculis &c. lib. xi.

Vetustissimum Marin tradunt scriptores, qui primus Equum in-
fendit & freno inhibuit, Ausonem indignè omnium. Si quidem princeps Italiam inhabitasse feruntur, quorum unus iste Marin, ut ex Cælio Rhodigio, Lectio. anti. lib. v. cap. xl. videre fas est. Idem quoque Auctor lib. xi. cap. l. vii. scribit, Equitandi artem primum excogitasse Neprunum, qui ob id Hippius sit appellatus, (ut Diodoro placuit) Primus autem, qui Equos junxit currui fuit Erichonius de quo Virgilius, lib. 3. Georg.

Primus

*Primus Erichthonius currus & quatuor ansus.
Iungere equos &c.*

Rhodiginus met. *lib. vij. cap. xxvij.* ubi disertè & copiosè hæc habu-
quæ pro nunc congestisse volui.

QUÆSTIO I.

QUÆRITUR modò in jure nostro Cæsareo. An Equus ipse, fa-
tum, mansuetumve animal sit? Respon. mansuetum animal es-
se. Equus enim & Bos mansueta sunt animalia, quæ si ferocunt, l-
impetunt, est contra eorum naturam, & ita procedit titulus. ff. si qua-
drupes pauperiem fecisse dicatur. Unde animal justa facere dicitur
cum juxta naturam suam movetur, l. 1. §. & generaliter. eod. titu-
ubi si quadrupes nocet, cum secundum naturam suam movetur, hoc
damnum animali non imputatur, quia justa facit. Si mula enim plus
justo onerata onus evertat, mulierum puta lædendo, damnum utiq;
dedisse non dicitur, cum hoc naturale animali fuit, ut abhorreret ab
his, quæ sunt dolori. iste est tex. in l. pen. cod. titu. Nam & muli debent
onerari secundum onus, ad quod portandum sufficientes consuetu-
dine reputantur. text. est optimus in argum. in l. publici. C. de cursu pu-
blico, & Ang. lib. xij. & ibi. Bar. dicit illum tex. facere, quod si ego
oneravi mulum tuum onere librarum quinquaginta, qui bonus &
sufficiens putabatur ad tantum pondus, si tamen ita oneratus decessit
ex pondere, non teneor, quia permissum est mihi onerare ipsum se-
cundum consuetudinem & muli sufficientiã. ex cujus dictis facit sin-
gulare Corsetus, in singularibus suis, in ver. onus. quod dicit notatu
dignum. Alioquin, si animal commota feritate contra naturam no-
cet, puta equus est calcitrosus, & calcem reliciat, jam dicitur injusta
facere, & censetur damnum dedisse, utque pro noxa dabitur, aut dam-
num à domino refarcitur, d. l. j. gloss. versi, contra naturam, Instituta,
eodem titulo.

Quæstio II.

Quæro, pone cursu equi puer est occisus, an equo sedens, bajul-
ansve, aut currens capitali pœna puniatur? Et non puniri ait Saly. in
l. non ideo minus versi, quæro quinto. C. de accusa. sed minori pœna.
Tu au-

Ita autem distingue ut per Bonifa. *in rub. de insultu* nam si currit in loco deputato, & aut dolose? & capitali pœna puniri tunc ait, secus atque si vitium sciret equi, ut quia effrenatus indomitusve foret, & tunc leviter esset puniendus. Si verò non in loco deputato, & aut dolo? & capitaliter plectendus venit. aut culpa, ut culposus esset puniendus, vide Jaco. Novellum *in Prati. crim. ubi de inquisitione pro casu agit*, sub num. 7. Felin. *in cap. significasti, primo. de homici. in initio*. Bar. *in l. si forte. §. navi. ff. ad l. aquiliam*, ubi & Floria. & Bar. *in l. intelligendum. §. si propter ff. de pub. Saly. in l. non ideo, col. iij. C. de accusa*. Fufius Iodocus, *in ejus criminali in rub. cap. xliij. ubi de damno pecuario agit*, & quid si ex cutu equi quis percutiatur, & ex percussione vulnerat, Bal. *consil. cccxliij. in jv. parte per totum*. Et no. quod currentes equos debent dicere alta voce: guarda. guarda. Bal. *in l. si putabat. ff. ad l. aquiliam, per illum textum*.

Quæstio III.

Conduxit quispiam equum ad vecturam, quem fuste vel baculo percussit in capite, ita quod mortuus reperitur, tenebitur ne de occiso? Et teneri Felyn. *dicit in c. significasti de homicidio, Corsetus in repositorio abbatie, vers. Conductor*. Ratione enim loci percussi percussor animus deprehenditur, cum equus virga & calcaribus, & non fuste vel baculo sollicitatur, ad æstimationem teneri existimat.

Quæstio IV.

Petebat actor equum totum brunum, reus autem libellum non procedere contendebat, quia multi reperiuntur equi toti brunum, negabatur idem actor, quæritur quid juris in isto casu? Resp. Albericus *in l. idem Pomponius. §. si plures. ff. de edil. edic. in contingencia facti ita determinatum fuisse*. Quod equus actori exhiberetur, qui declarare haberet, an idem esset petitus equus, *l. si quis in tantum. ff. de testibus*, vel ut exhiberetur testibus qui hoc declararent, ut in *auth. de testibus, §. quoniam*, Nam & idem actor equi probari debet Alex. *con. cxxxviij. num. 4. in vñj. val. & cxxij. num. 2.*

Quæstio V.

Veterinarius quidam equum scholastico commodavit, ut nec ad studium, & misit secum famulum, qui male gubernatus equum mori-

moritur, an is emendare damnum tenetur? Et teneri censet *Alberic. l. penul. ff. de usufruct.* quemadmodum. Licet enim famulus adhibi fuerit, ut custodiam haberet de equo, quoniam autem scholasticus culpa periit, ipse tenebitur, quod secus, si non culpa ex parte ejus, sed naturaliter, *Bologn. in auth. habita. C. ne filius pro patre, l. si. ut certo. ff. de iur. hereditatis. ff. de commodat.* ubi & *Alberic. & S. sequen. Bald. in l. divi. C. loca. cum simil.*

Quaestio VI.

Equum oberrantem accipis in pascuis, incidis ne in pœnam stat
tam adversus eos, qui propria autoritate res invadunt alienas? Et
non incidere ait *Bellaperticanus. in rep. l. si quis in tantam. nu. 17. C. unde vi. arg. l. quod Nerva. ff. de acquir. possess.* Differentia est n. inter rem
mobilē & immobilem, possessionem enim rerum imobilem, possi
demus ubicunque sint, mobilium autem non, nisi quatenus in nostro
fuerint custodia. *d. s. Nerva. ubi. l. as. & ceteri.*

Quaestio VII.

Pro uno vitio in equo quis redhibitoria agere potest, sed de alijs n
quoq; non apparentibus vitijs rectè protestabitur? & posse ait *Bald.*
l. si pradiñ, col. ij. vers. sed pone emi. *C. de. edil. edict. per text. in l. si tamer*
fi. §. cum redhitoria. ff. eo. tit. De quibus potest reservare sibi jus agend
quandocunque apparuerit. *Maranta, in Prat. iudicia. in iij. parte nu*
me. 18. pagi. 40. Et no. quòd dentes equi in Juventute sunt crocei colo
ris & in senectute albescent, secundum *Aristo. in Problema.* ubi poni
rationem.

Quaestio VIII.

Duo petunt equum sequestratum, equus tandem moritur, an instan-
tia censatur precepta? Et preceptam fore tradit *10. in. Monasterii*,
in eius defensorio iuris ad fin. num. 32. q. 6. quotiens & q. 1. plures, ut vide
Archiepiscopum Floren. in eius summa, lib. 15. de pertinentibus ad Judi-
cium, qui est in §. viij. ubi de Salaris Judicum agit.

24/10 18.

Coramodasti equum, ut irem ad bellum, ibique est mortuus, an
soluere teneat? Respond. *Marfil, in rub. et fides iussu sub nume. 229. me*
nō teneri, nam scire poterat aliud regulariter & communiter evenire de

non tunc non posse, nisi tamen me ingesserim, quia tunc secus. idem
Alia. in Consilia. 103.

Questio X.

*Licetne equum in duello ferire? Respon. d.m. Alciatus in tractatu,
de duello, licere, nisi aliter conuentum fuerit, ibi cap. xliij. nume. iij.*

Questio XI.

Armorum appellatione venit ne equus? Respon. Paris de Puteo, in
lib. de re militari. §. duo nunc. 4. non venire, Licet de ratione sit
quoque militia.

Questio XII.

An equi militibus in bello auferantur? Respon. *Paris intracta. de*
Null. an pugians. quòd sic. *Quaestio XIII.*

Quaestio XIII.

Equi pugatorum ob ignē appropinquare nolunt artificiosè certè
nimis, qui igitur victor aut victus existimabitur? Respon. idem
Paris ad. tracta. de re militari. in §. orta, num. 1. ut per eum ibi fufius.

Questio XVI.

Apellatione equi, venit ne pull⁹ equinus? Respon. quod. non, *l. sed ad-*
Al. si quis mulierem *ff. loca.* Quod facit ad statutum secundum *Al-*
berti in Dictionario, in dictione hac. quod quilibet vadens ad exercitum
 habens solidos decem pro quolibet equo, nam si sit equa quæ pullum
 parit, pullus non venit, igitur decem non consequetur.

Questio XV.

Equus militaris extra provinciam duci ne poterit? Respon. non
potest. ac re militari. l. officium. Alberi. vers. Equus.

Questio XVI.

Martius est equus in bello, vel itinere, quo nam pacto mors ejus
 sit probanda? Respon. scriptura cum iuramento ejus, cui equus fuit
 commendatus. Bar. in rub. C. de fide instrumen. col. ij. vel per instrumen-
 tum, quod plerumque quis sibi fieri facit, qualiter equus talis sit ibi
 mortuus. Ita. *vel in iust. vel licet in mari. ff. si ubi. C. Bar.* quod sane in-
 strumentum debet fieri coram testibus. Idem si ambasciator dicit, e-
 quum ibi esse in viro mortuum, de morte producta scriptura a
 quibus tunc facta, datur etiam quod illa non faciat semiplenam pro-
 bationem. *Collene in consuet. Burgun. in ff. de pign. l. xij. c. 10. ff. de
 test. l. i. c. audius de prescriptio. sub num. 25.* B 2

Quæstio XVII.

Statutum dicit quod equus non redhibeatur, nisi sit bultus, de
 testes deponunt illum esse bultum, alii inficiantur. Jus autem com-
 ne dicit in omne vitium occultum redhibendum. Quæritur quid
 ris? Respon. *Bal. in authen. omnes peregrini. C. communia de successio.*
 dubio præsumi in causa potius redhibitionis, quia dubium facti deo-
 di debet, secundum naturalem æquitatem *Alexan. consi. xlviij. in j.*
cando.

Quæstio XVIII.

Conductor equi æstimati, an teneatur de casu fortuito? Respo
Bal. in l. si ut certò. §. nunc videndum. ff. commodati. de quo Ias. in §. actio-
num, num. 86. instit. de actio. ubi de levissima quoque culpa tene-
ait.

Quæstio XIX.

Equus probatur mortuus, sed non probatur cujus pillamini
 an hoc probare debentem à probatione relevet? Resp. *Abb. in c. aud-*
ris, num. 25. de præscrip. ubi & glo. quod non, & ibi Ioan. Andr. ait
hoc practicasse. Alexan. consi. ultimo, vol. vij. sub nume. 3.

Quæstio XX.

Scholasticus quidam vellens in patriam redire, equum condu-
 xit ad vecturam, qui subitum incidit in itinere morbum, & ob id v-
 cino hospiti relictus fuit gubernandus, & diligenter curandus, nih-
 ominus tamen moritur, an hoc sufficiet, ut amplius non teneatur? E-
 sufficere probat consulendo *Bald. consi. xxij. Fantius in iij. volum. & A-*
nonus. Dialogo ix.

Quæstio XXI.

Mariscalcus curavit equum absque mercede, an illum pro
 mercede rectè poterit retinere equum? Respon. *Bal. quod sic, in l. fin.*
C. commoda. Et not. quòd Mariscalcus veterinarius rectè appellari
potest, ut probat Jodocus, in Praxi crim. cap. lxxiiij. ubi de homicidio
per venenum agit, pag. clxxij.

Quæstio XXII.

An ad probandum Equum fuisse suum, & ejus valorem & a-
 probandum commodatarium culpam commisisse circa equum ne-
 cess

efficit, quod res rationem sui dicti, etiam non interrogatus adsignetur, & quid si ierò, medicum in curando equo adhibuit? vide *Alexan. consil. cxxxij. in vij. vol. per totum*, ubi & alia.

Quaestio XXIII.

Equus posuit pedem in foramine molae, & ob id effectus est iniuria. An qui ibi molam traxit, equi damnum emendare cogatur? Respon. *Albert. in l. qui foveas, ff. ad l. aquil. teneri aquilia, seu in factu.*

Quaestio XXIV.

An vendito equo, veniat sella? Respon. venire *Petrus Rave. in l. de consuetu. nu. 116. & Rochus de Curte. de consus. & Firma in respon. & Cravena. consil. cxij. nume. 13. communem dicit Gomez de quo dicitur communi opi. pagi. 79. vide omnino An. Gomez in tractatu de capiare, & venditione. nu. 15. ubi dicit standum in hoc consuetudini, siquæ adit in loco.*

Quaestio XXV.

Furto subtractus fuit equus alicui, an is autoritate propria, fallaciter aliqua eum habere poterit? Respond. *Alexan. consil. lxxij. in iii. nume. post Ange. in l. qui vas, ff. de furtu. in prin. & in l. extat. ff. quod metus cau. Pau. de Castro, consil. xxxvij. & seq. Alexan. etiam in l. ij. de iuris munum Jud. ioan. And. & Doct. in c. nullus, de pig. quod poterit, nec debet ducere equum ad iudicem.*

Quaestio XXVI.

Quid si duo equi currebant, unus versus alium, & in cursu casu invicem se percutiant, an tum fiet emendatio? respon. *Bal. quod non in l. sicutiam, & cum stramenta. ff. ad l. aquil.*

Quaestio XXVII.

Exat statutum, quod nullus vendat equum sub certa pæna; quidam insuluum dedit equum creditori suo, vel dono dedit, an ex statuto tenebitur? Et non teneri ait *Bonifa. in tracta. malefi. in rubric. Quid sit acceptio, nume. 89. quia statutum loquitur de venditione tantum, quod certe servandum est, prout sonat, l. non aliter, ff. de legatis iij.*

Quaestio XXVIII.

Quid si statutum Patavinum. Nemo vendere debeat equum non subiecto, quispiam vendidit equum. An tenebitur, & an contractus

Quæstio XXXIV.

Vendidi tibi equam, cum pacto, quod si marem pareret esset meus, si femellam, tua esset, peperit utrumque, quomodo res se habebit? Respon. *Ias. in l. si ita scriptum nu. ff. de li. & posthum. & in l. extraneus. nu. m. i. ff. de condi. causa data. quod mas erit tuus, foemina autem erit mea. Et not. quod equarum libido extinguitur Jubâ tonsâ, secundum Plinium lib. viij. cap. liij.*

Quæstio XXXV.

Quidam videns equum multum sudantem in aliquo stabulo, illum exiecit & ligavit, qui equus ita se in capistravit, quod mortuus est, an extrahens emendare teneatur equum? Respon. *Ange, in l. eleganter. ff. idem labeo, per illum text. ff. de dolo. teneri. Licet enim principiû fuerit licitum, finis tamen non debet obesse domino equi. Ias. in l. i. ff. de ac. praet. nu. 3. ff. ne quis eum.*

Quæstio XXXVI.

Subtrahens equum de grege principis, quonam pacto debet puniri? Respon. *Martin. Lauden. in tracta. de Principe. pag. cccxlvij. puniri in libra auri, & equum restituere.*

Quæstio XXXVII.

Qua pars autem puniantur, qui equos ad spectacula deputatos, in proprios convertunt usus? Respon. *Franc. Luca. in tracta. de fisco. quod solvunt. fisco auri libram.*

Quæstio XXXVIII.

Ogropiam vendendi causa equum bene ornatum ostendit, an in contractu veniant ornamenta, quæ ipsi emtori tradere habeat venditor? Respon. *Ias. in ff. actionu, institu. de action. teneri tradere. Quæ, si regulari emptori, licebit agere infra quadraginta dies. & nō quod venditor equo, non solum veniunt ornamenta, quæ tempore venditionis equus habebat, sed quæ antea per duos habebat dies, quod probat Ias. ibi. Dicitur quod vendito equo ipso ornamenta venditoris arma habere non veniunt in contractu. Cur in tracta. de consuetu. nu. 9. Item ornamenta supradicta facta redhibitione, & in casu redhibitionis non equi recusat per venditorem petuntur per actionem in factum exhiberi. Ferrus. in l. in suo prae. indi. & Rosfr. post eum in libellis ubi de exhibitoria agit, & Panorm. in c. iustum de rerum peritu. Et imo de quo pater, quæ equis venalibus vetus est cautela, secundum Petraricham ibi. ultima, de similitudin. cap. viij. sub littera B.*

Quæ-

Quaestio XXXVIII.

Duo contendunt de equo, & uterque per testes probant de domino, & possessione equi, ac eorum quilibet probat, quòd talis equus fuit, & est natus de una sua equa, quam habebat in domo, quamnam erit sufficiens probatio? Respon. *Paris de puseo in tracta. syndica. s. probatio.* ut ibi per eum fufius.

Quaestio XL.

Equus est pignoratus, & ad vecturam commodatus, quid juris? Respon. *Negusan. in tractatu. de pignoribus, 3. membro, par. vij. sub nu. xvij.* quod inde cum expensa compensatur merces, & quod superest sit in sorte, & ibi vide *nu. 16.* quando expensæ factæ equo petantur. Et praefertur omnibus aliis creditoribus, tam pro alimentis quàm pro custodia, *Bar. in l. interdum. ff. qui po. in pigno. ha.*

Quaestio XLI.

Equus in pascuis accipitur ab eo, qui suum esse putabat, quomodo reperet dominus? Respon. rei vindicatione, aliàs actione furtiva reperet, si à sciente non esse suum accipitur, *glo. si quis in tantam C. unde vi.*

Quaestio XLII.

Commodavit quis mihi equum, ut rus peterem, postea poenitet, & accipit mihi equum non finito usu, vel finito, an tenebitur mihi ad aliquid? Respond. *Bar. in l. si quis in tantam C. unde vi. nu. 25.* non teneri, ratione duplici, una ex parte expellentis, quia plene possidet, altera ex parte expulsi, qui non possidet, licet commodatarius habeat ex commodato actionem.

Equus in bello fuit vulneratus, & postea in Civitate mortuus, an fiet de equo ipso aliqua emendatio? Resp. *Firmanus hac litera quod sic.* ut ibi fufius.

Quaestio XLIII.

Equitans, ire ne dicatur? Respon. quod sic, non agere: ideo potest per alterius fundum jure servitutis ire, licet alias ire pedester non posset, & manu equum ducere, *l. qui sellam, in prin. cum glo. ubi Floria. & Docto. ff. de servi. rustica. pradio.*

Quaestio

Quaestio XLIV.

An equi appellatione veniat equa? respon. quod sic. l. servis legatis.
q. pen. ff. de leg. 2. 3.

Quaestio XLV.

Equus commodatus offenditur absque commodatarij culpa, an pro eo satisfacere dominum tenebitur? Respon. quod non, l. fin. ubi
Florus. ff. ad l. aquil.

Quaestio XLVI.

Solviturne passagium Equus, sicut sessor? respon. ut in l. cum plures. §.
vehiculum. ff. locati.

Quaestio XLVII.

Gentes alicujus exercitus auferunt mihi equum, an si postmodum ad alterius manus perveniat, potero eum recuperare? respon. *Felyn*
in significans, in iij. col. de libelli obla. q. quod sic, probata, s. violentia,
licet non probato in vasoris nomine. Ia in q. qua just. de act. nu. 84.

Quaestio XLVIII.

Furatus fuit equus Ho. & est hic ductus, an fur erit securus? respon.
Bar. in l. sed nec Legatarius, col. ij. C. de condi. furti. quod non, tanquam
 rem de novo contrectans, ideo puniri poterit.

Quaestio XLIX.

Emi equum à viatore, & pretium solvi. verisimiliter. n. videtur tacite actum, ut in continenti equum ipsum mihi tradere habeat, sed quid si non tradit? Respon. convenire possum in loco contractus, etiam ratione delicti, quia me decipit. q. *Tholosana, nu. 103.* Et no. quod si tibi do fundum pro centum aureis pro uno equo, & quaeratur, an sit venditio, vel permutatio? Respon. attenditur, quod plus valeat, an equus, an centum aurei? si centum aurei, est venditio si autem plus valet equus, erit permutatio c. *ad quaestiones: de rerum permut. ubi. no. Bal. in d. Arista. q. 1. ff. de dona. Alex. consil. cxix. in iij. sub. nume, 5.*

Quaestio L.

Equus, cum quo stipendiarius recessit, est penes Baronem magnū, quod non potest sine magna difficultate recuperari, quomodo fiet? Respon. habebit locū l. si mater. C. de rei vendi. & q. *Tholosana nu. 202.*

Quaestio LI.

Mercator, qui vendidit equum in loco, in quo assidue conversabatur, an ibi, vel alibi pro equo conveniri poterit? Respon. nedum ibi sed & alibi, si alibi fuerit equus evictus. *Felin. in c. dilectus, vers. ad domicilium de rescrip. ubi bene.*

Quaestio LII.

Venditor Equi, eum transmisit emptori, & in via est reprehensus, cujus ne erit damnum? Respon. *Bal. in l. pen. per illum tex. ff. de action. empt. venditoris* quidem damno equum esse. Quod verum putat *Perusinus, in c. significavit, de appella. num. 14.* Nisi foret actum quod per certum nuncium mitteretur, vel equus missus fuisset per proprium emptoris nuncium, quod debet notari, quod secus existimat *Marsilius singular. cccxxx.* si quis commodavit equum tibi, & scribat literas, quod tu mittas equum, quia tunc non vult petere a te, ut des illum famulo, seu nuncio, qui literas attulit tibi. Nisi hoc expresse in literis caveatur. unde tu, si tradas illi, & fugiat cum equo, non liberaberis, inquit ipse.

Quaestio LIII.

Quid si conductori equus ablatus est in itinere? Respon. *Bal. cons. incip. Thomas.*

Quaestio LIV.

Duo socij vendunt equum morbosum, an unus pro alio tenebitur? Respon. *Franc. Crema. no. suo. cxlv.*

Quaestio LV.

Equus ne suppellectilium massaritarumve apellatione venit? Respon. *Bar. quod non, in l. i. ff. de suppellect. leg.*

Quaestio LVI.

Facto tertii equus alterum percussit, an tenebitur? Respon. *Bar. in l. eleganter. par. quadrupes. ff. de dolo, ut per eum. Doct. in l. Agaso. ff. si. quad. paup. fecisse dicatur.*

Quaestio LVII.

Quod Jure cogatur possessor equum restituere? Resp. *de usu. ff. de variis & extra ordin. cogni. & Specul. tit. de offic. omnium Judi. Par. 2. versic. item imploratur.*

Quæstio LVIII.

Conduxit quis equum, ut Romam peteret, & duxit Mediolanum; an furtum fecisse dicatur? Respon. quod sic. *l. si ut certo. Par. denique. vers. quinimo. ff. commo. & in l. si furem, in princ. ff. de condi. furti. l. qui iumenta ff. loca. Aresi. in tract. Malefic. vers. vestem celestem. Quod intelligit Bart. in l. item queritur. Par. si. ult. col. ff. l. ca. non procedere in equo locari solito, quia tunc dui retinuit pluribus diebus furti non tenebitur sed reconduxisse censetur, vel nisi crediderit conductor, alias dominum permissurum. vide Archiepiscopum Florenti. in eius summa, libr. ii. titulo de speciebus furti. §. iiii. d. l. furtum, allegata per ipsum Ang. in l. inter omnes. §. rectè. ff. de furtis. glo. in. §. furtum. insti. de oblig. qua ex deli. nascit. Cassanens in consuetu. Burgundia. §. v. pagi. 40. Plotus, in repet. l. si quando, sub nu. 550. C. unde vi.*

Quæstio LIX.

Equus conductoris culpa incidit in commissum, quia diu stetit in loco, an ad mercedem tenebitur? Et teneri putat Bald. in l. colonus. §. si. ff. loca. per illum sextum.

Quæstio LX.

An conductor equi teneatur, si equus erat infirmus? Respon. Odo. re. consi. incip. in nomine domini.

Quæstio LXI.

Conductor equi an teneatur sumptus facere ex ære proprio? Respond. quod sic. *l. in rebus. §. possunt. ff. commoda. & debet facere bonos sumptus hinc abundantia. Alias tenetur de deterioratione. Bar. l. arim. l. a. C. de cursu pub. lib. xii. Cagnolus. in l. contractus. ff. de regu. iur. ni. m. 53.*

Quæstio I. XII.

Adest ne aliqua Cautela, per quam quis sit securus, si equum quis emat furtivum, puta in foro? resp. Capolla. cautela x. quod sic, ut scilicet protestetur se nomine Domini equum emere. offerens se separatim illi restituere, restituto sibi precio & interesse. Vide Ioseph. Ludovi. Decis. Perus. 42. per totum. Vide Decis. Tholosa. cli. Beninted. conclusione Bono. xxxviii. Ex nova tamen constitutione D. Ducis nostri Moderni, sancitum est, quod

quod sit securus emptor, ut patet ad officium Bulletarum. Verum hanc cautelam refellit dominus meus *Alciatus*, in *tracta. Præsumptionum. regula. iij. præsump. xxix. versic. sed ista opinio*. Vidi tamen praticari coram me, tunc quando fui Superior Bulletarum Ferrariæ, quòd ducebatur equus ad officium, emptor emptitabat cum dicta protestatione & tunc servatis de jure servandis, meum tandem interponi decretũ & auctoritatẽ postulabat emptor. Nã videtur, quod hoc sufficiat. istud n. est facere contractum bonæ fidei, quia fit in præsentia Iudicis: *Bar. l. frater à fratre ff. de condi. & demon. & Imo. in l. i. ¶ fuit quasitum, ff. ad Treb. col. iij. Grammaticus consi. xl. sub. nu. 25. cum simi*. Præsentia. n. Iudicis facit cessare læsionem & deceptionem præsumptivam, prout post multos concludit *Craveta in consi. cxiiij. sub n. 2. in j. vol. Vide Bal. in consi. cccxlviiij. in fi. ubi dicit, quod semper utile est in contractib⁹ decretum Iudicis intervenire. ut ff. de solu. l. si stipulatus. ¶ lancem. in j. vol.* cogita tamen *Cæpol. cautela clxxxj* Sed contra *Cæpolam. d. cautela. x. consuluit Nasta consi. 436. de quo Iulius Clarus. in Practi. in ¶ fursum versic.* sed hic incidenter. Vide tamen *Covarruviam. in sua Relect. par. 2. ¶ 1. nu. 5.* Limitat istam cautelam, ut per *Grammaticum consi. civili. xx. num 1.* procedere, si jumentum fuisset emptum minori precio quam valuisset: ex quo eo casu sibi competeret utilis actio negociorum gestorum ad repetendum precium prædictum, quidem probat. aliàs secus, & vide eundem in *consil. 36. nu. 1. Vide Francis. Marcum. Decis. Delphin. quom. 7. parte 2. vide Decis. Tholossa. clj*

Questio LXIII.

Quid est equitium? Respon. *Spiegel. in Lexico hac litera. esse equorum armentum.*

Questio LXIV.

Qui nam sunt equuli? Respon. *Justin. in ¶ pecudum. institutu. de rerum divisio. quod sunt parvi equi & supra dictum est.*

Questio LXV.

Quibus vestibus utuntur equi Cardinaliũ? Tradit *Bertachi in reperto.*

Questio LXVI.

Equi ne ad militis sepulturam ducti, Ecclesiæ pro sepultura remanere debent? Respo. *Bald. in l. sancimus. Cde latina lib. tollen. remanere debere?* Contrariam vidi observatum Ferrariæ.

Quæstio LXVII.

Equus de bonis Ecclesiæ à clerico est emptus, de bonis Ecclesiæ in-
quum suæ, erit ne ipsius Ecclesiæ? Respond. *Archidiao. in ca. statutum.*
Assessorem. de rescrip. in 6. Ecclesiæ prorsus esse.

Quæstio LXVIII.

Equa per alium est possessa, quomodo repetitur? Respond. *Bart. in*
l. de usu. ff. de varijs cognitio. Specula. in titu. de offi. omnium judic. c. ij. ver-
si. item implorat. De causa possessio. c. iij. ubi etiam ponunt, quomodo
equa ipsa cum partu repeti possit.

Quæstio LXIX.

Occidens equum, qua actione conveniri poterit? Respon. *prout in*
l. i. c. si quadrupes. ff. ad l. aquil. ad damni æstimationem.

Quæstio LXX.

Commodastitu mihi equum, ut irem Parisias, ubi habebam ma-
gna negocia expedire, quispiam crus equo meo fregit, & ob id illhuc
ire nequivi, quam actionem adversus ipsum intentabo? Respon. *Iaco.*
de Ravenna in l. item Mella. c. cum qui vestimenta. ff. ad l. aquil. quod da-
bitur mihi in factum subsidaria. Alberi. ibi post eum.

Quæstio LXXI.

Habeo equum tuum pignori, an tenaris illum pascere? Respon. *Al-*
beri. in l. quemadmodum. Par. municipales & aliàs incipit magistratus. ff.
ad aquiliam. per illum tex. & ait, sufficere, quos ego permittam afferre
tibi ei bibaria, & ita servatur.

Quæstio LXXII.

Aliquis credens sibi licere, aufert de manibus alteri equum, an pu-
nietur? Respon. *Ange. in l. prator. Par. hac actione. ff. vi bonorum rapt. Mar-*
sili. in consil. j. vol. ij. sub numero 22.

Quæstio LXXIII.

Cingari, vulgo Cinganni, vel Aegyptiaci furto quotidie subtrahunt
equos, an pro eorum restitutione quid licitè percipere possint? Re-
spon. *Bal. in l. si. C. de condi. ob turpem causam, jure quidem nil conse-*
qui eos posse. Natta, consi. 76. nu. 2. Licet isti ioculatores, qui faciunt
ire caballos per cordam & similia facientes licitè quid accipiant. ij
em. supra ir. gl. ver scena. l. ij. Par. miles. ff. de iis q. no infamia. sūt infames.

Questio LXXIV.

Quis vendit equum, quem tradit per frenum, vel capistrum, an censetur per hoc dominum in emptorem translatus? Respond. *glo. ver. transferat inq. interdum. insti. de rerum divisio. translatus censeri.*

Questio LXXV.

An quis equum depositans, capistrum quoque deponere videtur? *Vide l. Par. quæ depositis ubi & glossa. ff. de positi.*

Questio LXXVI.

An liceat alicui immittere equum suum in pascuis prati mei? *Vide c. i. Par. si. de cleri. viol. & Guido papa singu. ccc. lxxj.*

Questio LXXVII.

Si equitarem equum, cuius non essem dominus, nec habere ius aliquod equitandi, Quod ius igitur habere dicar? Respon. *Archiepi. Floren. in ejus summa. lib. iij. titu. de ingressu religionis.* quod dicor habere usum equitationis equi nudum per omnis Juris denudationem.

Questio LXXIIX.

Captione utuntur maliciosi equorum locatores, qui à principio dicunt plura verba, & postquam est conventum de precio, dicunt, domine non habeatis pro malo, volo quod coram istis testibus equum hunc accipiat, & promittatis, quod si equus pereat incursum latronum vel incendio, seu alio casu, periculum sit vestrum. *Cyn. in. l. i. col. ii. C. commo.* decidit an hæc captio præcedat? pro ut eum sic refert *Nevisa in sylva lib. ii. sub num. 39. pag. clxxii. insti.* Alia etiam agunt hoc pessimum genus hominum. Qui jumenta locat meritoria seu veterina dat succussorem, quem male sessor alit. ponit idem *Nevisa in carminibus. in calce sylva:*

Questio LXXIX.

Queritur an Legatarius teneatur dare equum hæredi, ut querat servum, qui post testamentum aufugit? Respond. *Bar. in l. si servum. ff. de leg. i. quod debet inspicere persona hæredis & ejus conditio, & si erit talis, quod ire pedester nequeat, tenebitur.*

Questio LXXX.

Si fiat legatum de equo morello, an debebitur equus albus, quem unicuique tantum testator habebat? Respon. *Alc. in l. nominatim. ff. de*

*ff. de lib. & posth. de qua re pertractant. Doct. in l. si quis in fundi vocabu-
lo. ff. de leg. i.*

Quæstio LXXXI.

Quid agendum sit equo furto substracto? Respon. *Follerius in sua cri-
minali Praxi. parte ii. titul. Capiat informationem sub nu. 11. pag. 18.*
Quòd primò probatur dominium equi & quod fuit visus & repertus
equus in posse alicujus, & quod equus paulo ante visus est in stabulo
furtum pafsi, & demum ibi minimè repertum, & quòd stabulum fra-
ctum est. Quid modò, quando furto substractus est equus hospitatori?
Respon. consulendo *Barba. consil. liii. in primo volumine.*

Quæstio. LXXXII.

Quæritur, aliquis in armis suis equum designare cupit, quomodo
hoc rectè faciet? Respon. quod in parte anteriori aliquialiter elevatus
esse debet. *Bar. in tracta. de insigniis & armis sub nu. 17. & 22. ponit etiam
quomodo in cooperturis ponatur equus, & dono percipiatur equus
& si quæstiones. Par. cum in accipiendis, extra de Symonia ubi dicitur,
quod sic. vide tamen glo. ibi.*

Quæstio LXXXIII.

Quid si mihi promissus sit equus in instrumento confessionato, &
mora debitoris amplius non extet equus? Respon. potest fieri executio
in æstimationem. *Benedictus de Barxis. in tracta. de libellis guarentigiatis,
vel rectius valentigiatis. q. xj. parti. i.*

Quæstio LXXXIV.

Venditor equi dicit, se venderẽ equũ habentem omnes defectus, ex-
primens aliquos ex eis evidentes, occultos autem silet, Quæritur an de
occultis, & nõ expressis teneatur? Res. propter occultos non teneri. *Pe-
trus Jaro. in suã practica. ubi de redhibi. agit Ioann. And. ad Specula. titu. de em-
ptio. & vendi. Par. nunc videndũ. in addit. incip. quid si vendas. Ang. & alii
in l. si qui. cũ aliter ultima ff. de publi. Abb. in c. Justus de rerum permuta. Bal.
& Saly. in l. i. C. de edict. actio. Dicebat tamẽ Diogenes, nihil stultius esse, quã
venditorem narrare rei vitia, quam vendit. Et not. quod licet emens
equũ patientẽ in loco evidenti nõ possit agere redhibitoria. l. quæri-
tur.*

tur. *Par. si. ff. de edil. edic.* tamen illud non habet locum in minore, muliere, & rustico. *Bal. in l. ii. C. de rescrip. ven. in vi. col. quem refert Barba. consi. xvi. in iii. vol. Ale. in con. cxlviii. in ii. per totum. vide etiam Angelum in Par. pratorum Insti. de jure naturali.*

Questio LXXV.

Quid si equus venditus intra triduum sit mortuus? respr. *d. m. Alcia. in tractatu præs. regula. ij. præs. xxvi. in si. Alex. in l. si quis cum aliter. nu. 24. ff. de verbo. obli. Abb. in c. Justum. de rerum permu.* Si animal enim emptum triduo mortuum fuerit, imminet hoc detrimentum venditori, quoniam ex vitio morbi ante venditionem contracti censetur perijisse l. si verò. *Par. qui pro rei ff. qui satisda. cogan.* Et no. quod si emo a te equum, ut si non placuerit mihi possim tibi restituere spatio sexaginta dierum, quod si nolit. *Par. si quis ita. ff. de edil. edic. Roma. singu. de cl. xix.* Item no. quod si aqua subterranea duceretur in equum lateribus circumstructum, per cujus os aqua stillaret fortè æneum, & venderetur, illa domus cederet domui, & emptori esset lucro, si de ea re nihil esset dictum. *l. si venditor. Par. firmitus. ff. de actio empti. & vendit.*

Questio LXXXVI.

Quid si quis vendit equū cum omnibus suis schinellis & magnis & cū pacto, quod nolebat teneri de eis, an hoc sibi proficit? Vide *Pet. Jaco. in sua practi. ubi de redhibitoria meminit. & placent. in tracta. de act. personalibus tit. xxij. de actioni empti. sub nu. 5. cum seq. & bene per Panor. missa. in c. Justum. de rerum perm. & eundem. Pe. 1a. ubi de actione quanto minoris civili agit. ubi fusius vide omnino. Vide etiam Archiepiscopum Floren. in ejus summa. lib. ii. tit. de fraude in negotiatione. *Par. ii. ad si. & Par. vi.* inibi ponit, an semper teneatur venditor dicere defectum rei venalis? Et ait, quod si monoculus sit equus, non tenetur manifestare, sed tenetur precium diminuere pro illo defectu, quem emptor ignorabat, nisi visus ejus esset periculosus, vel noxius, quia tunc tenetur. Et ait idem *Petrus Jac. ubi supra*, quod venditor, qui verbis deceptoris inducit emptorem ad equum empticandū, tenetur ut ibi per eum fusius. Ubi etiam format libellos, positiones, articulos, & denique, etiam sententias super equis petitis in Judicio. Et quando vitium dicatur patens inibi. Et vide tu quoque *Panor. in d. c. Justū. ubi ait vitium,**

patere, quando. l. quilibet aspiciens perpendere posset. Et no. quod equus *castratus* non dicit vitiosus *Bal. in l. j. C. de edil. ubi dicit.* quod bene equus *retrogradus* dicitur vitiosus: umbrosus saepe numero consuevit esse *castratus* equus, rationem assignat articulus *Arist. in probl.* Item no. quod licet actione in factum non agatur post quadraginta dies, agi tamen potest certi conditione generali, vel sine causa. l. *adiles. §. inventorum. ff. de edil. edic.* prout equus spado sanus dicitur *ut ibid.*

Quaestio LXXXVII.

An de equis, super quibus equitantes transeunt, teneamur solvere *dacium*, seu *gabellam*? Respon. *Anch. conf. cclxiiij. per totum*, quod non, tamen malè servatur, ut saepe experimur.

Quaestio LXXXVIII.

Quaritur ejus expensis & sumptibus exhibeatur equus exhibendus, & ejus etiam expensis ali? Respon. *Is. in §. praeserea. n. 48. inst. de act. Paris in tract. synd. §. An. nu. 4.* ubi de expensa facienda in sequestrando equum.

Quaestio LXXXIX.

Stipulatio, qua promittitur, quod equus venalis gradarius, non calcitrosus sit, an teneat nec ne? Resp. quod sic, si per verba praesentis temporis concepta sit, l. *sic ita quis. ff. de evictio.*

Quaestio XC.

Locavit quidam equum alicui, qui deteriore factum reddere volebat, locator petit, postea non vult, Equus interim moritur, ejus necit periculo, locatoris, an conductoris equus mortuus? Respon. *Alber. in l. hujusmodi. §. adem. ff. de leg. 1. videri*, quod conductoris, qui fuit in culpa cum deteriore reddere. Verum stat Dini sententia contra, quia non constaret de aestimatione deteriorationis, & ideo debet recipere sub protestatione *arg. l. quidam aestimaverunt. ff. si cert. peti.* cum simi. *ut ibi recitat Alber. vide Ange. post Bar. in l. qui sibi. §. qui suam. ff. de solu. Cravetta. consil. cuj. nu. 2. in j. vol.*

Quaestio XCI.

Cuidam equum commodavi meum, cui posuit valisiam, & ob

id effectus est deterior, an debeat emendari? Respond. *Bernach. quid sic. Cagnolus in l. contractus, nume. 64. ff. de regulis juris.*

Questio XCII.

An conductor equi teneatur post mortem ipsius equi, usque ad solutionis æstimationem, ad mercedem pro eo, dato, quod fuerit inter ipsum & locatorem conventum de sibi præstando qualibet die mercedem, vel equum locandum? Respon. *Odof. quod non, consi. locavi tibi mulam. Spec. titu. de locato. ¶. jam dicendum, versi. sed ecce locavi.*

Questio XCIII.

Si conductor Roncini seu equi suscipit in se mortis periculum, an renebitur, si equus decedat morbo naturali, puta ex vivolis? Resp. *Bald. in addis. ad Spec. tit. loca. col. ij. quod non, Et an Locator eum sic magagnatum recipere habeat absque deteriorationis precio? Marsil. singu. dcviij. & Pau. de Castr. in l. qui stichum, ad fin. ff. de solutio. Et si ipsum locatori restituit tanquam sanum, & dominus ignorat tunc vitium in receptione, non liberatur ipse conductor Bar. in l. opus. ff. de loca. & in l. qui sibi. ¶. stichum. ff. de solutio. Bald. in proæmio fforum. ¶. hac austria.*

Questio. XCIV.

An locator equi vitiosi ad interesse, teneatur? Resp. *Bar. in l. sed addes. ¶. i. ff. locati. quâdo distinguitur sciens ab ignorante. Est auté in libro, qui Meridiana dicitur, quod si locavi tibi conventa mercede equum ad vecturam, ducendum Florentie, & restituendum inde ad octo dies, & equus adeo vitiosus erat, ut commodè eo uti non posses, quia fortè cespitabat, vel cadebat, vel seßorem lædebat, eum calcari- bus urgeretur non ambulabat, vel male, & similia faciebat. Distinguendum censet. Archiep. Flo. in ejus summa, lib. ij. ¶. vj. col. j. titu. de speciebus furti: nam si locavi certum, puta hunc equum, & sciebam vitiosum, teneor ad omne damnum datum & interesse suum: Aliàs secus: sed si locavi tibi incertum, puta unum de equis meis, eum habere plures bonos & malos equos, & postea tibi præsentavi malum, hoc sciens, teneor tibi ad omnes expensas, quas fecisti in equitatione, & tu teneris specialiter ad ea, quæ mecum convenisti.*

Questio XCV.

Quid si quis vendat alicui equum, nec eum coram abducatur, sed ica verbis depingat, ut deprehendi cogitatione ejus species in indivi-
duo possit, an si pereat equus, quem venditum voluit, antequam
emptori traderetur, cujus ne erit periculum? Et venditoris esse con-
stat, *l. quod si neque, & l. lectos. ff. de periculo. & commo. rei vendi.* Hoc
tamen verum est, cum incertum de incerto debetur: nam si incer-
tum de incerto debeatur puta si vendiderim unum equum ex meis,
hinc si omnes equi mei pereant, venditor liberatur à traditione rei,
que sine culpa perijt, ac proinde emptoris periculo & damno periisse
censetur, nec si solum sit pretium id ab emptore reperti potest, *ar-
gum. l. ratione. ff. incerta. ff. ad l. falc.* secus si unus tantum perijt equus.

Questio XCVI.

Ait Papinianus in *l. equus. ff. de usuris.* equis per fideicommissum
relictis, post moram factus quoque præstabitur ut fructus. Sed & factus
secundus, ut causa sicut partus mulieris. quonam modo inibi secundus
factus intelligatur, & quæ sequuntur? Sanè innuit utunque lex illa,
quod causas dixerint veteres eas accessiones, quæ licet non ex ipsis
rebus provenissent, in illisq; hærent, tamen earum occasione pro-
ductæ merito res ipsas sequetur. Disertè igitur in lege illa distinguun-
tur fructus à causa, ut factum ex equa natum inter fructus, secun-
dum verò factum, & partum mulieris, inter causas numeret. & profes-
so, siue secundum factum lex vocet eum, qui ex eadem equa est edi-
tus, qui primus, siue eum, qui ex primo factu natus est, satis patet quod
ex causa rebus accessisse dixerint veteres, id quod non re ipsa, sed oc-
casionem rei debitum esse videretur? Quod autem in eadem lege par-
tus mulieris intelligatur, perpende ex his.

Questio XCVII.

Queritur item, quidam grammaticus Mediolano Bononiam
iturus, equum à Veterinario certa in dies mercede conduxit, quo vi-
sus eundem remisit epistola missa, in hunc fermè modum. Pegasus,
qui me tollitum successit, apud campanæ peluis copam erit, inde
perito,

perito, phoretumque ex eo tempore præcedito, Hinc orta inter prædictos controversia est; nempe Veterinarius ob nimiam obscuritatem scripti sermonis equum amiserat. Et ij, qui de pecuaria jus dicebant, pro Veterinario judicarunt. Debebat utique grammaticus. tali idiomate uti, quid à Veterinario intelligi posset, qui equum percipere habebat, *l. l. de excusato. Pont. d. m. Alciatus. lib. de verb. sign. pag. lxxix.*

Quæstio XCVIII.

Quidam proposuit equum venalem, quem uno tantum vitio urgeri dicebat, nempe quod nunquam suaverat arborem conscendere, Emptor credidit hoc esse jocum, contigit autem emptori pontem trabibus contextum transcendere, verum equus transire nolebat, fessor autem calcatibus & fuisse pluries sollicitat, sed nihil agit, tandem victus grande relegit iter, tunc equi vitium non facile esse cognovit, volebatque hunc redhibere, dolumque venditoris adesse dicebat, calidus autem venditor pacto se defendit, quæritur inquam, quid juris? Et pro decisione *vide omnino Pe. Jac. in dicta sua Practica, ubi de redhibitoria agit. Cribaldus autem in suo de ratione studendi, tertio ponit carmina, & votum Papiniani pro responsione desiderat, vide in glo. vers. fallendi, l. ea qua. in fin. ff. de contraben.* emptio ibi fallendi, ut si dicat equum non ascendere arborem, & sic non tenetur, ideo quia non ascendit pontem; & ita Florentinus ibi decidit casum.

Quæstio XCIX.

Equa fuit data, ut ab equo cooperiatur? an polledri inde nati erunt domini equæ? respon. *Ange. de Perusio, in tracta. de societate,* quod non, sed erunt communes utrique: *ibi in 2. parte, nume. 18.* Nam ita dicit text. *in extravag.* si quis dedit jumenta, in rub. Consuetudo societatis: quæ ita ad literam jacet. Si quis dederit jumenta cooperienda equo alicujus, omnes polledri debent esse communes, nati in illo anno de jumentis illis partiendi, quæ secundum consuetudinem sunt. Et si aliquis equus cooperuerit de jumentis illis, & ille cujus sunt jumenta debet partiri poledros, & immittere electionem cujus est equus, utrum velit accipere poledrum aut partem precij secundum conventionem, ubi autem aliqua conventio facta non esset, conservanda est.

an est consuetudo loci, ubi autem de consuetudine non apparet, ad
 arbitrium boni viri recurrendum esset, maximè ad exonerationem
 conscientie, ne quis cum aliena iactura aliquid lucretur: illud enim
 tanquam indebitum restituendum esset, *l. nam hoc natura. ff. de cond.
 indebi.* Quando autem equa, vel asina alteri datur, ut cooperiatur ab
 equo, & non aliter ad meliorandum dicitur esse contractus innomi-
 natus, *l. si tibi area. ff. de præscr. ver. Cassaneus, in consuetu. Burg. pag. excx.*
ad si. Licet contrarium dixerit: Angelus de Perusio, in *l. si pascenda peco-
 ra. C. de pactis, vide tamen l. idem Pomponius. S. idem scribit. supra allegata.
 ff. de rei vendi.* Si equam meam (inquit tex.) equus tuus prægnantem
 fecerit, non esse tuum, sed meum, quod natum est, jure enim genti-
 um, & ea, quæ nobis ex animantibus nostris nascuntur, nostra fieri.
 Neque interest, an ex rationali, ut ex serva, vel irrationali, ut ex equa,
 quid nobis natum sit, nam idem jus de utroque genere animantium
 intelligitur, *l. partum. C. de rei vendica.* Quare nihil ambiguitatis est in
 hoc modo acquirendi, nisi fortè quis dubitet, an ex sexu fœmineo so-
 lum, non etiam ex masculo nobis putentur nasci animantia, ut cum
 tuus equus meam equam prægnantem fecerit, quæras utri fœtus cedere
 debeat? verum indubitati juris est, quod in considerando dominio
 natorum, non pater, sed mater respiciantur. nam sicut in rationabi-
 libus animantibus partus sequitur conditionem matris: ita & in irra-
 tionalibus ejus fœtus fit, cujus est mater, dictis legibus. Usus autem
 hodiernus recipit, ut certa ordeï quantitas pro equo ad missorio præ-
 stetur? Sed modò, quid si equa ipsa cooperta ab equo, non efficit
 prægnantem, an dominus admissorio equi talem ordeï quantitatem con-
 ventam, vel consuetudine limitatam, consequi poterit? Et puto
 quod sic, *juxta not. in l. si iactum per illum text. ff. de actio. empt.* nam
 cum iste sit contractus innominatus, ut probatur in *d. l. si tibi area. ff. de
 præscript. verb. do ut des,* & adimpletum fuerit adimplendum pro par-
 te domini equi admissorio, debet eisdem conductor & ipse non defice-
 re, cum spem tantum impregandi conduxisse videatur, *d. l. iactum. &
 Berol. l. cotem ferro. S. qui maximos, col. ij. ad si. ff. de publica. & in l. nec em-
 pto. ff. de contrahen. empt.* Spem precio non emo, inquit Comicus.
 Quod si conductor equi teneri volebat, debebat cautius agere & ne-
 gicia-

gociari, l. veteribus. C. de pac. & supra no. in l. nepos Proculo. ff. de verb. signifi. per Docto. & melius declarare ejus intentionem, juxta no. in l. non omnis. ff. si cer. pesa. propositum in mente retentum nihil operatur, & ita servat communis observantia, nisi admissorius equus ad coeundum esset impotens, puta senex, qui est frigidus, & secus, & non aptus palestræ venerex, secundum Aristotelem, lib. de generatione animalium. & fusi per Tiraquellum de legibus connubialibus, in vi. l. connubiali. Nevizanus, in sylva nuptiali. & d. m. Alcia. in suo. de eo quod interest, pagina 493. & Parergon lib. 1. cap. xliij. Et no. quod spes ad aliquam rem, non est sufficiens ad agendum ad ipsam rem. Panorm. inc. super. qq. de concessio. præben. num. 6. Conferunt supradictis ea, quæ refert Cassaneus, in consuetu. Burgun. ff. xxiii. pagi. cxcv. facin. ij. in prin. ubi dicit quod in sua Burgundiæ patria, superscripta jura extravagantia, super jumentis non observantur, quia consuetudo loci est in contrarium, quæ apparet. nam ille, cujus est equus, nihil habet de poledro, sed solum scit, quantum habebit, eo quod locat equum, ad cooperiendum jumentum, ubi autem de consuetudine non apparet, ad arbitrium boni viri esset recurrendum, maximè ad exonerationem conscientiæ, ne quis indebitè damnum patiatur, juxta l. nam hoc natura. ff. de cond. indeb.

Questio C.

Quæritur, emi equum ab aliquo, qui ex Asia pone veniebat ad Civitatem Ferrariæ, super quadam galia, & solvit sibi precium, ipse vult recedere cum equo, utrum potero eum convenire Pisis, ubi contractus celebratus fuit? Dic, quod sic, ad traditionem equi scilicet, Bal. in l. hæres, in addi. de judi. col. j. & ex assidua quoque conversatione mercatoris obligatur ad hoc. Fel. inc. dilectus, 2. sub num. 11. de rescriptis.

Questio CI.

Volebam emere equum, & inveni cozonum, seu profonctam eqnorum, & promisi sibi dare unum ducatum, si ipse faceret, quod haberet equum: quid si deinde equus reperiatur vitiosus, potero ne ducatum sibi datum repetere? Respon. Alber. in l. j. ff. fin. in fi. per illum tex. ff. de cond. causa data, causa non secuta. me sanè posse.

Quaestio CII.

Equum locavi tibi meum, tu quidem ei non das comedere, fuit tibi furto substractus, teneberis ne ex eo quod sibi comedere non das? Resp. quod non. cum culpa illa, ad casum subtractionis non fuerit ordinata. *Alber. in l. damni infecti. §. ei qui in solo. ff. de damno infect.*

Quaestio CIII.

Filius familias habebat equum, quem sibi pater suus emerat, postea filium ipsum emancipavit, Equus ne iste erit sibi praecipuus cum alijs quoque filiis? Respon. quod sic. *Alber. in l. donationes. §. pater filie. ff. de dona.*

Quaestio CIV.

Commodatum per te mihi equum perdidisti, cujus tu quidem assumptionem à me petis, ego unum alium tibi offero equum equè bonum, an sufficiat? Respon. *Alberic. in l. cum quidam. col. ij. C. de fidei-commis. liberi. videri*, quod sic, ut *ff. loca. l. si quis domum. ij. resp. Dic tamē ut per Spec. de solutio. & oblig. §. sequitur videre, versic. ultimo ponit.*

Quaestio CV.

Si tibi commodavi equos duos, & postea dixerim, cum duobus equis, quos tibi commodavi, promitto commodare quinque, tenebor ne ad quinque computatis primis duobus jam commodatis? Resp. *Christof. Por. Inst. de libertinis. ii. col.* me tantum ad tres alios equos teneri, & non ad septem.

Quaestio CVI.

An quis retinere possit equum in suo prato repertum & instabulare? Resp. ut per *Barr. in l. prator. §. si dominus. ff. de dam. infect. & Doct. Inst. si quadru. pauper. feci. dicatur, in prin. & Spec. in tit. de Actore. §. i. vers. pone nostro. & in §. ceterum. ad l. aquil. l. j. ubi Doc. & Doct. in §. si laesit. Inst. de injuriis, & *Barr. in l. hoc amplius. ff. de damno infecto.**

Quaestio CVII.

Emo equum tuum, si placuerit mihi infra mensem, an teneri venditio? Resp. *Christ. Portius, Inst. de emptio. & venditio. col. fin.* quod teneri venditio. De permutatione autem equorum cum vitio *Diomedis & Clavii*, tradit *glos. pen. versic. permittentes in proœmio fforum.* Quid si non
fi

sic statutum tempus? Respond. quòd infra *lx. dies. l. quod si nolis. ff. si quid ita. ff. de edil. edic.*

Questio CVIII.

Petenti equum commodato, respondit quis concedo, an equus ob tale verbum censebitur dono traditus, cum verbum concedo, donationem quandoque importet? Resp. *Abb. in c. cum venerabilis, de except. quod bene verum est, quod verbum concedo quandoque donationem importat; quotiens tamen ex circumstantijs contrarium non apparet, ut in casu petentis equum commodato. Relator est Alex. in l. si donatione. C. de collatio. sub nu. 17. ubi de verbo concedo verba facit.*

Questio CIX.

Forensem in Civitate transeuntem cerno cum equo meo, possum ne iudicis officium implorare, ut satisfaciat mihi, ad finem, ut mecum in loco reperto in iudicio interesse possit, vel facere, ut equus deponatur, & penes quempiam consignetur? Respon. *Cast. quod sic, in l. acceptam, nu. 11. C. de usuris, per l. fideiussor. s. si. ff. qui satisd. cog.*

Questio CX.

Si mulier equum dederit in dotem, & maritus sellam, vel frenum pro equo emat, solutò matrimonio poterit vir ne ipse retinere, quid emit? Et posse ait *Cast. in l. in his. ff. servum uxoris. ff. solut. matr. n. 3.*

Questio CXI.

An militibus stipendiarijs perdentibus equos & arma in bello, aliqua debeat fieri emendatio? Resp. *Sal. in l. laborante. ff. si conservatis, nu. 3. ff. ad l. Rhodim ade jactu, quod nulla: nisi cum eis aliud fuerit conventum, per illum text.*

Questio CXII.

An factor domini equum ad vecturam pro eundo rus petere possit? Respon. sic, quando condicio personæ hoc exigit, nec secus. *glo. in l. idemq. ff. idem labeo. ff. mandati, quam refert Feli. in c. causam que. sub. nu. 17. de rescriptis. Et an vectura repeti possent per uxorem? Doc. in l. opera enim ff. de operis, lib. ubi rex. meminit de vectura.*

Questio CXIII.

Sciebat quis vitium equi, & nesciebat equitare, & ascendit equum
fero-

cem, quapropter ei quid deterius contingit, an sibi est imputandum? Respon. *Bul. in l. idem iure. ff. ad l. aquil. de quo Feli. in c. significasti. de homicidio*, sibi hoc imputandum esse.

Questio CXIV.

Quid si scienter quis deposuerit penes aliquem Equum morbosum, pro suo interesse, ne poterit sibi iuramentum de ferri in fide? Respon. *Plorus, in rep. l. si quando, C. unde vi. sub. num. 426. & nu. 566.* quod poterit, & subdit ibi, quod contra mandantem emi equum, mandatario potest etiam deferri similiter iuramentum prædictum in litem, si executus fuerit mandatum, & equum emerit, quem postea mandans denegat accipere. & inibi idem auctor, nu. 580. ponit posse adhuc iuramentum in litem adversus aliquem deferri, qui meum equum dolosè, vel meticolosè alienavit, & inibi, nu. 699. & quod occidens, vel vulnerans equos meos, boves, pecudes, & alia animalia, aut offendens, tenetur ad expensas curationis & eorum precium, ac ad damnum, intrinsecum, & extrinsecum, & lucrum cessans & ad interesse etiam cicatricum, & deformitatum, & ut per eum ibi fusi, *vide l. fin. ff. commo. & l. si id quod. ff. pro socio. & Thomam Gramm. deci. Neapolit. nu. 19. sub nu. 7. Cor. cons. 241. & seq. in 1. vol. Parisi. cons. 123. in 1. vol. per totum, & Boerium decisioe ultima, & glo. in l. quod si servus. ff. de actio. empta.*

Questio CXV.

Equus ne diligit suum comparem? Respon. *in l. 1. ff. per servum, ver. per unum. ff. de acquirenda possessione*, quod sic, qui si mutetur, nescit ipse trahere jugum, & se non totum existimat, c. *horrendus*, 32. q. v. Asinus autem intumescit, si videt se apprehendi per comparem, nescit carmon illud, Arserat aurigam cura rebellis equi. De agitationibus autem equorum meminuit *glo. ver. Agitatoris circa, l. Ashlerus. ff. de us. qui no. infra.*

Questio CXVI.

Quæritur adhuc, aliquis promittit, equum, aut mulam, an uno mortuo contingitur obligatio? Dic quod sic, nec tenetur aliter ad alium equum præstandum, vide *Hispanum, in tractatu communium opinio- num præf. l. debitor obligatus. sub nume. 9. pagi. 98. quod præbat.*

Quæstio CXVII.

Quæro nunc de Equarum, SOCIDA? pro quo *vidi Decis. parlamenti Delfinatus q. 888.* Et ponit *Cassaneus, in consuetu. Burgun. q. 195.* ubi de socida animalium grossioris generis scribit, in hunc ferme modum. Nam aut inestimata animalia grossioris generis, ut eque data sunt? & tunc, aut nullum adest pactum inter socios de capitali, aut fructu, & in hoc sunt quædam jura extravagantia, *in lib. feudorum, in ff. x. colla. & in rub.* est consuetudo societatis jumentorum, in nigro vero est sic.

Si quis dederit jumenta jure societatis, ille, qui accepit, debet tenere per quinque annos, si nihil dictum est de tempore & omnes potendi debent esse communes, & id quod quæsierint tempore triturationis, & in capite quinque annorum separatur societas, & ille, qui dedit debet habere jumentum ante partem. sed si ille, qui accepit dedit, tertiam dicit glo. præcii in emendo jumentum, tunc jumenta & omnia sunt partienda per medium. & si amiserit jumenta culpa sua, quia non bene custodierit, & corium ostendere non potuerit, vel caudam, tunc debet emendare. & non sufficit, quod ostendat corium, imo opus est, quod probet ea esse mortua, nec sufficeret probare, quod visum fuit unum jumentum in domo sua mortuum, nisi etiam probetur, quod illud fuerat ei datum per dominum, aut socium, per ea quæ dicit *Joan. And. in c. auditu, de præscrip.* ubi dicit se practicasse in civitate Bononiæ, & obtinuisse contra quendam bidellum habentem ad vecturam pro eundo ad certum locum, & probavit per comitem itineris, quod equus, quem equitavit, naturaliter perierat. Nam dicit *And.* quod ex quo non probat, quod fuerat idem, equus quem conduxerat, quod probare debeat per signa, quod talis probatio non erat sufficiens, prout eum sic refert *Alex. consi. 118. & seq. in 1. vol. & las. in l. cum qui. ff. in popularibus, in pen. & ult. col. ff. de jurejn. & in l. non hoc, in iii. col. C.* unde legitimi. ubi videtur impugnare velle *Joan. And.* sed tandem residet cum eo, & tenet *in l. ii. in fin. C. de bonorum posse. secundum tab. & vide etiam Fel. in c. cum Joan. in iii. col. extra de fide instrum.* Et ait etiam *Castrensis, in d. l. ita legatur. ff. species. ubi & Bal.* quod non sufficit rusticis, ut pelles & coria domi-

nis suis portent, ad probandum, bestias esse mortuas absque eorum culpa. & vide *Bal. in l. 3. C. de episcopali audien.* ubi de rustico, qui equum cum in pascuis habuisset, nocte quadam lupus comedit. & lege dd. in l. si pascenda pecora. C. de pac. & Dec. in rep. l. quod te, col. ii. num. 9. ff. si cer. per. & Alex. in consi. 158. in ii. vol. Si verò aliàs sic æqua? debet arbitrio boni viri conveniri. & tunc quolibet divino & humano jure servanda est. Si iniqua, & tunc de jure civili, si obtenta fuisset per unum actum in contradictorio judicio servanda esset, ut *air gloss. in l. 1. C.* quæ sit longa consuetudo? Dummodo tantam iniquitatem non contineat, quod abusus & corruptela, potius quam consuetudo dici possit, ut habetur in l. de quibus. C. de legibus, & inc. consuetudinis, extra de consuetu. De jure autem divino, quo juris rigor civilis non attenditur, sed justitia & æquitas, xiiii. q. iii. plerique. tunc dicta consuetudo servanda non esset, imo ad restitutionem tenetur, qui ad damnum socii consentire vellet, cum non remittitur peccatum, nisi restituatur ablatum. c. peccatum. de regu. jur. in vi. & potest vir bonus arbitrari, an æqua, vel iniqua sit consuetudo, considerato valore animalium communicatorum, & opera socii, & fructu eorum, & sic, quid plus ponat quàm alter, ut dicitur sex. in l. si non fuerit. ff. pro socio, & inibi fusius per eundem *Cassaneum*, ad quem etiam in ceteris animalibus te remitto, & vide l. repeti. ff. si. ff. quibus modis ususfru. amitta, & in l. id quod. ff. pro socio. ubi de eo, qui equum habebat, & coivit societatem cum alio, qui tres alios habebat equos, ut quadrigam, venderet.

Questio CXVIII.

Rursus de forma instrumenti locationis equorum conficienda queritur? Ponit *Petrus de Mussis*, in notariatus formulari sub forma locationis. pag. cxxv. & inibi pagi. cclxiiij. ponit etiam formam instrumenti venditionis equi. Et no. quod ij roncinatorum locatores, seu veterinarij creatores dici possunt. *Panormita. c. i. col. pen. extra de judiciis.*

Questio CXIX.

Quænam debet esse forma libelli in actione commodati equi? Respond. est illa de qua *Ias. in. ff. sequens. insti. de actio sub name. 18.* cum soci.

Quaestio CXX.

Quomodo debet formari libellus in publiciana pro equo? Ponit *Hermanus in tractatu de formandis libellis*. ubi de publiciana agit. Tomo. xviii. pag. ccxxxviii.

Quaestio CXXI.

Quomodo formatur libellus in actione depositi contracta pro equo? Respon. *idem Barenfis in d. tract. de forman. libel. libello. xliij.*

Quaestio CXXII.

Quomodo etiam formatur libellus in actione ex empto quanto minoris civili pro equo? Ponit *idem Hermanus in d. tractu. de forman. libellis ista actione. Et no.* quod si institor vendiderit alicui equum, quod propter compertum morbum redhibitus est domino institoris ab emptore, tunc donec institor est solvendo, non potest emptorem convenire actione adilicia, ut ipsi reddat, quae occasione empti equi acquisivisset. Nam si quid tale apud emptorem est, potest convenire institorem actione mandati, & pro interesse petere, ut efficiat, quod illud, quod cum vendito equo acceperit emptor, restituatur, aut ipse cedat adversus equi emptorem, quaesitam per venditionem equi actionem.

Quaestio CXXIII.

Quaeritur item qualiter formetur libellus in actione ex empto quanto minoris praetoria pro equo? Resp. *Hermanus idem in d. tractu. libello. xlix. & Petr. Jaco. in Praxi. Rose. & caseri ubi supra.*

Quaestio CXXIV.

Qualiter formatur libellus in actione redhibitoria in equo? Quaere *Hermanum ipsum ubi supra.*

Quaestio CXXV.

Qualiter autem formabitur libellus in actione furti manifesti in equo, item, in actione furti nec manifesti? Respon. *idem Hermanus libello. liii. & seq. usque ad nume. 58. ubi & de libello accusatorio super furto equi subtrahiti. Et de duello etiam propter equum raptum, ad quem omnino te remitto.*

Quaestio CXXVI.

Commodavit utique quis equum ei, qui nec bene nec compe-

inter equitare sciebat, an si per illius equitationem equus læsionem sive deteriorationem sit passus, teneatur commodatarius? Respond. Bald. in l. quod Nerva ff. de positi. Quod si in equitando extra suam diligentiam, culpam non commisit, sed ex sua nescientia hoc procedit, ut in scholasticis multotiens evenit, tunc ipse non tenetur & imputet sibi, qui ei commodavit; secus si culpam in eo, in quo potuit esse diligens, commisit, ut eum non pascendo, vel eum vagant lassando, vel adventum ligatum calidum retinendo equum, vel in loco non tuto relinquendo, vel ipsum currere faciendo, necessitate non imminente, quia his casibus teneretur, licet levissimam culpam commiserit secundum naturam commodati. In eo autem quod dicit, quod ex læsione suæ equitaturæ non tenetur, arguit Sal. ex. ¶. *at is qui usendum. In si. quibus mo. re contrahitur obligatio?* Solvit autem quod ibi in custodia & diligentia, quam non tantum per se, sed etiam per alium adhibere potest, in casu autem Bal. loquitur in equitatura sua personæ, quam per alium adimplere non potest, sed tantum per se, ideo sui ipsius tantum diligentia, quam haber in equitando consideratur.

Questio CXXVII.

Quæritur denuo, quibus utendi cursus publici facultas concessa videatur? Respond. *tex. in l. his tantummodo. C. de cursu publico li. xij. scilicet.* qui legati diversis gentibus ad nostram clementiam properare festinant. Et vide omnino illum titulum ubi & alia. Et ibi Lucas de penna ubi in l. quoniam. cod. titu. notat illud, quod inquit tibi textus. quod scilicet sella in frustra ceditur.

Questio CXXVIII.

Postremò etiam quæro, an liceat Principi aliquo in templo Domini facere stabulari equos suos? Respond. *Archiepiscopus Florentinus in ejus summa. lib. iij. sub titulo de veneratione Ecclesiarum in si.* non licere prius. Et idè, omnes illi, qui irreverentiam, vel injuriam fecerunt Ecclesiis, quod malè fortunati fuerunt, ut patet de Heliodoro, secundo Machabeorum tertio, de Antiocho, secundo Machabeorum quinto, de Pompeio Magno, qui postquam in templo Dei Jerôsolyms equos suos stabulari fecit (ut inquit Orosius) semper postea in præliis devictus fuit, ubi prius victoriosus fuerat. Idem quoque est in

basilica l. basilicam. C. de operibus publicis. Et pro coronide etiam not. quod quando milites stant supra ripas fluminis herba virenti, nullus in loco illo se balneare debet, nec etiam equos sudatos lavare, *glo. ibi no. ver. sudorem, in l. cum supra. C. de remil.* legem illam, quam dicit curialem contra eos, qui more bestiarum se inverecundè balneant in navigio, & quæ plus ultra prosequitur *gloss. ibi.*

Haftenus quidem de equo ipso, à quo olim Hippolytus Thefei & Hippolytæ Amazonis filius Virbius dictus fuit, cujus etiam infelicis nominis sum ego inauspicatus Hippolytus Bonacossa Jurisconsultus Ferrariensis, equum Sejanum fortè fortuna ducens.

F I N I S.



HIP-

HIPPOLYTI BONACOSSÆ

U. I. D. Ferraricnsis.

IN MATERIA EQUORUM
TRACTATUS.

PARS SECUNDA.

Cum nulli nato post mille secula praeludatur occasio, aliquid adhuc addendi, (ut ait Seneca, In Epistolis.) Epistola LXX. Operæ precium esse duximus prioribus nostris in materia equorum questionibus, & has addere, facientes, ut Calones in Castris solent. boni igitur consule Lector.

Questio CXXIX.

Andentes Equorum aliquam habent efficaciam? Respon. Tenebitur in suo, de Jure Primigeniorum, In Præf. num. 52. Equorum (inquit) dentes qui primi cadunt, faciem præstant dentionem Infantibus adalligari. Efficacius licet, si terram non attingunt.

Questio CXXX.

Quid si Equus voluit se in aquis, & destruuntur conductoris venter. Tenebitur ne locator ad Interesse, & damnum? Ecce teneri existimatur Ange. de claua. In ejus Summa. ver. locatio. sub. nume. 24. Et no. quod qui nescit equitare, teneat se ad Arzonem. ut dicit Saly. de quo Ale. Cōf. 74. nu. 20. in 4. vol.

Questio CXXXI.

Quis aperuit Cisternam, vel puteum, & Equus meus in eo cecidit & mortuus est. An mihi tenebitur? Vide glo. & Docto. in cap. ii. & si prius text. extra de Injuriis & damno dato. Et Resp. Visallinus in suo Opere Malefactorum. Titulo de Damno dato nume. 25. Tenetur enim emendare damnum, & operas. Secus autem, si in suo privato fecit, ubi est consuetum fieri. d. cap. ii. l. qui foueus. ff. ad l. Aquil. Et hoc est verum secus dampnum. Si non denunciavit, quod fecit, Alias secus.

Qua-

Quæstio CXXXII.

Est ne Equus dividuus, vel individuus? Respon. *Bar. in l. ubi ff. de condi. ob turpem causam* quod est dividuus, sicut cæteræ species. Possumus enim habere partem dimidiam Equi, tertiamve, aut quartam.

Quæstio CXXXIII.

Superius, in prioribus. qq. Quæstio. xviii. habetur. Quòd Locator Locans Equum æstimatum, faciat in conductorem transire periculum. ut per *Bar. Bal. & alios* ibi citatos. Et quod de Levissima culpa tenebitur? Sed quomodo hoc practicabitur? Respon. *Bar. in l. ea igitur ff. de pigno. ac ubi tradit Pract.* probandi levem, vel levissimam culpam. Illa autem est levissima culpa, quæ summam diligentiam potest imitari. *Angel. in l. sint certo. ff. Hanc videndum. col. 2. ff. commo.*

Quæstio CXXXIV.

Equus ne connumeratur inter bestias grossas? Resp. *Bar. in l. ij. ff. de Abigeis. in fi. quod sic.*

Quæstio CXXXV.

Quis vult Equum redhibere morbosum. An prius offerre debeat omne, quod ex Equo illo percepit? Respon. *Angel. de Aretio. in ff. Prætorum. Instituta. de Iure naturali. nume. 1. his scilicet verbis. Qui vult redhibere Equum morbosum, quem emit, necesse est, ut, primò offerat omne id, quòd fructus, & lucri, ac commoditatis causa interim ex Equo ipso percepit; aliàs in dicta redhibitione obtinere non potest. ut l. Ediles. ff. in. & ibi no. ff. de Edili. Edic.* Et etiam si Emptor aliquid solverit pro medicinis, vel alio modo, potest à venditore etiam recuperare. *ut est casus in l. i. ff. qui potest. eo. Titu.* Et ideo introducta est actio quanto minoris, hoc est pro quanto minus emissem, vel communiter emptum fuisset, si sciretur illud vitium *ut l. sciendum. ff. de Edili. Edic. hac ille. Vide in Joan. Copi. in Tracta. de Fructibus. legatorum. & c. ca. 4. sub nume. 5.*

Quæstio CXXXVI.

Conduxit quis Equum, ut iret ad Patriam certo in singulos dies precio dando. An tenebitur majus dare in redeundo precium? Respon. *Pet. Rebuffum. post alios. in Tracta. de Privile. Schola. Privi. cli. T. v.* quod

quod non. Nam idem est labor in redeundo, quod & in eundo, & sic idem debet esse præmium *l. Scio. ff. de Annis lega.*

Questio CXXXVII.

Combustæ sunt Capannæ, ubi Equæ in nocte morabantur, cum custodibus. An custos earum tenebitur? Respon. *Corne. pro ut in Consi. Jao. eclij. in i. vol. Ubi & Actuarium. Et ibi etiam Respond. in casu.* quod Custos fuisset minor.

Questio CXXXVIII.

Emptor Equi non solvit precium. Quid erit agendum? Respon. *Pau. de Cast. in l. si donationis. C. de Contrahen. empt.* Potest venditor ipsius Equi in continenti offerre Equum, & implorare judicis officium: & tunc, etiam quod esset forensis Emptor Equi, & tanquam viator, sortitur forum ibi. ut possit scilicet compelli ad solvendum, vel Equum restituendum. *ut. no. in l. heres absens. ff. de judi. & in capit. romana. de foro compe. supra. q. xlviij.*

Questio CXXXIX.

Fur quispiam Equum mihi furto subtrahit, & suis expensis retinuit. Ego eum recupero, ille vult ut sibi expensas reficiam. An tenear? Respon. *Bal. in l. Ex argento. ff. de condi. furri.* quod non. Nam furi nulla prorsus expensarum datur retentio.

Questio CXL.

Possidebas tu quidem Equum meum, sed bladam non habebas; fecisti semel ducere ad montem, ut pasceretur, Ego cognosco Equum quod est meus, & solivagum reduco. An tenear? Respon. quod non. Si credidi Equum ipsum à nemine possideri, Aliàs tenerer conditione *l. si quis in tantum C. unde vi. Bal. in ea. nu. 27. vide supra q. vi.*

Questio CXLI.

Quidam accepit Equum meum experiendum, & postea alteri locavit. An id rectè egisse censetur? Vel furri tenebitur? Respon. *Bald. in l. si quis ff. si quem questum. ff. ammo.* locare potuisse, nec furri aliter actione teneri.

Questio CXLII.

An Expensæ lite pendente factæ, in curando Equum peti possint.

sint. Etiam, quod in libello petitæ non fuerint? Respon. *Frideri. de Senis in q. seu Const. cxxxix. quod sic.*

Questio CXLIII.

Pro parvis vitijs ne in Equo dabitur redhibitoria? Respon. *Tiraquell. in suo. De iudicio in rebus exiguis. p. 33. ver. decimo est textus post Bal. in l. ff. pradium versf. quæro pro quibus rebus col. i. C. de Edili. actio. quod non. parvum. n. vitium non nocet. ut inc. Thomas, de corpore vitiatis, & l. cui dent ff. de Edili. edictio, Corsetus in Tracta, de Minimis in 2. parte nume. 22.*

Questio CXLIV.

Quæritur, superioribus qq. fit mentio de Equo Admissario, Quid est Equus Admissarius? Postula *Budeum. In posterioribus annotat. in prin. pagi. 7. Equus* (inquit Admissarius) est Equus ad initium electus, ut *Afinus*, vel *Taurus*. Illud obiter scias, quod *Taurus*, quantuncunque ferus, si alligetur ficui mansuescit, (ut inquit *Isidorus*) in lib. *Etymologia- rum*, de quo meminit *Archiepiscopus Floren. In ejus summa. Titulo 31. cap. 2. de medio salutis nostra. parte. 4. §. 4. o maxima ficus potentia. lux. illud. Regna regunt ficus &c. vide Virgilium. li. Georgi. iij. ubi de Equo sene. Frigidus in venerem senior. &c. & ibi docet Virgilius, Equos à venere arcendos esse.*

Questio CXLV.

Qui sint Agminales Equi? Docet *Budeus in posterioribus Anno. pagi. 267. Eos enim agminales Equos intelligit qui agmen exercitus sequuntur, ad convehenda, scilicet impedimenta.*

Questio CXLVI.

Qui verò veterinarij sunt? Tradit idem, qui supra, *Budeus. In posterioribus quoque annor. pagi. 275. veterinarij sunt* (inquit) jumentorum, veterinorumque curatores & Medici, qui idem ipsi soleas, id est ferreas crepidas Equis affigunt.

Questio CXLVII.

Quid sit autem Hippodromus? ex *Budeo perpendes. in l. pen. ff. de Actio, empr. est autem Hippodromus* (teste ipso *Budeo*.) Equorum curriculum, in quo de pernecitate certatur, citra simulacrum pugnae. Quem admodum & *Caradromon stadium* dicitur, in quo Equites decurrere sole-

solebant, imaginario scilicet precio. Principe spectante. Licias vocant. Sic & Hippotrophium, locum Equitio alendo destinatum dicit idem auctor lib. de offe. iij. pagi. mihi 475. Equifones autem, Equorum domitores esse autumat. Tolerare etiam est sustentare, novus sanè loquendi modus. unde Cæsar Equos tolerari, cætera jumenra interijisse dicit d. m. Alci in l. Censoria. ad fi. ff. de verb. signi. Idem quoque de grege dominico, lib. xi. C. Equos palmatos eosdem ferè esse, quos vulgo bajos vocamus, existimat, vel quibus utebantur Aurigæ in circa, a palma, Ibi fufius prosequitur, ad quem pro brevitate te remitto, Et ibi de cursu publico etiam meminit. Nam per dispositos locos provinciarum habebant Imperatores quosdam Equos, qui sumptu publico alebantur, ut quotiens repentinum aliquod accidisset, mutatione Equorum citissimè, quò vellet Imperator posset mittere, quemcumque nuncium. vulgus postas vocat. ibi fufius d. m. etiam in R. C. de Cursu publ. lib. xii. & Egendorphi. in l. ij. ff. de in jus vocan. verbo. Nec eum, quo Equo publico, &c. ubi benè. vide etiam Virgilium lib. 3. Georgi. ubi Equitandi auctores 1. Lapithas canis, ibi Frena Peletronij Lapithæ, gyrosque dedere 2. impositi dorso, atque equitem docuere sub armis, 3. insultare solo, & gressus glomerare superbos &c.

Quæstio CXLVIII.

Equus commodatus tumultu perit. An teneatur commodatarius? Respon. Monta. in l. contractus. ff. Animalium. ff. de Re. su. Contrac. itaque casus fortuitos non recipi iur. est. vide etiam Corn. In Con. xxviii In 3. ubi quando Custos teneatur de casu fortuito? Et idem cons. cviii. in i. Alex. con. clviii. in i. vol. nisi conductor equi fuisset in mora restituendi, quia tunc damna etiam fortuito præstarentur. Idem Monta. ibi in fi. & Cagn. in ea, Vide Plotum. in l. fi. quando. num. 550. C. unde vi.

Quæstio CXLIX.

Quis Equum dato precio conduxit. An de levissima quoq; tenebitur culpa? Respon. Nota. in d. l. contractus. ff. de veg. jur. quod sic, quam diligentissimè illum custodire tenetur, & culpam hunc præstare. l. si merces. ff. qui. columnam ff. loca. & l. legem. C. eo. & ff. qui pro usu. in fi. cod.

Questio CL.

Quid si nulla Socij culpa pereat equus. An teneatur Socius? Respond. Monta. *in l. 1. contrac. ff. dolum. ff. de re. ju. quod non tenetur*. Ideoque pro socio actione dimidiam damni partem alter agnosceret. Alias autem de dolo & culpa tenetur. Societas siquidem dolum & culpam recipit. Vide ibi etiam Cagno. *nu. 89.*

Questio CLI.

Equus ex Sponsione apud sequestrum positus est. An id rectè? Respond. rectè. Orta fuit semel inter Lotarium & Azonem contentio, tempore, quod Henricus Imperator. vi. Germanorum Rex Bon. accessit. Lota. siquidem meri imperijus tantum habere principem existimans. Azo & cæteris quoque Magistratibus proprium esse contendebat. Uterque eorum in Sponsione Equum in Sequestrum posuerunt, & Regem adierunt, qui pro Lota. pronunciavit. Verum Azonis sententia per scribentes recepta tantum fuit. usque quò d. m. Alc. Parado. *lib. 2. c. vi.* Istorum opiniones conciliaverit. Meri namque Imperijus soli Principi competere ait, ejus aut exercitium, & cæteris Magistratib. ordinariis communicari. Vide Joan. Quinti. *In Aristocrasia*. Ubi de Regis Imperio agit. *col. 2.* & per Monta. *in l. Nemo ponens gladii. ff. de re jur. & Marium in l. quacumq. ff. de offi. ejus cum simil.* sicque ex æquo Azo amisit Equum.

Questio CLII.

Equus fuit commodatus, & deterior effectus, tempore quo fuit redditus, absque tamen commodatarii culpa. an tenebitur? Et non teneri ait Cagno. *in l. contrac. n. 40. ff. commo.* Quia usus fuit Equo ad usum, pro quo fuit commodatus, de qua re etiam Fely. *inc. auditis. col. xvi. de prescrip.*

Questio CLIII.

Equus furto substractus, reperitur penes aliquem, qui ob id fuit incarceratus. An ex hoc solo resultat sufficiens indicium ad torturam? Resp. Bar. *quod sic. in l. si. col. pen. ff. de questio. cum simi.* ut per Marfil. *In Practicis, in c. diligenter. nu. 91. & singu. 392. Incip.* Advertas ad unum. Nisi ipse doceat, à quo Equum habuerit? D. Machellus *spec. de fidei jurisc. moder. Bononien. Patrocino. xlvj. nu. 12.* ubi defendit nihilominus.

ominus quendam, penes quem Equus repertus fuerat, eò, quia furtum prius probandum erat. Nec habet locum superius dictum. quando res furto subtracta, reperitur penes hominem bonæ vitæ. Marfil. *id. sing.* 392.

Quæstio CLIV.

An Equus præsumat illius, cuius est signum? Resp. quod sic. Restau. Castal. *In tract. de Impera. q. lxxxix. Tomo. v.* Fusius per Stracham. *in trac. de Mercatura. in 2. par. nu. 73. pag. 47.* Et ideo si quis agit pro Equo mercato marco gregis sui, seu armenti sui, licet non probet dominium ejusdem equi ipsius esse, sufficit tamen probare, quod illo suo marco mercatus sic reperitur. Idem Stracha. *ibi n. 49.* quod probat plenè. Sed hoc non habet pro constanti. quicquid Lucas de penna in contrarium pedibus eat. Vide Bal. *in Prac. crimi. ubi de statusis. &c.* & aliàs dixi. *In meo trac. de argument.* in argumento à signo universalis.

Quæstio CLV.

Quid si ex pari equorum, vel equarum alterum quis occiderit. Ad quid tenebitur? Respon. Mon. *in. ff. si. insti. ad l. Aquiliam.* Si ex pariequorum (inquit) quis occiderit, non illud modò damnum, quod perempti corporis est estimari, sed eò amplius quicquid perempto corpore damni patimur, puta ob vecturas, quas interim negligere oportet. Nam quod ejus nostra interest, venit sarcendum. non secus atque si ex quadrigis (hoc est secundum Columellam) si quis quadrigam ducentibus, unus aut alter fuerit peremptus. Siquidem Equis, & Mulis simul junctis vehicula duci consueverant teste. M. Varrone. ubi de grege Mulorum loquitur. Et nos experientia certiores auri-
bus oculos arbitros reddit. Virgilius *li. 3. Georg.* Martis equi biuges, & magni currus Achillis.

Quæstio CLVI.

Quis habet equum album. an sit animo quietus? Resp. Neviza. *in sytz. a nap. lib. 2. sub num. 85. in par. vis. pag. 176.* his scilicet verbis. *Chi ha canal bianco, e bella moglie, non è mai senza pensare.* Idem *ibi num. 88 sub li. c.* vicina vende muro, bianca vende cavallo, & biaca vende cullo. *El ibi. 89. par. 1.* Quod in emendis equis phaleras non cura-

mus, nec consideramus, & ornatissima cervicis divitias, sed solum corpus ejus & animam intuemur, illa tamen, quæ ostenduntur, veniunt vendito equo. Ange. *in l. eum qui. ¶. non solum. ff. de furtis. & est superius. q. xxiii. repetitum.* Sed solum corpus non intuebatur ille rusticus de quo Archiepiscopus Floren. *in ejus summa. pars 1. tit. de estimativa. ¶. 3. in fi. pag. 8.* ubi refert unum, quod in legenda beati Bernardi habetur. conquerebatur, semel beatus Bernardus cum quodam rustico in itinere de tanta distractione mentis, ut unum Pater noster dicere non valeret, sine alia cogitatione. Afferuit rusticus se hoc facere posse, cui Bernardus mulam, cui insidebat, si hoc agere posset, promisit? quod cum ille attentaret, in medio ejus occurrit sibi cogitatio de sella.

Quæstio CLVII.

Quis scienter, & dolo malo apud aliquem deposuit equum vitiosum, an tenebitur? Respond. Plotus *in repeti. l. si quando num. 426. C. unde vi. quod. sic.* tenebitur enim de omni damno & interesse, quod inde oriri poterit, supra repetita. *q. cxiiij. & no.* quod vitium personæ est, quod est naturale, & irremediabile, ut cæcitas, surditas, & similia. illa verò, quæ non sunt naturalia, sed accidentalialia, & potest adversus ea reparari, propriè non dicuntur vitia, sed morbus, seu morbi *l. i. ¶. sed sciendum. ff. de adili. edic. ita. Pau. de cast. in l. fluminum. ff. de damno. infecto. ¶. vitium nu. 2. vide. Plotum in l. si quando nume. 331. C. unde vi. p. 154.*

Quæstio CLVIII.

Emit quis equum me mandante, & postea nolo accipere, quid juris? vide Plotum *in d. repeti. l. si quando. nu. 566. C. unde vi.* ubi dicit, quod sum in dolo. & fidem rumpere dicor. Et cum petat actio mandati contraria mandatario contra mandantem, ut rem emptam accipiat. *tex. & Docto. in l. si verò non remunerandi. ¶. si mihi mandaveris. ff. man.* Et sic poterit contra ipsum mandantem jurari in litem permandatarium, super ejus interesse in ipsa actione contraria, vide *in ibi. Plotum.*

Quæstio CLIX.

Occidit quis mihi equum, an teneatur ad expensas curationis, & ipsius precij ad damnum intrinsecum, & extrinsecum & lucrum cessans,

sane, & ad æstimationem operarum amissarum, ac amittendarum, & ad interesse etiam cicatricum & deformitatum? Vide Plotum. *ind. Repet. l. si. quum C. unde vi nu 699.* ubi dicit quod sic & potest in eum jurari in litem per damnum passum, & ibi latissimè Plotus. *supra quest. lxxvii*

Questio CLX.

An quis arctari possit ad commodandum equum reipublicæ ad aliquam angariam, vel per angariam? Respon. *glos. in l. i. ut opera à colla, non exi. per illum text. quod non.* de qua ad rem Ripa in *tract. de peste. p. 39. in vi. sub num. 104.* vide tamen per eundem ibi, *nu. 108.* ubi allegat. *l. si. ff. de pigno. ac.* per quam dicunt ibi *Guil. de Cune. Alber. de Rosa. & Bar.* quod civis potest cogi commodare suum ronzinum vel Asinum pro conducendo falsarium mitriatum per civitatem ad causam ipsius ronzini. Criminalistæ locis suis. Et no. quod respublica, seu princeps tenetur solvere precium Equi accepti pro traxinando hominem ad justiciam. debet similiter respublica, aut princeps solvere domino bonum precium ad id acceptorum. quia dicti boves de cætero non arabunt, vel si arabunt, terra non germinabit fructum, secundum pari de Puteo in *tracta. Syndi. verb. captura. versi An si officiales?*

Questio CLXI.

Sed an teneantur rustici gratis commodare Equos & Boves istis Aariselis & similibus? Respon. Ripa. in *de trac. de peste du. 187. p. 44.* quod non per *tex. in l. comperimus. C. de cursu pub. lib. xii.* Ne ipsis alimentaria præstare tenetur, ut ibi latius etiam per Docto.

Questio CLXII.

Conductor Equi in dorso, seu vulgo in gropa superinduxit focium, vel amicum, & ob id effectus fuit deterior, an tenebitur? Respon. *Bar. in l. unica. C. nò. quia oneri publico impo. de quo ita Ripa. in d. tracta. de peste. p. 1. sub num. 267.* itidem si potuit valisiam, vel quodlibet aliud. ut per ipsum *Bar. ibi & est. repetitum superius. q. xc. vide & adde ibi Bald. in l. qui in sulam. ff. loca. & Parisum. Consi. cxxii. in i.*

in i. vol. ad finem Consilij. Et ut scias Sarcinarij dicuntur isti equi, quibus imponuntur valisæ, & simi. prout eos ita nuncupat Budeus. *lib. de Affe. v. p. 547. & ibi etiam pagi. 560.* ubi & de jugalibus quoque equis meminit.

Questio CLXIII.

Commodavit quispiam equum amico, qui eo in scio frumento eundem oneravit, & cum exportaret extra devetum, fuit confiscatus dictus equus an commodator habebit regressum contra ipsum exportantem? *ñ. quod sic. argu. l. si. in si. & quod ibi no. fr. de pigno. actio. & l. ii. C. de noxa. Ripa. in tract. de peste. p. 58. sub num. 362.* Quod procedere existimat, si hoc ignorabat dominus ipsius equi. Et si fortè commodarius non esset solvendo, fortasse danda erit domino ignorantis restitutio in integrum, ex clausula generali. Si qua mihi justa causa esse videbitur. *Ripa ibi, num. 363.* quod probat. Et in dubio præsumitur ignorantia. *regula. Presumitur. de regu. ju. in vi. ubi Dyn. & alii.* & ibi etiam per communem præceptorem nostrum. *dom. Jac. Cagnazinum,* concivem nunquam sine magna præfatione memorandum. Vel stabitur juramēto domini, ut per Ripam ibi, quod probat. Quemadmodum etiam statuit juramēto ignorantis vitium equi, ut per *Calephatum inter consilia crimi. consil. suo. xci. in 2. vol. nu. 3.* Quid si duobus Equus fuit commodatus, & ob id etiam confiscatus & amissus? ponit ibi *Ripa num. 366.* Vide Montanum. *in l. in contrahenda. ff. de regu. jur.* Ubi etiam dicit, quod Vestigal. vel passagium solvere tenetur locator. *l. cum plures. ff. vehiculum. ff. locati. & l. veteribus. ff. de pactis. & supra dictum est. q. xlv.*

Questio CLXIV.

Famulus dimisit equum in pascuis, quem lupus comedit, vel fures abegerunt. an tenebitur ad æstimationem? *Resp. Bal. in l. nemo deinceps. ad ff. C. de Episcopa. audien. teneri.* Nisi adesset consuetudo loci dimittendi equos in pascuis sine custodia. refert eum sic *Ripa. in d. tract. de peste. p. lxx. sub nume. 522. & Virallinus. in suo opere Malefi. titulo. de damno dato. nu. 69. pagi. 100. Capolla. consil. crim. xlii. sub nu. 26.*

Questio CLXV.

Habebam equum, quem tenebam in pascuis cum non haberem,
quid

quid dare sibi comedere. Tu requisivisti me, ut tibi commodarem istum equum annui, & tibi dixi: eas ad pascua, & inde recipias: completo usu eundem ibi reponis me ignorante, & ibi dimittis, supervenerunt latrones, & equum ipsum furati sunt, vel lupo occidit, an teneris? Respondes nullatenus te teneri, quia dimisisti sicut tu recepisti in pascuis, et sicut eram solitus dimittere ego dominus equi, an eris excusatus, ut non tenearis emendare mihi damnum? Respond. *Pau de cass. in l. si negocia. nu. 3. ff. de nego. gestis.* quod ille text. videtur facere à contrario sensu, quod non tenearis de casu, quia fecisti, quod facere consuevi ego dominus de equo ipso, & hoc etiam tenet *Petrus. & Cinnus in l. nemo. Cod. de Episcopa. audien.* Contrarium videtur tenere *Specula. in titu. de Loca. ff. postquam. ver.* Quod si locavi tibi Boves, dicens, quod commodatarius teneretur de culpa levissima & quamvis culpa mea dimittentis in pascuis sine custodia, non sit punienda, est tamen reprehendenda: in commodatario tamen, non solum est reprehendenda, sed punienda. *l. si. constante ff. Maritus. ff. solu. mari.* Debit enim consignare commodanti. Et hæc opinio rationabilior videtur, inquit *Pa de Cast. ibi.* Adde & vide supradictis. *Dec. & Cagno. in l. contractus. num. 29. & nume. 92. ff. de reg. ju. & l. si. ff. commo. & Abb. in c. auditu. col. 9. prescrip. ver. quidam libellus. ubi etiam Fely. ver. & in quantum, nu. 28. & Alex. in Consil. 137. nume. 4. in vii. vol. & Consil. 217. num. 3. & Consil. 183.*

Quæstio CLXVI.

Quid si Equus conductus à Medico sibi derobeter in tinere. an ei ad precium competat actio contra infirmum? Respond. *Fely. in c. i. de libelli obla. quod non. allegat Bal. in l. nihil. ff. de rei vendi. de quo Ripa. in Tracta. de peste. sub nu. 180. p. 82.* ubi tamen dicit se non reperiisse Bal. ibi hoc dicere.

Quæstio CLXVII.

Quid si Equus venditus in continenti post venditionem sit mortuus, & quia fortè comedit herbas venenosas, vel quia nimia itinere oppreßus fuit. an tenebitur venditor? Respon. *Alex. in l. si quis cum aliter. col. si num. 24. ff. de verbo. obliga.* quod non. Nam licet etiam infra venditum fuerit mortuus, si tamen à peritis in arte deponatur, & judicetur

cetur mortuus, eò quia comedit herbas veneno infectas. *jux l. semel C. de re milit. lib. x. non dant ad aliquid teneri. Ita. Alex. refert & sequitur Ripa, in Tracta. de Peste. in ultima parte p. 83. num. 186. vide etiam Bal. in l. i. col. pen. C. de Edili. Actio. & Agne. de Areio. in ff. in duplum. num. 10. In ff. de actio. & Marfil. in l. statu liber. num. 16. ff. de qq. Et an & quando quis præsumatur mortuus ex morbo præcedente? Alex. ubi supra. & morbo & fustis per Petr. Rebuffi. in praxi beneficiaria. parte iij. p. 296. in glo. xi. Et istud dent probari per asserentem Equum, scilicet mortuum propter herbam malam, vel propter mala medicamenta. Bal. in usibus feudorum. ff. Item qui dominum, qua fuit prima causa beneficii amittendi*

Questio CLXVIII.

Quis habet suum patrimonium totum, vel in parte in Equis, vel Equabus, & alijs quoq; animalibus. an compelli possit ad præstationem munerum patrimoniorum? Respond. Thomas, in ejus Tracta. de Collectis, Distinguendo, ut per eum ibi fusijs. Breviter tamen. Aut sunt equi domiti ad inserviendum culturæ, & sic tanquam instrumenta sunt fundi instructi? Et tunc non tenetur dominus. aut sunt principaliter acquisita, ut ex ipsis principaliter fructus capiat. Et ea dominus ultra modum suorum prædiorum tenet, & fortè etiam nutrit super pascuis publicis? Tunc separatim dominus habet solvere, & muneribus prægrvari potest.

Questio CLXIX.

An pars equi sit ipse Equus? Respond. quod non secundum Aristotelem. de natura. animalium, in prin. sunt enim res dissimilares pars equi, pars faciei, quemadmodum etiam is, qui lectionem commodavit si partem petat, non rectè agit. l. in commodato ff. de nobis. ff. commo. quia pars lecticæ non est lectica, non petit igitur, quod commodavit. ita Vaconius. declarationum juris parte iij. decl. cxc. p. 235.

Questio CLXX.

Mandavi tibi, ut equum pro me emptitares, tu dixisti da mihi pecuniam, ego non dedi tibi tam cito. unde tu emisisti pro te, & tuo nomine

miore, quid juris? Respond. *Bar. in l. iij. ff. queri potest. ff. mandati per illum sext.* quod lex præsumit emptum esse de mea pecunia, ex quo, à principio ita inter nos fuit actum, quod non inquit *Bar.* contra fraudes quæ fiunt tota die. *Ias. in ff. sequens nu. 53. insti. de actionibus.*

Questio CLXXI.

Quidam in domo mea reposuit equum & non apparet me suscepisse custodiam, an tenebor depositi, si furto fuit substractus? Respond. *Ias. in ff. sequens. numer. 30. Insti. de actionibus.* quod non, ut per eum ibi pulcherrimè.

Questio CLXXII.

Conductor equi ad vecturam, dicit equum mortuum esse in via, seu in itinere, divino Judicio, & probat equum, quem equitavit in itinere, mortuum esse divino Judicio: an liberabitur? Respond. *Ioan. And. in capitu. auditis. de præscrip.* quod non: quia necesse erat probare de identitate mortis equi commodati. sequitur *Alex. in consi. xxxiiij. incip. viso themate. col. 2. vol. 2. de quo Marfi. in præcti. crimi. in ff. Et quia nume. 14. Et Alex. consi. cxij. num. 12. in vj. vol.*

Questio CLXXIII.

Quid si Equus contra voluntatem domini deviat, & portat res, quas habet super dorso in devertum: an puniatur? Respond. *Ange. in l. fi. ff. propter. ff. de publica.* quod non, prout eum si refert. *Marfi. in ff. præterea. nume. 34. ff. de questio p. 23. vide Boffium. in practica crimi. titulo de fraudantibus vestigalia. num. 9.*

Questio CLXXIV.

Dicuntur est supra in q. xxxviij. quod si equum venalem ornavi ultra quam fuerim consuetus. quem postea venditi inornatum quod possunt consequi ornamenta. &c, Infra quantum tempus datur repetitio? Respond. infra duos dies, quod si postea petit emptor, non habebit. *Ediles. Si vendidi la. 2. ff. de Edi. edic.* Et sic post duos dies ipse emptor nullam poterit opponere exceptionem *Dynus in Tracta. præscrip. in præscriptione duorum dierum.* Vide tamen *Ias. in l. de quibus. num. 17. ff. de legibus.*

Questio CLXXV.

Quis vult occidere ejus equum, qui est utilis. an sibi permittatur? Respond. *Belusius. in Practica crimi in Rub. de Questionibus. &c. name.*

150. quod non per text. in l. ij. ff. de iis. qui sunt sui vel alie. jur. & Instit. eo
 ¶. pen. cum ibi not. super. ver. malè utatur. Expedit enim Reipublicæ.
 (inquit Cæsar.) nè quis re sua malè utatur.

Quæstio CLXXVI.

Commodavi cuidam Equum, & ille invadens inimicos, fuit cum equo interfectus. an ipsius hæredes ad damnum emendandum tenebuntur? Respon. *Beluisius. in Prac. crimina. Titulo de Quæstionibus. &c. nu. 220.* quod sic, quia fuit in culpa, cum primò invasit. Nam ubi culpa præcessit casum, non excusatur quis, ff. *commo. l. si ut certo. ¶. commodatum. com. simi. ut ibi fufius. & reperit. hoc. num. 229.*

Quæstio CLXXVII.

Vasallus amisit Equum in guerra. an Dominus, qui fecit eum ire, teneatur emendare sibi damnum? Respon. *Beluisius. in Practi. crimina. Titulo de Quæstionibus numer. 229.* quod non, si ipse Vasallus fuit in culpa eum amittendo, aliàs secus. Salus nulla bello. &c. *Marsil. in l. i. ¶. si servus. num. 18. ff. de. quæstion.*

Quæstio CLXXIIX.

Equus cum pede calcitrat, vel mordet, an Dominus Equi teneatur? Respond. *Vitallinus. in opere Malefic. situ. de damno dato. nume. 5.* quod sic. ad damnum tantum scilicet, vel noxam noxiæ dare. *l. i. in prin. & ¶. in & l. fin. ff. si. quæqu. paup. feci. di. & hoc si motu proprio, & commota feritate contra naturam sui generis fecerit: quod si culpa hominis hoc facit, ut quia plus justo est oneratus. ut supra fuit dictum. q. i. tunc secus. Adde ibi. & vide. Bar. in l. unica. C. nè quid one. lib. xi. ubi dicit: quod onerantur animalia secundum modum consuetum, solitum & debitum Cagnol. in l. contractus. num. 64. ff. de re. iur. Et Mansue. in ejus Practica. titulo. de interesse. nume. 2. & Joanne. Bap. de. S. Blasio. inter Consilia crimi. Consil. lxxvi. per totum. in. 2. vol. & Carrerium. in practi. cri. ¶. Homicidij. num 5. pagi. 64. & Iodocum. in Enchiridio suo crimi. capit. 142. num 1. ubi de damno pecuario agit. & ad illud superius in q. ij. Adde. Vitallinum ipsum ubi supra num. 45. dum dicebatur, quod currentes Equos debent præcavere & admonere gentem, alta voce cave, cave ubi allegat. l. si quis forveas. ¶. fin. & l. si putator ubi etiam. Doc. ff. ad l. Aquil. Vide etiam Ange de Ubaldis inter consil. crimi. lxxv. in. 2. vol. per totum.*

ubi in terminis terminantibus, & Carre. ubi supra latissime. Et subdit, quod ita debet acclamare, quod evitari possit. ut per *Geminia. in c. si. duo. & in c. sape l. distinet. Felyn. in c. ex literis. 2. de homicidio.* Et consulu-
it. *Bul. in consil. cix. in. 2. vol. Et Pau. de Cast. in consil. 194. & Ancha. in consil. celiu. ut Petrum calephati. inter consil. crimi. consil. xci. in 2. volu. per totum;* ubi & ipse in his terminis consuluit Et subdit, quod ignoran-
tia viti Equi probatur per Juramentum. *ibi numer. 3.* Item si propter angustium loci dederit damnum Equus, non poterit agi actionem in factum de pauperie sed injuriarum contra illum, cujus culpa sibi damnum datum est. *d. ff. in fin.* Item si equus calcaribus, vel baculo percutitur, & recalcitrat, & damnum dat, tenetur ille, qui percussit: si autem palpitavit tantum, & tenetur dominus etiam equi. *d. l. i. ff. & generaliser. & ff. seq. & vide eundem Iodocum ubi supra, nu. 7.* si recalcitrando alterum equum percutiat, tenetur ut supra. *q. lv. de equitate.* ut ait *Matallinus ubi supra nu. 57. de l. si. ff. ad l. aquil. & l. si. servum maritus. libel.* lus autem in actione de pauperie in factum formatur ut per *Odosra. in tracta. de formandis libellis. capitu. lvij. tomo. xvij. pagina. 235. & Heron. Baren. in tracta. de forman. libellis. libello. xc. eo tomo. pagi. 249. vide etiam Maria. Soci. inter consil. crimina. consil. 63. nume. 3. in i. vol.*

Questio CLXXIX.

Quid modò si equus tuus meum percutit equum, & per hoc equus meus dat alicui damnum? an tu, vel ego tenear? Respond. *Vitallinus. de maleficiis de damno dato. num. 5. quod tu non ego teneberis. d. l. i. §. & si. animalia ff. si. quadrupes paup. se. dica.*

Questio CLXXX.

Quid si equus recalcitrat, & frangit crura alicui, vel brachium. an tenebitur dominus? Respond. *Vitallinus ubi supra. nume. 13.* ubi dicit, quod si contra naturam sui generis hoc fecit, dominus damnum emendabit, vel equum pro noxa dabit. *d. l. si. ff. si. quadrup. paup. se. dica.* tur sed si instigatu alterius, & ille tenebitur & venit in estimatione damni & estimatio expensarum factarum in medicatura, & curatione vulneris, & operarum, quibus caruit. si erat homo alicujus artificij ut *ff. si. quadrup. pauperie se. dic. lege ex hac. & Codic. de iis, qui ad eccle. consu. l. si. deformatum* tamen ab Equo, non agit contra dominum ad deformitatem

sed tantum ad expensas vulneris, & operas amissas. ut dictum est. *Re-manus. consi. 278.*

Questio CLXXXI.

Quis Equam prægnatam percussit, ita quod partum ejecit, & ita dominus est damnificatus: an percussor teneatur? Respond. *Vitalinus. in opere Malefi. de tita. de damno dato. nu. 4.* quod sic. *l. si servus. §. si quis ff. de manu. ff. sequen.* & idè quoque erit secundum *Vitalinum. ibi.* si quis navem perforaverit, & ex eo quis damnum passus fuit. Ut mihi dixit contigisse sibi. *D. Doctor. D. Petrus. ab oleo.* tempore, quo discessum fecit è civitate Tergesti. ubi assidebat. quia sibi perforata fuit in portu navis, in qua sarcinulas & suppellectiles doctoreas posuerat: propter sententiam, aliàs per ipsum latam contra quendam Tergestinum (& sic contra vn. citradino della tiera, ut eorum verbis utar) quæ tamen à famosissimo Doctore nunquam satis laudato ac decantato. *D. Mantua moderno consummatissimo, & D. Gaspar Fabiano comprobata fuit. Sed ij. sunt fructus officiorum.* Quod si verum est, ut ipse mihi dixit. Ego vellem cum Cicerone dicere, illud ad Lentulum. lib. v. inibi: dalmatis Dij male faciant, qui tibi molesti sunt. Semper enim habiti sunt bellicosi, an credam? Et si sic est, illud quoq; decantare licet Ovidianum, scilicet. *Elegia. ix.*

*Sive locum spectro. locus inamabilis, & quo
Esse nihil toto tristius orbe potest.*

*Sive homines, vix sunt homines hoc nomine digni,
Quamq; lupi se va plus feritatis habent, &c.*

Fuge litus avarum. &c.

Quod si non credam, & dicam cum Hannibale, ut per Valerium. de humanitate Ergo humanitatis dulcedo etiam ineffrenata Tergestinorum ingenia penetrat, &c. Ut ibi sæpius expertus sum, cum pluries præturam gessi, & in Dalmaticis quoque regionibus iterum acque iterum vocatus moderni Imperatoris sanctissimi locum tenui. Absque tamen labe aliqua semper evasi: quod profectò est mirum. Quia ibi habent proverbium huiusmodi. videlicet.

*Chi va à Trieste in officio. co non se inciampa,
Puo andar securamente sino in Franca.*

Quis

Quaestio CLXXXII.

Quis autem coegit Equam in locum strictum, & eam percussit, & per hoc eiecit partum: an tenetur? Respond. *Vitallinus. ubi supra*: quod sic l. boves. ff. ad l. Aquiliam.

Quaestio CLXXXIII.

Quis immisit Equam in sylvam meam. an teneatur? Respond. *Vitallinus ubi supra, nume. 27.* quòd sic: teneatur enim. l. aquila ad damni emendationem. l. i. C. ad l. aquil. & dixi quandoq; in meo tract. cui est tit. crimin. ad statuta quaest. ubi de damno dato verba feci. & supra. q. lxxv.

Quaestio CLXXXIV.

Invenio Equam tuam in vinea vel campo meo dantem mihi damnum. Quid agam? respon. *Vitallinus in Malefic. possum. d.* Equam capere & ducere ad domum meam, & tibi denunciare, qualiter inveni eam ibi & petere à te, ut mihi damnum emendes. Sed non possum equam tuam percutere, vel offendere, quid si facerem, essem puniendis. *ibi. num. 78.* possum tamen eum expellere defundo meo. Quid si expulsionem Equus damnum recipit, puta posuit palum in ventre, vel aliàs? Dic quod tenetur ad actionem in factum. *gloss. in l. quintus. ff. ad l. Aquiliam. per. l. si boves. eod. titu. Vide Cassane. in consuetu. Burgun. ubi de damno, dato agit. pagi. 72. nume. 12* ubi etiam alia notatu digna

Quaestio CLXXXV.

Quis furatur unum Equum de armento, vel stabulo. an puniatur? Respond. *Vitallinus in Malefic. titulo. de abigeis*, quòd si de armento: & est abigeus, punitur. Vide *Iodocum. in ejus enchiridio crimen. cap. cxiiij.* ubi dicit, quòd si de grege, vel armento, vel in pascuis subtrahit, punitur in metallum, & in perpetuum exilium. *l. i. & l. 3. ff. de abigeis.* Sed si adhibita vi depradatur Equo ex armento vel grege, aut in pascuis, subijcitur bestijs, & ad bestias damnatur, *l. abigeatus. eod. titulo.* Si quis tamen Equum errantem inveniatur, & subtrahat, non est abigeus, sed fur. *l. j. ff. de abigeis. ff. eo. & Vitallinus. ubi supra numi. 1. Anto. Gomez. in tra. de delictis. c. j. de injuriis. nu. 12. fol. 388.*

Quaestio CLXXXVI.

Quomodo puniantur receptatores qui depradatores Equorum, scienter volentesque excipiunt hospitio, & ita abscondunt, & quantum est

est in ipsis tuentur, & favent? Respond. *jodocus. in de Enchiri, crimi. cap. cxiiij. puniri relegatione decem annorum. l. si. ff. de abigeis. Vide tamen Marfil. consil. § 3. nume. 30. in j. volumine.*

Questio CLXXXVII.

Aliquis Equorum greges in saltus immisit rei Dominicæ: an illos amittit? Respond. quod sic *l. j. lib. xi. C. de fundis & saltibus rei Dominicæ. Petrus Jaca. in ejus practica. titu. de actione de pauperie.*

Questio CLXXXVIII.

Quid si quis me nescio, & prorsus ignaro, occidit aliquem, & meo cum equo aufugit. An sum in culpa? Respond. *Bal. consil. 120. volu. 3. quod nō. & Marfil. in pract. crimi. ff. constante. num. 48. & § 5. Signoro. consil. 134. & Blancus. in ejus practica. crimin. ubi de defensionibus pro imputato de auxilio agit, pag. 1, 20 secus si scienter. Bald. in l. quicumque C. de servis fugitivis.*

Questio CLXXXIX.

Vidistis supra, quod conductor Equi tenetur facere sumptus Equo sibi locato. *q. lv. vide & adde Budeum. lib. de Affe. v. pag. 547. apud nos (inquit) Equis viatoriis per diversa foria cibus statutus est in dies cistellæ ternæ avenæ, ut in Italia ordeï. sic enim semper tulit stabulariorum formula: Quid si stringosi sint Equi? Respond. Budeus ibi. his verbis: sed stringosis equis cum longis itineribus fatiscunt, auctarium noctu dari solet. id est quarta cistella.*

Questio CXC.

Quid etiam si Judicis Equus occasione causæ quam habet coram se, propter quam oportet facere moram longiorem, moriatur. An possit à Patribus petere, ut reficiatur? Respond. *Archiepiscopo. Floren. quod non in ejus summa. titu. ix. parte iij. titu. de of. Judi. delegati. §. viii. per tex. in l. inter causas. §. non omnia. ff. mandati. pagina: 110.*

Questio CXCI.

An permissum sit judici equum accipere, sibi dono datum? Respond. *Nullem in practica crimi. pag. 49. num. 27. quod sic. capit. & si quæ. fionex. §. cum in accipiendis extra de Simonia, quod mihi non placet vide infra. q. 239.*

Quæstio CXCI.

Quid si incommodi aliquid contingat ex equo ob incuriam servi, vel malitiam, vel eorum, qui in stadiis ad cursuram arte docent equos, vel ad aquandos ducunt. Equorum institutores ne nuncupantur an ij, vel Domini teneantur? Respon. *Jodocus ind. Enchiridio illos, & famulos, non autem equorum dominos teneri. l. si. ff. ad l. aquilam. secus si alicujus instigatione. ut superius est repetitum,*

Quæstio CXCII.

Commodasti tu mihi equum, ut irem ad villam, postea te potuit mutasse, & non vis pati me eo uti, quid juris? Resp. *Bar. quod non potes mutare voluntatem. Nam inest tempus tacite, intra quod possum ire, & redire de villa l. iij. ff. si quis ita. ff. de eo, quod certo loco, & tunc finito usu commodati agi potest, & ibi Bar. docet formare libellum in casu isto vide supra. q. xliij.*

Quæstio CXCIII.

An forenses teneantur præstare equos reipublicæ? Respon. *Bar. in l. munerum. ff. judicandi. ff. de munerib. & hono. quod non. nisi usurarij existerent.*

Quæstio CXCV.

Habebat quis Equum album, & fecit testamentum in quo legavit alicui Equum morellum, & tamen nullum alium Equum, præter album, habebat, an iste albus legato cedit? Resp. *Ang. & Imo. in l. jv. ff. de leg. i. quod cedit. prout sic. refert Alex. in l. nominatim. nume. i. ff. de libe. & posth. Ratio secundum Alexan. quia appellativum cum adjectivo conveniens uni soli æquipollet nomini proprio. argu. d. l. & d. l. iij. cum gloss. ibi. ergo sicut in nomine proprio non vitiat. l. si in nomine. C. de testamen. ita nec in casu prædicto, supra. repetita. q. lxxix.*

Quæstio CXCVI.

An mandatarius, qui Equum pro aliquo emit, teneatur pro interitu, & morte ipsius equi emendare damnum mandanti? Respon. *Consultando Parisius in consi. cxxij. in 1. vol. per totum. Nam aut culpa Mandatarij Equus decessit, & tenetur, aliàs secus. Et ibi Parisius ponit,*

nit, quando quis de casu mortis Equi fuerit in culpa? Et hoc totum quandoque resider in pericia expertorum, & peritorum. Si ex vulnusculo etiam præcedente, postea sanato, vel superventa ægitudine, culpa commissa equus morit? Vide omnino ipsum Parisium.

Questio CXCVII.

An in legato mobilium veniant Equi? Consultuit Parisius in consi. lxxvij. nu. 1. & per totum. vol. 2. ut ibi per eum, & in legato usu fructu mulieri veniunt Equi futuri, quos tempore testamenti non habebat testator. Ierony. Gabriellus. in consi. 119. nu. 9

Questio CXCIIX.

Quidam aufert Equum de Manibus alicui, existimans hoc sibi licere: an puniatur? Respond. Ang. in l. prator. ff. hac actione. ff. vi bono rapto. quod non. Marfi. refert. consi. lxxvij. nu. 2. in 2. vol. supra. reperta. q. lxxj. & no. quod auferre, est de manibus rapere. l. iij. ff. non autem. ff. de incen. rui naufrag. & vide ibi no. & quandoque ver. auferre, sumitur pro accipere. Vide Alberi. in dictio. ver. isto.

Questio CXCIIX.

Defunctus quos Equos deposuit penes aliquem, unus heredum recuperavit unum ex eis, alter verò decessit. Quæritur nunquid equus recuperatus pertineat ad utrumque? Respond. Bal. in l. supervacuum. nume. 2. C. depositi quod sic. Nam equus non consistit in pondere, numero vel mensura, nec dividitur inter hæredes respectu ponderis, numeri, vel mensuræ. Et ideo communis est. ff. de rei vendi. l. Pomponius. lxxx. distin. si ex equis, & argu. ff. de stipu. servo. l. si cum duorum, & ita tenet Per. Cyn. & Bald. ubi supra.

Questio CC.

Petitus fuit Equus, qui forte est mortuus, & sic succedit æstimatio, si ista causa esset ordinaria, an posset ferri sententia in æstimatione? Respond. Grammatz. decis. neapo. n. xix. col. 2. sub n. 7. quod non. quia negari non potest, esse latam juxta petitionem, id est propè, licet non secundum ipsam petitionem, & idem tenet. Bal. in l. si C. de fidei commissis. liber. & de æstimatione damni ex equo mortuo, vel debilitato, vide

Cassane in consli. Burgun. p. 73. num. 8. ubi potest Bal. in consli. 387. in 3. vo. dicit quod de aestimatione non potest conqueri post annum, & ibi fultus Cassanens de aestimatione damni dati in animalibus. vide omnino.

Quaestio CCI

Testator multos habebat equos, & cuidam legavit suos Palafrenos; quid continetur appellatione Palafrenorum? Respond. *Rochus de curse in tracta. de consuetudine. num. 626.* quod hoc declarabitur ex communi usu loquendi, & ad declarandum ipsum communem usum loquendi, ita est formandus articulus. Quod à decem annis citra & per ipsum tempus communis usus loquendi fuit in tali civitate, unde est testator, vel ubi conversabatur, quod equus talis conditionis appellatur Palafrenus. Testis verò deponat contenta in ipso articulo fore & esse vera. Interrogatus quomodo scit? Respond. quia per dictum tempus in dicto loco audivit, & intellexit equum talis conditionis ab omnibus talia tractantibus Palafrenum dici, nominari & vocari.

Quaestio CCII.

Vendito igitur equo venit sella, ut superius. *q. xxiii.* fuit dictum, & ultra ibi citatos tenet *Ias. in ff. actionem. num. 55. institu. de actio. & num. 58. & idem Ias. in l. de quibus. num. 78. ff. de legibus.* ubi dicit, quod non solum hoc est de consuetudine, sed etiam de jure communi. videtur etiam *Dec. in c. praterea. num. 8. de officio de lega. & Fabi. de monte. in tract. de emp. & vendi. q. vi. principali. circa septimum membrum numer. 32.* quid modò si equus ostenditur Emptori sine sella. an ea quoque vendita censeatur? Dic quod non, quia de jure commu. illud venit in contractu, quod tempore contractus ostenditur, ut quid *Bal. in l. n. c. de edil. actio per sex. in l. Ediles. ff. de edili. adic. de quo Antus de curse in tracta. de consuetu. num. 230.*

Quaestio CCIII.

Equus est sequestratus, quis teneatur impendere expensas? Respond. *Paris de puto. in tracta. de Syndi. ff. an carcerarius teneatur?*

tur? titu. xiiij. num. 4. pagi. 96. quod debet impensas impendere is, qui fecit sequestrari. argu. l. si in Asia. ff. de positi.

Quaestio CCIV.

Quid de occidente equum, cui insidet clericus. an erit excommunicatus, Respon. Joan. de Ligna. in trac. de censura eccl. ff. v. nu. 16. & licet hinc inde adsint opiniones, concludi tamen, quod si hoc fecit in injuriam ipsius clerici, quod sit excommunicatus. aliàs secus; vide etiam Fran. de Platea. in tracta. de excommunica. ff. xxxv. nu. 14. & beatus Anto. in tracta. de excommunica. cap. 1. num. 19.

Quaestio CCV.

Duo equi sunt simul venditi, qui erant ejusdem officij, & alter reperitur esse morbosus: an teneat venditio? Resp. quod sic. cum ejusdem. ff. de edil. edic. licet secus esset, si precium fuisset constitutum pro singulis singulariter consideratis. Joan. de Selva, in tractatu de beneficio. q. xvi. num. 7.

Quaestio CCVI.

An equitando Imperator magis debeat equitare mulam, vel equum, prout facit Papa? Resp. Restaurus Castaldio in tracta. de Imperatore. q. lxxxv. quod olim Imperator utrunque genus habebat. l. i. C. nerusticani. &c. lib. xi. inibi. mularum fiscalium, vel equorum ministerium: sed hodie pro libito voluntatis utuntur principes utriusque ordinis, praecipuè cum recreationis gratia equitant, & ibi refert Salomonem regem habuisse quadraginta millia praesepia equorum curilium, & duodecim millia equestrium. ut legitur iij. regum cap. iij.

Quaestio CCVII.

An quis compellatur equum locare scholastico, qui velit recedere à studio? Respon. quod sic. Si dominus equum locare sit solitus. Petr. Rebuffi in tract. de privilegio scholarium, in vij. privilegio num. 3. post Jaco. Rebuffi ejus patrum. in l. cursu C. de cursu pub. lib. xij. argu. illius l. nam hospes, postquam signa hospitij erexit, cogitur hospites recipere. l. una, ff. i. ubi Bart. hoc dicit, ff. furti adversus nautas. multò fortius, qui consuevit locare equum. Tenebitur tamen scholasticus dare

dare pensionem consuetam pro locatione secundum eundem *Per. ibi*, argu. l. exceptio. *Cod. loca.* ff. 1. *instit. eo.* fallit secundum ipsum. numero. 6. quando scholasticus esset ignotus: quia tunc dominus equi non tenetur sibi locare equum, nisi prius præstita per eum fidejussione. & si non haberet fidejussorem, posset dari nuntius expensis ipsius scholastici, ad sequendum equum ipsum, usque ad iter perfectum, prout quotidie servatur: nisi ille scholasticus esset pessimus, & haberet continuo diabolum à dextris, inquit ipse.

Quæstio CCIIV.

Quidam occasione cuiusdam Castri, quod tenebat à te, debebat tibi dare quolibet anno unum equum, qui per longissima tempora ipse, & sui antecessores stetit & steterunt, quod non præstitisti, vel præstiterunt equum ipsum, sed quolibet anno quid aliud fuit datum. Num quid præscripsisti in equo? Respon. *Petus. Antibo. in tracta. de maneribus. part. 2. ff. restat. nume. 18. quod sic. per. l. is cui. ff. quemadmodum servi. amitta. & per. l. prece. eo. titulo. & l. si quis alia, in princi.*

Quæstio CCIX.

Dubitatur de æstima, seu valore cuiusdam equi coram iudice. quid juris in isto casu? Respon. *Joan. Baptista. in tracta. de arbitris. lib. 3. cap. xix. ver.* dubitatur, quod magistri deputandi sunt ad æstimandum. *ut per glo. in l. hac adiecti. ff. his illud. C. de secundis nupt.* & iste est unus ex casibus, in quibus statuit jus arbitros eligendos esse, ut ibi per *Joan. Baptista. d. verb. dubitatur. titulo. xij.* & iudex debet esse ille, qui deputet tales magistros, vel arte peritos & expertos, & ad ipsum solum spectat electio, & non ad partes. ut probat mihi *Federicus de Scen. in tracta. de probationibus. num. 24. tomo. xij. pagina. 56.* vide quæso, si libet. Hoc tamen procedit, ut per *Corsetum. in singu. ver. Medicus.* quando merum factum pender à potestate ipsius iudicis, secus si à potestate partium, quia partes eligunt, si concordant, quod probat.

Quæstio CCX.

Conductor Ronzini restituit eum domino, & dominus eum recipit, inquam sanum. an conductor teneatur? Resp. *Bar. in l. opus ff. loca.*

loca. quòd non. Quòd intelligit, si dominus sciverit vitium, secus si in restitutione illa fuerit deceptus.

Questio CCXI.

Aliquis facit transitum cum equo meo per civitatem istam, an hic poterit conveniri. ratione præsentis possessiones. Respond. *Bar. in l. sed si postuletur. ff. de judiciis. quod non l. fin. C. ubi rem actio ubi no.*

Questio CCXII.

Queritur quando dicatur vitium apparens in equo? Respond. *Salp. in l. j. C. de edili. actio.* quòd vitium apparens dicitur, quando est extrinsecum in loco aperto, quod potest intueri à quocunque, respiciente, secus si non esset, in loco aperto. ut puta, si avis esset sub ala vitata.

Questio CCXIII.

Vendito igitur equo præsuntur ex celeritate mortis vitium, seu infirmitas præcessisse, & dicitur celeritas, & incontinenti, si intra triduum, idest intra triduum obiit. *j. C. de emenda. servo ubi & glo. & superius. q. lxxxiiij.* fuit repetitum. adde *Marsi. in l. statu. liber. nu. 16. ff. de quasi. ubi* plures ad hoc adducit. sed illa glo. non est vera, quando decedit ex causa manifeste, sed bene est vera, quando quis decedit ex causa occulta, quæ est in visceribus vel interioribus, & non apparet aliquo modo livor exterior manifestæ suspicionis, secus si iudicio iudicis, vel Mareschalchi apparet vitium antiquitus viguisse. *queritur. ff. si autem vicio vesicæ, & l. qui clavum ibi. jecur. & pulmo. ff. de edili. edito. vide Bal. in l. i. C. de edili. actio. col. pen. sub. nume. 13. ubi allegat Specul. in titulo de emp. & vendi. ff. sciendum in additio. de illo qui simpliciter vendit Bovem: & ibi tenet, quòd est dictum de triduo: unde quis debet dicere vitia equi, ut superius est dictum vide *Cicero. officio. lib. 3. inibi*, ac de jure quidem prædiorum sancitum est apud nos jure civili, ut in ijs vendendis vitia etiam dicerentur, quæ nota essent venditori, & quæ sequuntur. *l. i. ff. i. de adil. edic.* Carneadis tamen disputatio aliter suadet, ut per *Fortunium. in tracta de ultimo fine juris cano. & civil. sub nume. 284.* qui quibusdam argumentis ostendere conabatur, nullam esse justitiam, aut si quæ esset, summam esse stultici-*

stultitiam, & inter alia exempla hoc afferebat. Bonus vir (inquit) si habeat servum fugitivum, vel Pestilentem domum, & vendere velit, profitebitur, vel celabit eum? Si profitebitur, bonus erit, quia non faller, sed stultus iudicabitur: quia vel parvo precio vender, sed si celaverit, erit quidem sapiens, quia rei consulit, sed idem malus, quia faller, unde hoc afferebat inconveniens, bonum Virum stultum esse, ac sapientem malum. cui Respond. ut per eum ex Cicerone oriana vide Tiraquell. de legibus connubialibus in iij. l. connubiali. Et no. quod vitium est perpetuum corporis impedimentum. l. inter. ff. de ver. significationib. vide ibi. per d. m. Alcia. Plura congesti de vitio, aliter quam hic in meo tractatu de argumentis. in argumento à vitio naturali.

Questio CCXIV.

An milites possunt ducere equos suos ad pascendum in pratis, tam publicis quam privatis? Respond. Bar. in l. insignis. C. de pasc. publicis. vel priva. lib. xi. per illum tex. quod est eis prohibitum. & ait Andre. de Barolo, & post eum Ioan. de platea. quod nè prata devastentur per communitates & Barones Regni, sunt statuenda loca in eorum territorijs, in quibus animalia eorum pascantur, absque subditorum injuria. vide Cassa. in consuet. Burg. p. 71. ubi de damno dato loquitur. ubi fufius.

Questio CCXV.

An dominus dans Equum pro noxa liberatur a damno dato? Respond. quod sic. l. j. ff. si quadrup. pan. se. di. c. si la. seris, de injurijs & damno dato, quod intellige. Nisi ipsemet dominus deduxit Equum suum in alienum campum, ut ibi depasceret, quia hoc casu non liberaretur, dando equum pro noxa, cum ipsemet videatur dedisse damnum. Et sic tenetur in solidum. d. l. j. & l. ii. ff. ad l. aquil. & d. c. si. sed qualiter formabitur libellus in isto casu? Ponit Spec. in tit. de inju. & dāno dato. & Refr. in libel. in tit. de actio. in sanctum & depauperie. Cass. ubi supra. sub. no. 17. pag. 72.

Questio CCXVI.

An villa teneatur pro equo occiso, vel vulnerato in strata publica, qui postea sit mortuus? Respond. Alex. consi. xcj. in vi. vol. perso-
sum,

rum quod non, quia villa nunquam tenetur pro damno dato in strata publica.

Quæstio CCXVII.

Quid si incisa fuit cauda Equo meo, prout contigit mihi anno 1556. in meo ronzino. Serio, etiam aliis: an incidens teneatur? Resp. *Vitallinus in suo opere Malef. tit. de damno dato sub. nu. 58. vers. & generaliter in quolibet casu, quod sic, & quoniam incisa est cauda equo, quæ finis ipsius est equi, auctarij quoque hujus nostri finis existat. Ad laudem omnipotentis Dei Patris, & Filij, & Spiritus sancti. Amen.*

F I N I S.



HIP-

HIPPOLYTI BONACOSSÆ

J. U. D. Ferrariensis.
IN MATERIA EQUORUM
TRACTATUS.

PARS TERTIA.

Precedentibus questionibus nonnullas etiam adicere decrevimus, quod, *az* *sim* conducibilius, aliorum erit iudicio.

Questio CCXVIII.

Quæro igitur adhuc, an sit facienda Equi divisio & quomodo? Respond. Flo. in l. usufructuarius venari. ff. de usufruct. & Jac. But. in l. nam & si fur. ff. si. cer. peta. quod potest fieri divisio Equi, quæ non per medium, sed cum precio, per eum dando, cui remanet Equus. arg. ff. si. insti. de offic. judi.

Questio CCXIX.

Quæritur etiam. quidam Monticula descendens in planitie districtus hujus cum pecudibus, habens in custodia polledrum sub mercede, quem alius ita oneravit, ut transeundo vadum submersit se, & mortuus est: an teneatur refarcire domino damnum? Respond. Bal. in l. cum ita. ff. species. ff. de lega. 2. quod sic, quia ille, qui tenetur ad custodiam, tenetur de casu, etiam fortuito, si ipse fuerit in culpa, & si non fuerit, debet probare omnem diligentiam adhibuisse. Alex. in con. clviij. vo. 2. Moderni in l. quod te. ff. si. cer. peta. Gozadi. con. lxij. nu. 3. & casum fortuitum allegans debet probare. vide Aemilianum in con. cij. n. 6. & seq. ubi post Imolam extendit etiam ad eum, qui ad collaticam boves habebat. Imo. in l. cum ita. ff. species. ff. de lega. 2. Dec. cons. 173. Gns. propter signu. clxxi. Pastor. Bart. l. quod ad praesens C. de Murile. lib. xi.

Quaestio CCXX.

Quis Equum meum in stabulo liberavit, per quod ego incidi in damnum, an ille teneatur? Respond. quod sic. Sed qua actione? Resp. in factum. *¶. ff. in st. de l. Aquilia. insignis Modernus, in l. i. ¶. tenebitur. n. 19. ff. de Religio. &c.*

Quaestio CCXXI.

Fructus ne Equorum pertinent ad usufructuarium? Respond. *Bar. quod sic. in consi. l. in 1. vol. & consi. lxxxviij. in fin. in 2.*

Quaestio CCXXII.

An filius conferat cum fratribus Equum sibi dono datum à patre? Respond. *Bar. quod non. quia istud est Castrense. per. l. i. ¶. nec Castrense. ff. de colla. bono. Bar. in tra. de duobus fratrib.*

Quaestio CCXXIII.

Scholasticus equitat Equum in transitu alicujus Civitatis. An poterit Equus pro pressalijs capi? Respond. *Bar. in tra. repraes. in viij. q. nume. 2. quod non.*

Quaestio CCXXIV.

Quid requiritur in aestimando Equo? Respond. *Bar. in trac. Testimoniorum, nu. 7. Discursus scilicet, & fortè vehementior quam in fundo. Alex. in l. praelia rerum, ult. col. ff. ad. l. Falci.*

Quaestio CCXXV.

Quid si dubitatur, an Equus sit ille, qui ante fuit Titij, & examinatur testis super eo. Cujus nam erit testificatio? Respond. *Bar. in tract. de testi. ver. Hanc eandem rem, nu. 29. quod erit per signa super corio ipsius. Et ita consuluit in contingentia facti D. Amylannus noster. in consi. l. in causa. Equina nu. 6. & seq.*

Quaestio CCXXVI.

Quid habet dicere testis in ratione, ut negotium appareat factum diligenter, si Equus sit venditus? Respond. *Bar. in trac. testim. circumstantias. s. quod Equus venditus erat senex vel alium habebat defectum, propter quem illum vendidisset quilibet diligens paterfamilias, Bart. ibid. in ver. economica, nu. 95. ad fin.*

Quæstio CCXXVII.

Quomodo probatur dolus in Equo vendito? Respond. *Bar. in d. tract. testim. ver. dolus. nu. 102.*

Quæstio CCXXVIII.

Conductor pullum equinum nimium, & præmaturè oneravit. unde est mortuus: an fuit in lata culpa? Respond. *Bar. in d. tract. testimo. quod sic. ibi. in ver. lata culpa. nu. 111.*

Quæstio CCXXIX

Quis equum sibi comodaturn currere, vel saltare plus solito coegit, ultra id, quod communiter homines illius conditionis fecissent. Quomodo hoc probabitur? Respond. *Bar. de tract. testimo. ver. lata culpa. nu. 111. per testos, qui actum viderunt.*

Quæstio CCXXX

Equus perdidit ferrum, ob quod dico me damnificatum: an erit in culpa equitans? Respon. *Bar. in d. tract. testimo. ver. levis culpa. nu. 116. quod sic. in culpa. levi. 5. Diligens siquidem homo sua propositione ab hoc præcavisset, sæpius pedes videndo inquit Bar.*

Quæstio CCXXXI.

Exstat consuetudo, simul & jus, quod vendito Equo, est vendita Sella, ut sæpius est repetitum superius. sed quomodo rectè ager emptor pro sella? Respond. *Bar. post Guil. in l. quibus in i. lect. col. fi. nu. 16. rectè agere actione ex eo contractu. Faciet tamen mentionem in Libello de consuetudine. Rosfr. in libell. de actio. in fact. Edili. nu. 4. p. 31.*

Quæstio. CCXXXII.

Quid si tibi dedi Equum ad certum usum, non limitato certo tempore tacitè, vel expressè. An datio ista ad voluntatem meam revocari poterit? Respond. *Bar. in l. in commodato. §. sicut ff. commo. quod sic. cum precarium & agi debet interdicto de precario. Secus atque si adjecta causa, vel tempus, quia finito usu, agetur, commodati actione.*

Quæstio CCXXXIII.

Miles habens duos Equos, unum Fratribus Prædicatoribus, alterum Fratribus Minoribus legavit unus eorum est longe altero preciosior, quibus istis erit preciosior Equus? Respond. *Bar. in Centuria in lo-*

loco, ab ordine, ver. iij. istud arg. quod sine dubio Fratres Prædicatores tanquam primò nominati elegant.

Quæstio CCXXXIV.

Quis legavit Equum cum Asino: an ambo debeatur? Respond. *Io. Fab. in. q. si. quis. ancillas. Insti. delegatus. utrumque deberi. & esse, ac si dixisset lego Equum & Asinum, quod dicit menti tenendum Everar. in centuria, in loco à natura copulæ. ver. Hinc est.*

Quæstio CCXXXV.

Testator habens Equum album & nigrum, in testamento legavit Sempronio Equum album, seu nigrum: an binos habebit Sempronius Equos? Respond. *Bal. in c. inter ceteras, de rescrip. quod non, sed alterum tantum, Cum ipse testator usus fuerit verbo singularis numeri. Everar. in centuria, in loco à numero. p. 391.*

Quæstio CCXXXVI.

Legatur alicui Equa cum pullo, moritur Equa, an pullus debeatur? Respond. *Joan. Fab. in. q. si. quis. ancillas. institui, de legatis, quod non Everar. in centuria. in loco, à natura copulæ, ver. item ex hoc sequitur.*

Quæstio CCXXXVII.

Vendo tibi Equum pro libris decem, non adjecta qualitate monetæ, de qua intelligent? Respond. *Grammarus in dialectica legeli, libr. 3. in loco à verisimili: assumitur verisimilitudo hæc, vel ex comparatione rei ad precium.*

Quæstio CCXXXVIII.

Malæ fidei possessor fecit expensas in Pascendo Equum, vel curando eum: an rectè repetit? Respond. *Ang. in summa. xer. expense, nume. 3. quod sic.*

Quæstio CCXXXIX.

An liceat curiali dono accipere Equum? Respond. quod non. vide *Archiepisco. Flo. in ejus summa, par. 3. tit. xxj. c. 3. ubi agit, quod Papa debet dissipare gentes, quæ bella volunt. Ubi refert Bar. ad Eugenium, & recitat historiam de quodā dicto Martino, qui Cardinalis existens, legatus missus in Daciam terram, auri, & argenti tam pauper comeavit, ut penè expensis & Equis deficientibus, vix pervenit Florentiam:*

ubi

ubi cum Episcopus Joci donaret sibi unum Equum, eum accepit, cum ipso reversus ad Cariam, quæ tunc erat Pisis. Inde an modicum tempus Episcopus Florentinus vadens ad curiam pro quadam causa, quam ibi habebat, visitavit prædictum Cardinalem Martinum, recommendans ejus causam suam, cui Martinus, decepisti me nesciebam enim in curia tibi imminere negotium, tolle equum tuum, ecce in stabulo est.

Quæstio CCXL.

An rectè agunt Principes, nolentes peregrinari, nisi ascendant Equum die & hora eis ab Astronomis statuta? Respond. *Io. de Ana. in c. i. de Sortilegijs.* principes non benè facere, refert *Troylus maluitius, in trac. de Sortil. in i. parte, nu. 10.* licèt magni Barones & Domini incidunt in laqueum *l. nullus C. de malefic.* ubi incantationes possunt fieri ad bonum. *ita. Ang. post. Odo. fre. de quo Troylus, ibi nu. 16.*

Quæstio CCXLI.

An liceat istis Fabris ferrarijs, vulgo marescalchis, die sancti Io. Baptiste, & die Apostolorum Petri & Pauli præcisæ, minuere, vel flebotomare equos, & alia jumenta, potius quam aliis diebus, in eodem tempore? Respond. *Martinus de Arles, in tract. de Superstitionibus. sub nu. 10. versic.* Nec video. Non licere prorsus, & esse superstitiosum, & à Diabolo suatum.

Quæstio CCXLII.

Quis præcipitur ab Equo effreni, & indomito in via lubrica, vel in flumine est submersus. An liceat ob hujusmodi infortunium causam superstitiosè investigare, vel sic contigisse dicere ob aliquod signum præcedens, puta in exitu domus, catulus vel lepus offendant? Respond. *Idem Mart. de Arles, in tract. de Superstitionibus nume. 16.* non licere, & esse peccatum ista observare.

Quæstio CCXLIII.

An liceat istis Incantatoribus Equorum & Jumentorum facere vermen quendam suspendere? Respond. *Mart. de Arles. in d. tract. de Superst. sub. num. 44.* licere, si utuntur licitis verbis, & adjurationibus: si autem a liqua inutilia verba & superstitiosa facta ad miscantur verbis sanctis, ut ipsi faciunt, prohibendi sunt, secundum illud

Apostol. prima, ad Thessalonicenses v. ab omni (inquit) specie mala abstinete vos. *cum ab omni. extra de vita & honesta. clerici.*

Questio CCXLIV.

An debitor obligatus alternativè ex stipulatione ad dandum Equum vel centum, satisfacit, si tempore solutionis Equus sit debilior, quam tempore obligationis? Respond. satisfacere, & hæc quidem est communis opinio, *Cur. Junior. consi. 24. Moder. Hiss. in tract. communium opinionum, versic. Debitor, Vide Alexandr. in consi. xvij. col. 2. circa medium.*

Questio CCXLV.

An commodare Equos, est onus reale, pro quo possint collectari commodatores, vel ne? vide per *Areti. in consi. cxxxij. col. 2. circa. prin.* ubi dicit multa esse onera realia mere, quæ non habent uniformem perpetuamq; præscriptionem sicut commodare Equos. *l. Munerum. ff. patrimoniorum ff. de Jure immuni.*

Questio CCXLVI.

An visitatores pro ferraturis Equorum possint aliquid exigere? Respond. *Parvinus. in tract. de visitationibus quest. ix. primæ. parisi nume. 30. quod sic.*

Questio CCXLVII.

Nobilis habet privilegium, ne conveniatur, nisi in quantum facere potest, scilicet deducto ne egeat. Aliquis est nobilis & habet Equum: an ita erit fienda ista deductio, ut solus absque Equo remanere coactus sit? Respond. *Boniconius, in tracta. de Nobilitate, parte v. nume. 65. quod non, & solus absque suo Equo esse, cogi nequit.*

Questio CCXLVIII.

Miles cadit ab equo, an præfertur ei, qui factus est semivivus ex percussione sibi facta? Respond. *Paris de Puteo, in tract. de re militari. ff. duo in hastiludio. trac. v. pag. 364.*

Questio CCXLIX.

Ductor Equi, vel Equitans, non denunciatur hominibus quod Equus rejiciat, vel percutiat, nisi cum percutit, & periculum evitari non potest: an veniat condemnandus? Respond. *Floria. in l. si putator. ff. ad l. Aquil. quod sic de quo Laur. Sylva, in tract. de Feudi cogni. q. xvij. num. 1.*

Quæ-

Quæstio CCL.

Quid si Equus legatus aufugit: an liberetur hæres, vel teneatur redimere? Respond. *Ang. in trac. de Testam. in glo. xxxij.*

Quæstio CCLI.

Usurarius Equum de pecunia usuraria emit, & alteri donat, postea efficitur non solvendo, nunquid ille qui solvit usuras, possit petere cum effectu Equum emptum de usuris ab ipso possessore? Resp. *Guido prepar. in tract. de usuris, quod sic, nu. 38. vers. Pone. quod Usurarius.*

Quæstio CCLII.

Venditor Equi dicit Equus id patitur vitij, nimis rodit, promordet, aut oportet, habenas retineas, id est, cespitat, & consimilia nimis obscure loquitur: an Fiet contra ejus verba interpretatio? Respond. *Cagnolus quod sic. in l. semper in dubijs, nu. 18. ff. de regu. iu. per l. idem Iulianus. ¶ idem Iulianus, cum. gl. ff. de actio. emp, Ang. in ¶. pratorum. Insti. de ju. naturali.*

Quæstio CCLIII.

Quis dicit se sponte donare Equum, quomodo hoc intelligitur? Respond. *Cagnolus. in l. qui cum alio, nume. 25. ff. de re iur. quod sponte donasse dicitur, id est non requisitus, & sic idem videtur importare, quod motu proprio.*

Quæstio CCLIV

Testator legat alicui Equos suos & arma an comprehendantur arma Equorum tantum, vel etiam equitantis arma? Respond. *Bal. in l. i. ff. de ver sig. quod etiam arma equitantis. vide Ripam. in c. ij. de rescri. nu. 47. ubi sequitur Bal. & ampliat.*

Quæstio CCLV.

Quis damnum dedit cum pecudibus & Equo, an tenebitur statuto, quod de pecudibus tantum loquitur. Respond. *Ang. in prin. inst. de lege Aquilia. nu. 5. quod sic, quia statutum consideravit damnum, & ita iste Equus infert damnum, sicut pecudes in vulgari, nam Equus continetur appellatione pecudis.*

Quæstio CCLVI.

Equus tuus est impinguatus mea herba, quam actionem habeo contrate Respond. *Io Fa. inst. si quadru. paup. f. dicatur. col. i. in si. ex quo propter Equum mihi dari actionem in factum. l. servandum. ¶ ff. & l. quotiens. ff. de præscri. verbu.*

Questio CCLVII.

Habebam pratum clausum, Equus tuus lascivia ductus, clausuram rupit, & herbam, vel bladum depastus est, quam actionem habebō adversus te? Respond. *Io. Fab. Insti. Si. quadr. paupe. fe. di. in Prin. illam. f. de pauperie. sub dubio tamen fortè idem ait. Per. Iaco. in ejus Practica. titulo de actione de pauperie. vide glo. in c. sic culpa. extra de injurijs & damno dato, vel habet locum actio de pascuo l. quæ servandarum. ff. de præscrip. verb. Amanellus de claris aquis. isto singulari, in suis singularibus.*

Questio CCLVIII.

Quis non imittit, sed permittit Equum suum intrare agrum meum & depascere: an teneatur mihi insolidum reficere damnum? Respond. *Io. Fab. Insti. Si. quadr. paupe. fe. dica. col. 2. nume. 9. quod sic. propter dolum suum. præsentia enim operatur consensum l. falsus ff. de furtis facit. l. ii. ff. de noxalibus. act. vide. Rosfr. in titu. de actio. de pastu pecoris, & Bellapersi. q. clxxxii.*

Questio CCLIX.

Famulus tuus immisit Equum tuum in rem mea, vel fortè passus est malitiosè, vel negligentia, quia forte obdormit, vel erat alibi, qui Equus blada vel prata mea depastus est: an tu dominus mihi teneberis? Respond. *Io. Fab. insti. Si. quadr. paupe. fe. di. col. 2. nume. 10. quod sic. Si fuisti in culpa in elegendo malè hunc famulum, quæ mala electio semper imputatur. Nisi probetur fecisse diligentiam de inquirendo cum eum recepit, extr. de lecta. cap. innotuit.*

Questio CCLX.

An in legato mobilium veniant Equi, existentes in domibus Testatoris? Respond. *Parisi. quod sic. in consil. lxxvii. in i. vol. nume. 1. contra Corneum. qui aliter consiluit, in consil. xlix. in præsentī consultatione. vol. 3. ubi loquitur sine lege, & casus etiam sunt diversi.*

Questio CCLXI.

Cui divo antiquitus immolabatur Equus? Respond. *Oldendorpius. in lege xii. Tabu. ca. v. quod Marti immolabatur. Iovi autem maximo ovis. Apolini & Neptuno Taurus. Baccho capra, quæ nunquam febre caret.*

Quæstio CCLXII.

Quid si Equus excœcavit aliquem; an habeatur ratio deformitatis? Respond. *Rofre. in titu. de actio. in fac. de pauperie. nume. 6.* quod non, sed tantum operarum amissarum, & impensarum. *us ff. eo. l. ex hac. & l. vl. ff. de ijs. qui de ject. vel effu. & de hoc. Rofre. ponis libellum.*

Quæstio CCLXIII.

Equus tuus fregit mihi vasa mea, vel vegetem meam calce, & vinum est effusum, naturali puta feritate: an tenearis? Respond. *Rofre. sis. de actio. pauper.* quod teneris mihi. Et liberatur dominus Equi tradendo Equum pro noxa, Et opus est, quod Equus det damnum per se, non instigatu alterius, vel per factum hominis, aliàs dominus non tenetur, sed instigator, ut fufius ibi per *Rofre. nu. 5.*

Quæstio CCLXIV.

Quis Equum sibi damnum dedisse dicit: an ei onus probandi incumbat? Respond. *plø. in rub. ff. si. quadru. paup. se. di. ver. dicatur.* quod sic, ibi dicatur & probetur, & sit verum. pro qua gl. *vide concor. per Al. berl. in l. j. eo. si. per Marfi. sing. 570. & in prac. crimi. in q. diligenter. nu. 174. & per Paris. consi. cxij. nu. 13. in 1. vol.* quando autem statur dicto alicujus, licet non probet, ponit idem *Marfi. in i. l. j. q. si quis dicatur, nu. 17. cum seq. ff. de quæstion.*

Quæstio CCLXV.

Pone Equi duo commisissent, & alter alterum occidit, queritur quid juris? *vide. l. j. q. cum arietes. ff. si. quadru. paup. se. di.* Nam ibi verbum committere, accipitur pro irritare, sive provocare, ut probat *Oldendorpius in trac. de investigandis actionibus, in prim. nu. 8. aliter aut. expendit Bar. in l. j. q. usque adeo. ff. de injuriis.*

Quæstio CCLXVI.

Omne verbum dubium eget interpretatione *l. j. q. sed sciendum. ff. de edile. inibi.* Ego Puto, Ædiles tollendæ dubitationis gratia, bis n. achatonicos idem dixisse, nè qua dubitatio superesset, pro cuius textus intellectu *vide d. m. Alcia. Prætermisforum, li. 2. pag. mihi 687.* facit, quod inquit Cicero. Nullam artem literis sine interprete aliquo. & quæ sequuntur. *Modo, dicitur in l. Agaso. ff. si. quadru. paup. se. di.* quod cum deduceret quidam Agaso in tabernam equum, equus mulam

olfecit, mula calcem, rejecit, & cras Agasionis fregit fuit consultum, posset ne cum damno mula agere de pauperie Agasio? cui responsum fuit *p. Alfenum*, quod sic. Nam dubium poterat esse, an caput, an culum olfecisset & iō Respond. *glo. olfecit. j. nasum ad culum posuit.* Ita *Gammaus, dicit in tra. de veritate. ac excellentiam legalis scientiæ.* respondens cuidam medico, qui irridebat glillam, & glossam, quæ exponit fœnum, id est, herba sicca.

Questio CCLXVII.

Duo permutant Asinum cum equo, & sic sunt uterq; quasi emptor & venditor. *l. sciendum q. deinde. ff. de Edilectio. an quilibet eorum poterit agere redhibitoria pro vitio equi, vel Asini?* Respond. *Pet. Jac. in ejus Pract. ubi agit de actio. exempto redhibitoria, quod sic ibi col. 2. ubi. etiam dicit, quod habent locum in equo dato insolutum.* cum illud vicem emptionis obtinet *C. de cuic. l. si pradium.* & sibi subdit quod vix est aliquis Equus, qui aliquando non calcitrat. Et an sit calcitrosus Equus morbosus, vel vitium in eo sit leve hoc totum remittitur iudicio Marechalchi. secundum ipsum ibi: non unius, sed duorum ad minus, qui super eorum juramento habent, deponere.

Questio CCLXVIII.

Quid si culpa Emptoris Equus sanatus recidaverit: an ipse ab agendo repellatur? Respond. *Pet. Jac. in pract. titu. i. q. de actio. ex emp. redhibito, quod sic argu. l. quod quis ex culpa. ff. de re. m. Et de hac recidivatione, tangitur ad alium tñ finem ff. locati. 2. titu. Socus atque si infra breve tempus recidaverit absq; ipsius culpa, quia presumitur Equus non sanatus, seu curatus, & tunc tenebatur venditor, ex brevitate. n. temporis potest assumi presumptio, ut alie no. ff. de prec. credito. l. si neuter. in fi. Breve itaque tempus, vel longum committitur iudicis arbitrio cum consi. Marechalcorum.*

Questio CCLXIX.

Quid si emptor Equi vitiosi est Maritus, & sic arte peritus: an poterit redhibitoria, vel quando non agere? Respond. *Pet. Jac. in Pract. sua, titu. de actio. ex emp. redhibito. col. ii. ubi. si aliquis, antea plerumque peritissimos, nulli l. ij. ff. de j. m. & ferig. n. idem dicit,*
 si

si venditio facta fuit inter absentes, & sic non fuit emptori impu-
tandum.

Questio CCLXX.

An venditor teneatur ad interesse, si fuit in mora cavendi, de vi-
tiis & morbis? Resp. quod sic. *Pet. Jac. in Prac. sua, tit. de actio. ex emp.
redhi.* poterit enim ipse emptor agere redhibitoria contra eum in-
fra duos menses, dato, quod nullum vitium vel morbus insit in equo
l. si venditor. ff. de Edil. edic. vel ad interesse infra sex menses: sed pa-
rum & debile erit tale interesse secundum ipsum.

Questio CCLXXI.

Venditione & traditione facta, si precio nondum soluto Emptor
cognoverit Equum esse viciosum & morbosum, & nihil ominis
postmodum ipse sic sciens solverit precium: an poterit postea agere
redhibitoria, vel quando minoris? Respond. *Pet. Jac. in tit. de actione
ex empto quando minoris pratoria. in si.* quod non poterit argu. C. de his,
quæ yi metusve can. l. ij. & l. pen. ff. de condi. ob turpem causam.

Questio CCLXXII.

Emptor recusat accipere Equum morbosum, & ligat eum ad ja-
nuam venditoris, & inde descendit. Venditor timens ne Equus fri-
gore moriatur, vel si se deligat damnificet agros, discurrendo vel se
destruat, & sibi præjudicet. Quid habet in hoc postea agere? *Re. Pe. Ja.
in Pr. tit. de acti. in fac. ædilia.* Quod aut ducat recta via ad emptorem
quod si recusat accipere, legat equum ad januam ipsius, vel ducat coram
iudice si vel vult equum disligare, & recipere in domum ne pereat, quod
protestetur, quod equum recipit infra domum ne pereat, & quia est nox,
& tunc erit tutus venditor, l. si quis impediatur. ¶ plerique filij. ff. de religio.
& sum. fune. vel quod dicat, salvo jure suo. ut arg. ff. quibus mo. pignus.
vel hypothe. sol. l. si debitor. ¶ i. & ait idem *Pet. Ja.* quod actio illa in fa-
ctum ædilia non durat, nisi xl. diebus l. ædiles autem, in prin. ff. de
ædil. act. credit tamen, quod post xl. dies poterit agere certi conditio-
ne generali, vel sine causa.

Questio CCLXXIII.

Equus fuit alicui furto subtractus: an alius, qui in eo aliquod inter-
esse non habet, possit accusare furem de furto? Respond. *Pet. Jac. in
prac. titulo, super accusatione furis libell. col. 3. ad fin.* quod non: furtum

enim non est crimen publicum, sed privatum *l. si. ff. de fursis*. ergo extraneus non potest de furto accusare, *ut no. in l. si. ff. privatis delictis*.

Questio CCLXXIV.

Nocte quadam hora suspecta quis fuit visus ad ianuam stabuli tentare, si posset intrare, & cum videret transeuntem, se abscondebat, & postea redibat ad ianuam, an erit vulgaris opinio, seu suspicio contra eum, ut vellet furto subtrahere inde Equum? Respond. *Per. Iac. tit. super acusa furti. in ver. suspicio*. quod sic. l. cum de lanionis. *¶. Asinam ff. de fundo instructo*.

Questio CCLXXV.

An tale indicium, de quo q. præcedenti, probari sufficeret per unum restem? Respond. *Per. Iac. tit. de actione furti nec manifesti, ubi de libello. super. ver. suspicio* quod non. *C. de testibus l. i. jur. in. secundum Ioan. ac contra Azo*, & quilibet eorum etiam inducit pro se, & reputat casum legis, *ff. de qq. Maritus; & D. Bertran.* tenet opinionem *Ioannis*, & ibi *Per. Iac.* ponit plura indicia contra fures, ut possint questionari, & ibi etiam de tormentis, & modis questionandi, etiam ait, quod modus questionis est in arbitrio iudicis. *l. quest. & l. de minore. ¶. tormenta. ff. de qq. vide D. Machellum, Patrocinio xlvij.*

Questio CCXXLVI.

Quæro antequam feratur sententia interlocutoria ad torquendum, seu ad questionem habendam: an oporteat probare accusatorem amisisse equum ipsius furto subtractum? Respond. *Pe. la. ubi supra in ¶ sequunt.* quod sic *ar. ff. ad sillania. l. i. ¶ irem illud; & l. prius.* potuit n. esse, quod accusator nunquid habuit talem Equum, vel stabulum non erat in domo illa, & sim. debet igit probare, quod ipse habebat talem Equum, & quod in nocte, in qua suspectus fuit, visus ad ianuam dictæ domus, seu stabuli fuerit data præbenda avenæ, d. Equo in stabulo et postea de mane equus non fuit ibi inuentus, & janua fuit rupta, & similia..

Questio CCLXXVII.

Probatum est furtum sic criminaliter agendo contra furem, qui equum furto subtraxit, an in sententia iudex poterit pronunciare Equum

Equum acentatori restituendum? Respond. *Pet. Ia. tit. de actio. fur nec mani.* ubi de sententia contra reum meminit, quod sic, distinguendo, ut per eum.

Quaestio CCLXXVIII.

Quomodo puniatur equi vi raptor? ponit *Pet. Iac. in prac. tit. de actio. vi. bon. rap.* quod debet condemnari in quadruplum, equo in quadruplo computato, sed restituendum equum acentori, & in triplum aestimationis dicti equi, dandæ & solvendæ ipsi acentori, & victum victori in expensis condemnari.

Quaestio CCLXXIX.

Equus meus fuit mihi per vim raptus, an potero per vim similiter recuperare? Resp. *Pe. Ia. in equus prac. tit. de duello*, quod sic, incontinenti. s. sine metu criminis, ut probatur. *ff. ad. l. Aquil. l. si. ex plagis. ff. tabernarius, & de vi & vi arm. l. iij. ff. cum igitur.* secus si ex intervallo, quia tunc secunda violentia punietur, & Prima violentia punietur, & prima violentia esset ex toto per secundam absorpta, ut *C. ad l. lul. de vi pub. vel priva. l. si quis ad se fundum*, quod verum secundum ipsum, mirabile specialissimum, quod crimine sic tollatur.

Quaestio CCLXXX.

Dominus equi occisi habuit corium ipsius equi, an deducetur valor ipsius corii in condemnatione equi illius, per judicem, scilicet? Respond. *Pet. Iac. in prac. tit. de actio. aquil. noxa.* quod sic, ubi etiam ponit libellum pro Equo occiso. v. de Bellamper. q. d. xlviij. col. iij.

Quaestio CCLXXXI.

Casus his verbis in facto evenit.

Nexus ovem geminam supra spinam duxit equinam,

Latus surgit Equus. pendet utrumque pecus.

Atque molendinum pondus portatur ovinum.

Spargendoq. focum, se cremat atque locum.

Custodes aberant, & sua damna ferant.

Dominus molendini combustus petit emendam a domino equi, qui equus sparsit focum, & ex inde combustum fuit molendinum. Quaeritur quid juris? Respond. *Pet. Iac. in Prac. tit. de actio. de paupe.* Quod non potest agi contra damnum equi, quia equus fuit commo-

tus à pondere ovium, Item quia equus fuit combustus. Nec dominus equi potest petere damnum equi mortui & combusti à domino ovium, quia oves commoverunt equum ad intrandum molendinum, & ex inde combustus fuit. & sunt mortuæ, & combustæ. *l. i. §. plane. ff. si. quad. paup. se. di.* Si autem prædictæ oves super essent, tunc tam dominus equi, quasi dominus molendini haberet actionem de pauperie contra dominum ovium. Ipse tamē dando eas pro noxa, posset si liberare à damnis refarciendis, seu emendandis, ut ea *l. in prin. in sti. co. in prin.* Sed si dominus ovium reperitur in culpa, Tunc non haberet locum actio de pauperie, & si cessaret datio pro noxia Sed ipse teneret ex *Aquil.* & sic in solidum, ut *ff. eo l. i. §.* quod si propter iniquitatem. Item si dominus molendini fuit negligens super custodia ignis dum equus intrasset molendinum, fortē non posset agere contra dominum, licet oves superessent. *l. item quæritur. ff. loci §. exercitu. & ff. commo. l. si ut certo. §. sed interdum.* volenti. n. dolus. non infertur. *l. cum donationis. B. de transac. nemo videtur fraudare. ff. de re. iu.* Item damnum quod quis sua culpa sentit, sentire non videtur, quod quis ex sua culpa co. titul.

Quæstio CCLXXXII.

Aliquis posuit spinas subtus caudam equo tuo, quitaliter commotus pauperiem fecit. Qua actione teneatur commovens? Respond. *Pet. la. tit. de actione de pauperie, col. i. teneri actio. legis Aquil.* quia fuit in culpa. *l. i. §.* quod si propter iniquitatem. *ff. si quadru. paup. se. di. & §. generaliter, & ff. ad l. Aquiliam l. item Mella. §. item cum eo.*

Quæstio CCLXXXIII

Quid si porcus momordit equum, & equus ob id occidit porcum, an habebit locum aliqua actio contra dominum equi? Respond. *Pet. Iaco. in pra. tit. de actio. de pauperie. col. 2. quod nulla erit actio. l. i. §. cum arietem. ff. si quadrupes. paup. se. di.*

Quæstio CCLXXXIX.

Quid si canis momordit equum, & equus inde commotus recalcitravit, & calce occidit porcum: an dominus equi tenebitur? Respond. *Pet. la. in tit. de actio. de paup. col. 2. quod non.* Sed dominus canis tenebitur actione illa de pauperie *l. i. §.* & si alia quadrupes. *ff. si quadru. paup. se. di.*

Quæ-

Questio CCLXXXV.

Quid si quis palparet Equum suaviter & benignè cum manu in colliis, ut communiter fit, & equus tunc recalcitrans occidisset porcum: an palpari tenebatur aquilia? Respond. *Pet. Iac. tit. de actio. de paup.* quod non. Sed actione de pauperie contra dominum esset agendum, *li. q. ar. si equum. ff. si quadrupes paup. se di.* Esset tamen respiciendum an ille palpari esset in culpa. palpare. n. in loco sic solito non est commovere. Si autem sciret equum calcitrolum, palpari tenebatur, & sic cum palparet, statim recalcitrabat.

Questio CCLXXXVI.

Quid si musca equum stimulans calce porcum interemit: an teneatur dominus equi emendare damnum domino porci? Respond. *Petr. Iac. in d. tit. de actio. de paup.* quod non. Idem si lupus momordisset equum.

Questio CCLXXXVII.

Quid si canis curialiter lambebat equum, vel osculabatur enim in pede, & equus occidit porcum an dominus equi vel dominus canis tenebitur ad damnum? Respond. *Pet. Iac. in tit. de actio. de paup. col. 2.* quod dominus equi, & non dominus canis tenebitur, *li. ff. si quadrupes paup. se di.*

Questio CCLXXXVIII.

Quid si equus intrat domum alicujus, & subito commedat aliquid: an habebit locum actio ipsa de pauperie? Respond. *Pet. Iac. in Pra. d. tit. de actio. de paup.* Sibi videri, quod sic. videtur tamen debere agi tunc actione in factum ex quadam æquitate. *ut. ff. de prescrip. ver. l. quotiens, & l. qui iterandorum. q. si. ubi etiam virum. argu.* quod actio de pauperie non habet locum ibi. Et si dominus vult dare equum pro noxa, poterit. & ibi etiam ponit *Pet. Iac. de Cane, vel catto*, non sylvestri, qui panem ingressi domum alicujus comedunt, vel quid aliud simile agunt, & de verre, & cane ligato dante damnum, & ibi de pauperie iustus, pag. 136. col. 2.

Questio CCLXXXIX.

Reus accusatus fuit mentitus, negando se esse dominum equi, qui damnum dedit, quomodo tenebitur? Respond. *Pet. Iac. tit. de actio. de paup.* Teneri tamen actione de pauperie sine noxa deductione. *ut. q. interdum. ff. si quis paup. se di.*

Que-

Questio CCXC.

Quid si post litem contestatam equus esset occisus ab aliquo, sine mora tamen, & sine domini ipsius equi, qui equus occiderat porcum? Respond. *Pet. Iac. in prac. titu. de actio de paup.* Quòd sufficeret, quòd Dominus equi cederet actionem Domino porci, contra illum, qui equum occidisset. *l. §. si post. litem. & §. plane. ff. si quadr. paup. se. di. & l. electio. §. si is. ff. de noxalibus.*

Questio CCXCI.

Mulier fortè fortuna mingebat, & exinde ex illo sono irritatus canis momordit equum: an Dominus Canis tenebitur. Respo. *Pet. Ia. in Pra. tit. de actio. de Paup.* quòd non, quia Canis fuit commotus, seu irritatus ex illo. similiter nec mulier tenetur, quia mingendo rem naturalem agebat. argu. *l. si, servus servum. ff. fornicarius. ff. ad l. Aquil.* nisi probaretur mulierem esse in culpa, quòd aliàs accidit sibi, quòd quando mingebat Canis irritabatur. Tunc, n. ipsa teneretur actione legis Aquiliæ. vel actione in factum. *l. item. mela. ff. cum eo ff. ad l. Aquil.* debuit. n. providere sibi illa mulier, ubi & quando mingebat si poterat, quia quò occasionem damni dar, damnum dedisse videtur. *l. qui occidit. ff. in hac ff. si quadrup. pape. se. dicatur.*

Questio CCXCII.

Quis emit à te equum si placuerit, equus sibi non placet, infra quantum tempus posset restituere? Respond. *Roma. singu. 7 § 8.* quòd posset restituere spatio lx dierum tantum, & non post, declarari potest. casus est in *l. quòd si nolit. ff. si quis ita. ff. de edili. edic.*

Questio CCXCII.

Equus cum equo est permutatus, & est vitiosus, an erit locus redhibitoria? Respond. *Fran. Cremen. singu. 1 § 8.* quòd sic. & ibi etiam qualiter teneatur venditor de vitio equi, & per *Bellaperticam, q. lviii. & vide supra.*

Questio CCXCIV.

Egi quantominoris contra te pro equo vendito, modò equus erat quasi in utilis, adeo, pro nihilo emissem, an Iudex poterit te condemnare redhibitoria? Respond. *Fran. Cremen. nu. 1 § 9.* quòd sic. *sex est in l. bovem. ff. aliquando ff. de. Edili. edic.* quòd limitat ibi *Angel.* Si modo

Egi quanto minoris infra sex menses, ex quo, n. Index omittit illam quanto minoris, & amplectitur redhibitoriam, tunc redhibitoria solum durat sex mensibus, ut juribus allegatis.

Quaestio CCXCV.

Egi redhibitoria post sex menses pro equo vitioso, & succubui: an potero infra annum agere quantominoris? Respond. *Fran. Crem. singu. 154.* quod sic probat. Nam actio quantominoris clauditur anno, redhibitoria autem clauditur semestri. & act. de dolo biennio. *Corsetus. singulari, ver. praescriptio. incipi.* licet regulariter.

Quaestio CCXCVI.

Forenses mercatores plures, qui venerant Ferrariam cum centum equis, istos equos mihi vendiderunt simul, postea pars eorum aufugit, & equi venditi reperiuntur morbosissimi: an superstites Ferrariæ mercatores teneantur in solidum pro istis equis venditis? Respond. *Franc. Cremen. singu. 165.* quod non, sed pro virili. Nam qui habet minorem partem in societate, non tenetur in solidum, sed solum de sua particula & hoc est speciale in istis ædilijs actionibus.

Quaestio CCXCVII.

Quis equum meum interemit: an potero contra ipsum criminaliter agere? Respond. *Amanellus sing. suo,* quod sic, ut no in l. si ff. de. privatus delictis. no ibi ver. occidat, & sic intervenit dolus.

Quaestio CCXCIX.

Rusticus ivit in aliquo loco ad ferendum testimonium equester: an sibi danda erit expensa pro equo? Respond. *Amanellus, sing. isto.* quod non. ut no. ff. manda. l. idem ff. labeo.

Quaestio CCIC.

An vocans amicos ad bellum injustum teneatur de equis amissis? Respond. *Gui. propter. sing. 226.* quod non.

Quaestio CCC.

Quomodo in actione de pauperie pro equo concludetur? Respo. *Specu. de quo per Gui. propter. singu. 784. per. tex. in l. i. in prin. si quadru. paupe. se. di.* alternativè ad duo. aut ad æstimationem noxæ datæ, aut animalis, quod nocuit pro noxa tradere.

Quaestio CCCI.

Quis Commodavit Equum alicui, qui cum deteriore fecit, & velle restitueret domino, noluit recipere, quid videns commodatarius equum dimisit ad ostium domini, praesente ipso domino, & testibus, qui equus postea fuit derogatus: Cujus nam erit periculo? Respond. *Castr. in l. qui stichum. col. si ff. de solutio.* quod periculo commodatarii, quia ipse dominus non tenebatur acceptare sine precio deteriorationis. refert & sequitur *Marfi. sing.* 607. superioribus, vide *Bellaper. q. cxxxiiij. & q. cccxxiiij.*

Quaestio CCCII.

Tu tenes equum meum, & mihi petenti denegas, ego eum tibi retero violenter: an tibi dabitur actio vi bonorum raptorum? Respond. *Soc. in fallen. regula 86. fallen. 1.* quod sic, & in hoc non habet locum regula, quod paria delicta mutua compensatione tolluntur.

Quaestio CCCIII.

Quid si ragatius dicat, iste equus est meus, an sibi erit credendum, quod sit suus, quò ad dominum? Respond. *Soc. in fallen. regula. 95. fallen. 2.* quod non. nam intelligitur, quò ad curam, & sollicitudinem, ut no glo. in l. ij. ff. de origi. jur. facit. l. si cum pupilli. ff. de negotiis gestis.

Quaestio CCCIV.

Quis cepit equum damnum dantem in fundo suo: an standum erit juramento ipsius suae, quod sic in fundo suo ceperit? Resp. *Manfue. in ti. de expensis. interesse, & damnis, in prin.* quod sic. contrarium tamen probari poterit.

Quaestio CCCV.

Debitor offert creditori equum debitum, qui non vult acceptare, & debitor non potest sine periculo relinquere, an habeat penes se custodire, vel secus? Respond. *Bellaper. q. xliij.* Nam aut debitor invenit aliquem penes quem securè potest deponere? Et tunc ibi deponat, aut non invenit, & absque sumptu? Et tunc retinere non habet, nisi velit relinquere in tuo alibi, & liberationem consequitur.

Quæstio CCCVI.

Quid si plures sint hæredes, & unus eorum egerit, & partem consequutus fuerit, an partem illam cum alijs communicabit? Respond. *Bellaperr. q. xlv.* Nam aut erant illi partes in tali specie, cujus partes non recipiunt in suo genere functionem, ut quia etiam tu debebas illis socijs tres, vel quatuor equos: tunc quia unus equus cum aliquo non recipit functionem, alijs communicare non tenetur l. cum stichu. ff. de solu. cum simi. ut ibi per eum.

Quæstio CCCVII.

An si dicam, vendo tibi Equum quantum voluero, valebit contractus? Respond. *Bellaper, q. xlviii.* quod non. Secus si confertur contractus in voluntate tertij, quia valet. Si arbitretur æquum, secus si iniquè.

Quæstio CCCVIII.

Vendito tibi Equo, cujusnam erit periculum ejus ante traditionem? Respond. *Bellapertica. q. 52. venditoris. l. ij. ff. de pericu. & commo. rei. vendi. & l. ut ratione. ff. incerti. ff. ad. l. Falci. & Bellaperti. q. 51.*

Quæstio CCCIX.

An quis sit cogendus vendere equum suum alteri? Respond. *Bellapert. q. clxij,* quod non, etiam si justum offeratur precium fallit in calu necessitatis publicæ eminentis. l. si. ff. ad. l. iuliam de anno. & l. i. ff. corporum. ff. ad l. rhodiam de jac.

Quæstio CCCX.

Commoda verat quis equum suum mihi ad eundum Parisios, cum autem potuisssem ducere per viam, duxi per nemora, ubi erant occulti latrones, qui vi acceperunt mihi Equum: an tenear de casu? Respond. *Bellap. q. clxiiij.* quod sic. Nam culpa mea præcedens casum, facit me tenere de periculo. l. si ut certo. ff. sed ut inierdum ff. com.

Quæstio CCCXI.

Testator legat Equos suos, an factus editus post testamentum veniat in legato? Respond. *Dilec. de arte testan. tit. vj. caute. x.* quod non. l. si. ita ff. de leg. 3. Debebat. n. testator legare armentum equorum, si volebat, ut factus deberetur. secundum ipsum.

Quæstio CCCXII.

Si cui Equi æstimatio legata sit: an mortuo Equo ipso, legatarius æstimationem habebit? Respond. *Dilec. de arte testan. ti. vi. cause. xxv.* quod non: nam æstimatio speciei relicta, si species relicta pereat, non debetur. l. quidam. *¶ si tibi. ff. de leg. i.* Sed ut equo mortuo debeatur æstimatio certa, & designata relicta, quia quando æstimatio est expressa, & taxata. debitor quantitatæ respectu speciei, perempta specie non liberatur, quod probat.

Quæstio CCCXIII.

Incurfu hostium fuerunt Equæ deperditæ, quas tunc habebat rusticus in socidam: an ipse rusticus teneatur reficere damnum domino? Respond. consulendo concivis noster egregius *D. Ia. Aem. in cons. xxxviij.* non aliter teneri. & ibi ponit quando etiam socialis de culpa & casu teneatur.

Quæstio CCCXIV.

An armatura hominis & equi, veniat in legato equi armati? Resp. quod non. Licet si in legato equi & armorum, & si plures sunt minor debetur nisi qualitatis personarum aliud suadeat, *Bal. l. i. ver. sed.* quid si testator, cum *verfi. seq. C. de verbo. signifi. Flo. in l. vetus. de usufruct.*

Quæstio CCCXV.

Conductor Equi secum ducit nuntium locantis, & postea reconducit equum: an conventio facta cum nuntio, vel termini prorogatio tollit, vel perimit, aut alterat obligationem ipso domino locante? ab initio quæ sita? Respond. *Ang. in. §. Calimachus ff. de verb. obl. de quo Alex. in d. §. nu. 3.* quod non, licet Alex. relinquat cogitandum.

Quæstio CCCXVI.

Quis sciens equam meam possidet, quæ penes eum peperit. Quod remedium habeo contra ipsum, ut equam & fetum mihi restituat? Respond. *Sperula. in ris de causa possessio & proprietate. §. ij. vers. tertio* locum habet sub *nume. 29. lib. 4.* officium iudicis, & ibi ponit libellum.

Quæstio CCCXVII.

Quid si vasallus promissit, quod manu tenebit unum equum ad honorem præceptum, & servitium Episcopi. Aut dabit, & solvet omni

ni anno tot mensuras vini, si ei placuerit, & vaſallus aliquid iſtorum non fecit non requiſitus an cadit à jure ſuo? Reſpond. *Bal. conſi. cxej. in ter cetera 1. vol.* quod non cadit, refert ſic *Bare. in trac. de Mora. par. ult. n. 19. in ſi. ti. xvi.*

Quæſtio CCCXVIII.

Equus in foro frondes habet in capite, quod ſignum hoc erit? Reſ. *Reſr. de conſtitutione*: ſi qui deſideria, *col. 2.* ſignificat, quod eſt venalis. Cum igitur equus in foro deductus ſit venalis, non eſt quid aliud quærendum. Nè ſic in imenſum creſcat damnoſa papyrus.

F I N I S.



HIPPOLYTI BONACOSSÆ

J. U. D. Ferrariensis.

IN MATERIA EQUORUM
TRACTATUS.

PARS QUARTA.

Quoniam (ut inquit Cicer. pro Murena) quicquam tam augustè scriptum non est, quòd ipsi non possit, qua de re agitur, addere, ideo & sequentes quaestiones addere è re volui.

Quaestio CCCXIX.

An promittens, quòd equus est bene ambulans, censeatur promittere factum alienum? Respond. *Fab in insti. de inutili stipul.* quòd non, *in G. si quis alium*, quia hoc non est factum alienum, id est ab aliò faciendum, sed quædam qualitas secundum præsens, vel præteritum, & ideo in Ædilicijs non est aliquid speciale.

Quaestio CCCXX.

Quæro an inquisitus de furto equi, torqueri possit? Respond. *Riminal. in consil. 32. in i.* quod sic. si est quid magnum, secus si leve, & modici valoris duorum puta vel trium florenorum.

Quaestio CCCXXI.

Loco tibi Equum pro certo precio cum pacto, quod si perierit, tibi pereat: an erit contractus usurarius? Respond. quod sic. *Spec. de loca. G. nunc dicendum. de quo Rimi. consil. 91. nu. 10. per apostil.*

Quaestio CCCXXII.

Quomodo probabitur, quod Equus sit mortuus ex percussionibus? Respond. *Rimi. consil. 360.*

Quaestio CCCXXIII.

Quid si non est probata equi petiti æstimatio, qui ex percussionibus sit mortuus? Respond. *Rimi. consil. 360. in fine*, quòd iudex ex offi-

officio potest se interponere pro liquidatione, juxt. no per *Bar. in l. si quod Pamphilo. ff. de leg. 2. & in l. ult. C. de sensen*, quæ pro eo, quod interest.

Questio CCCXXIV.

Agebas contra me, quod traderem tibi equum, quem dicebas, me tibi vendidisse. Ego lite contestata negavi: produxisti testes, iudex pronunciauit pro te, volo excipere, quod non teneat equum tradere, nisi offeras precium: an possim? Respond. quod sic. *Ioan. Fab. in ff. appellantur. nu. 10. in si. de exceptio.*

Questio CCCXXV.

An equi conductor non restituens, teneatur de furto? Respond. quod non. *Rimina consi. 385. nu. 53.*

Questio CCCXXVI.

Cuidam Bononiensi, Bononiæ fuit equus furto subtractus, & Ferrariam ductus, ad quam se transtulit, & equum ab alio emptum Ducali rescritto impetrato, petebat: an debeat probare equum furto sibi subtractum? Respond. *Barb.* quod sic. *in consi. 42. in. 2. vol.*

Questio CCCXXVII.

Quinam debeant esse martiales equi? Respond. *Ferretus de equis martialibus.*

Questio CCCXXIIX.

An consignatio cadat in equo? Respond. quod non, sed oblatio. *Bar. in l. si mora. n. 7. ff. solu. mat.*

Questio CCCXXIX.

An dominus, Equum inueniens suum furto sibi subtractum, autoritate propria de manibus furis auferre possit? Respond. quod sic. *Ange. in l. qui vas. ff. de fur.* Et hoc, si fur cum equo fugit, vide ibi *las. consi. 20. vol. 3. in princ.* ubi communem dicit, *Perr. Rauen. in alpha. aureo. ver. fur.* & ego dico in meis communibus criminalibus opinionibus propediem in lucem venturum. in ver. Dominus.

Quæstio CCCXXX.

Duo habebant equos in stabulis ligatos, quorum alter alterum percussit in spatula, ex quo est moruus: an dominus equi percussoris equum pro noxa dare, vel damnum refarcire teneatur? Respond. *Andr. de Alferijs. inter consi. crimi. 27.* quod sic, quoties scilicet constar, quod non provocatus percussit, secus si non constar, quis nam fuit aggressor, ut ibi per apostillantes.

Quæstio CCCXXXI.

Equus ne scholastici gaudet ejus privilegiis? Respond. *Bal. in aush. habita. C. ne fili. pro patre.* quod sic

Quæstio CCCXXXII.

Quis cœpit Equum solivagum in pascuis: an dicatur quempiam sua spoliare possessione? Respond. quod non, quando credebat suum esse equum, vel sciebat alienum, possessio licet non fuisset apud dominum. *Portius*, vel quisquis ille fuerit *in suo commu. opi. libr. 1. conclus. 28. in 13. limita.* sed an incidat in pœnam l. si quis intantum. *C. unde vi?* Et non incidere dicit *Zannesinus de acquiren. vel amitten. possess. nume. 37.* temeritas etenim compesci debet. *ex l. si. C. unde vi. l. si quis abortio- nis. ff. de pœnis.* Ibi res mali exempli, secus atque, si equus incæperat à pascuis aberrare. *Alexan. in l. 3. ff. de acquiren. possessio. Bar. d. l. si quis.*

Quæstio CCCXXXIII.

An equus natus ex equa litigiosa, pendente lite, vendi possit? Res. *Afflic. super constitu. regni rubri. 41. nu. 19. ver. decimus octavus casus. lib. 2.* quod vendi potest.

Quæstio CCCXXXIV.

Emens, ne equum furto subtractum à transeunte, puniatur furti, & precium amittat? Respond. *Afflic. super constitu. Regni. lib. 3. rubri. 36.* furti non teneri, amittere tamen precium. *Portius consi. 60.* quid si cum cautela. x. Cœpole emerit erit ne securus? Resp. quod sic, *ex decreto Illustrissi. & Excellentissimi D. Ducis nostri*, sed alibi non erit securus, ubi non adsit similis provisio. *Natta in consilio. 439. de quo. Clar. in practi. crimi. ff. furtum. versic.* sed hic incidenter. Et si Equum acquisivit bona fide, tenetur eum restituere, si extat, & si non extat, tenetur quare-

quatenus effectus sit locupletior, quam conclusionem dicit Clarus esse frequentissimo Theologorum consensu receptam, & probatam. *Didac. in reperi. c. precarium fol. 393.* Et nunquam bona fide durante emens, tenetur rem restituere, *si perijt l. 2. C. de fur.* item bona fide durante, expensas, quas fecit in equo ipso consequi poterit, & equum ob id retinere, quo fuerit satisfactus. *Angel. in l. si non sortem. §. scensum versi.* & super hoc puncto. *ff. de condi. indebi.* & si dicta bona fide durante sententiam contrariam reportet, poterit emens premium consequi à venditore, quem prius debet citari facere, ad suscipiendum iudicium in se, & eum defendendum, & server incolumen. in conscientia autem, qualitercunque restituerit Equum domino venditori, tenetur ei ad premium: Summa Angeli. in ver. restitutio. num. 7. ver. utrum emens rem raptam: vide *decis. Tholos. 151.* & etiam *Beninten. concl. Bono. 34.*

Quaestio CCCXXXV.

Emi ab advena Equum, & premium persolvi, qui denegat mihi dare. Potero ne hic, ubi contraxi, eum convenire? *Resp. Bart.* quòd sic. *in l. haeres absens. §. perinde. ff. de judi. col. 2.*

Quaestio CCCXXXVI.

Promisit quis servitium cum equis: an liberatur, si servivit cum malis equis? *Respond.* quòd non. quia debet servire cum bonis & aptis Equis ad servitium. *Bal. in l. qui sibi. §. qui saccum ff. de solu.*

Quaestio CCCXXXVII.

Quid si equus est derobatus, & per aliquod spacium itineris fuit abductus, & de loco ad locum contractus: an postea poenitentia eximat à poena vi raptorem, vel derobatorem? *Resp. d. m. Cephalaus,* quòd non. *in con. 57. nu. 48.*

Quaestio CCCXXXVIII.

Quidam mutuo accepit equum, ut rus peteret, qui postea fuit in mora illum restituendi domino, & interim est mortuus, vel deterior effectus, cujusne erit damnum? *Resp. Morosi.* si tamen liquido constiterit, eodem prorsus modo apud creditorem fuisse interiturum, secus esset, ut est communis opinio *Soarez. in ejus thesauro ver. periculum. nu. 91. & 92. l. si plures.* ¶ *sive autem. in fi. ff. de posi. l. cum em-*

ptor. ¶. emptio. ff. de rescin. ven. vide Placensi. in tracta. de iudicijs. ubi de mora agit, & omnino etiam Cast. in l. eum, qui. rem. in prin. ff. commodat. nu. 3. Couarru. relec. par. 2. ¶. 6. n. 1. Papi. in for. libelli. ad ficti prastationem. in glo. inuestiuit. nu. 7. fol. 97.

Questio CCCXXXIX.

Quidam perdidit equum, & tandem invenit, & dum vellet habere, opponebatur sibi, quod equus non erat suus, dicebat dominus equi illud signum, quod habet in femore, est meum signum: an ista haec sit sufficiens probatio? Respond. Bar. quod sic, in l. stigmata in fin. C. de fabricensi. lib. xi. de quo Petr. Raven. in Alphabeto. ver. stigmata.

Questio CCCXL.

Quis equas alienas sciens possedit, factumque earum, nec potest probare dominium, vel quasi earum, an tunc probando de possessione, aliquod remedium, si impediatur, sibi competat? Respond. quod sic: nam sibi succurritur, per officium iudicis. Petr. Raven. in Alpha. ver. usucapio. col. 3. ad fi.

Questio CCCXLI.

Quid si pro fundo tuo do tibi centum & unum Equum. Erit ne emptio, vel permutatio? Respon. Bar. in l. Aristo. ff. de dona. quod si principaliter emitur, erit emptio; si principaliter permutatur, erit permutatio. Et in dubio, inspicitur, quod plus valet Pet. Rau. in ver. emps.

Questio CCCXLII.

An bonum est emere equos causa mercantiae? Respond. Ange. in l. si negocia col. 2. ff. de neg. gest. quod est periculosum emere Equos causa mercantiae quia facilius xgrotantur, & vitia sumunt propter quae postea revendi non possunt, & sic tibi probatur illud vulgare.

Donno. Vin, e Caval, ch'è la mercantia del fal.

Questio CCCXLIII.

Quid si in societate aliquorum sodalium quis fuerit derobatus de equo, deinde equus ille invenitur Florentiae: an qui perdidit Equum per metum sibi illatum in tali societate, recuperabit, eò ipso, quod probet equum sibi fuisse ablatum. licet non probet per quem fuerit ablatum? Respond. Ange. quod sic in l. si cum. ¶. in hac actione in fi. ff. quod metus causa.

Qua

Questio CCCXLIV.

Quid si quis dedit Cozono equum vendendum, an erit excusatus, si male fecit? Respon: quod non: quia debuit diligenter præmeditari, an ad suam fidem debuit decurrere. Fallit tamen, si communiter decurrebatur. *Ange. in litem videndum. in prin. ff. de peti heredi.*

Questio CCCXLV.

Commodo tibi equum ad certum usum pro una die, tu autem longius duxisti, & pluribus dieb. tenuisti, periit equus sine culpa tua commissa in interitu, vel furto est subtractus: an tenearis de furto & interitu? Respon. *Ange in l. qui furtum ff. de condi. furtiva.* quod sic: nisi ratio amicitiae contrarium suadeat: quia nec eris fur, nec teneris de interitu, quod dicit menti tenendum, quia quotidie accidit, in facto: idem in deposito dicit ibi Ange. *Archiepiscopus Florenti. in ejus summa. par. 2. tit. de furto cap. xv. §. 4. in prin.*

Questio CCCXLVI.

Contigit, ut quis equam prægnantem à non domino emeret, & postea factu jam edito: dominus equam tanquam iniquè sibi subductam, & se invito à non domino venditam, cum factu reperit, cujus nam erit factus illius? Respon. *I. C. in l. bona fidei. §. fin ff. d. acqui. rerum dom.* sibi videri, ut factus illi cedat, qui equam bona fide emit, ac possidet, propterea, quod & factus animantium loco fructuum habeatur. *Consi. iii. de nativitate capis. 30. parte. 3. fol. 138. summa Ange. in ver resitutio. nu. 6. versi. utrum emens. vide omnino.*

Questio CCCXLVII.

Legatus est usus equorum aurigæ: an solùm jus equitandi habere censeatur, vel etiam jungendi eos ad trahendum currum? Respon. Eos utique ad trahendum, etiam currum, jus habere. *l. plenum. §. reficiend. ff. de usu. & habita. con de usufructu. parte. 2. c. 64. fol. 308,*

Questio CCCXLIX.

Minor. xxy. Annis in emptione equi se deceptum dicit. Frena tamen effracta sibi tantùm dicit, quid juris? Respon. *Forcatulus. in suo*

suo auiario. capi. xi. quod pro ambobus debet restitui : nam per hanc restitutionem majori rei, id est propter equum, ex frenis effractus contractui equi vult præjudicare. *l. scio. ff. de mino.* quia vult pro re. vili majori rei præjudicare.

Questio CCCXLIX.

Quis promisit non vendere equum, nisi Titio: an si alteri vendat, quam Titio, teneat venditio? Resp. quod sic. *l. si sterilis. ff. de actio. empt.* quamvis teneatur actione ipsi Titio vendere, tamen si alteri vendidit, hæc venditio valet: nam ille, qui promisit non vendere equum, nisi Titio, censetur præmisisse, illum equum venditurum Titio, si eum vendere habuerit, non tamen promisit purè vendere *Covarru. de sponsa. par. 2. capitulo. 4. ff. i. nume. 5. fol. 56.*

Questio CCCL.

Quis est debitor unius equi alicui in genere & ille talis sibi debet quantitatem: an fiet compensatio? Resp. quod sic. *l. ultima. C. de compensa. con. situ.* quibus modis tollit. *ob. cap. xxx. par. 3. num. 13. fol. 328.*

Questio CCCLI.

Scholasticus huc venit ad studium, & duxit equum, super quo venit, & libros, qui decedens legavit in hunc modum. Quæcunque hic habeo, cum moriar, tibi lego: an veniat equus productus? resp. quod non. *Ange. in l. debitor. ff. de pigno. & hypo.* cum equum hic non habeat, ut perpetuò hic sit, scilicet libros sic, & i tantum veniant, quia hic dicitur perpetuò habere ad usum suum, scilicet donec studet, vide *le Cirier. in trac. de primogenitura. q. 8. lib. 2.*

Questio CCCLII.

Quidam equum, surripuit, vel asinum & postea occidit, quæ puniatur pæna? Respond. furti & lege Aquilia tenetur, nec una actione conventus, & ob eam punitus, altera liberatur contra *de oblig. de lic. num. 8. fol. 640.*

Questio CCCLIII.

An extraneus transiens cum equo per alicujus territorium, ibi sortiatur forum ratione rei mobilis, sicut immobilis? Resp. *Fran. Mar. decis. parla. Delphi q. mlvij. & quid si sit clericus? ibi. q. mlix.*

Questio

Quæstio CCCLIV.

An in probando equi valore testis debeat reddere rationem, dicti sui? Resp. quòd sic *Camperi. in trac. de testibus regn. i 92. in 10. folien.* quia requiritur magnus discursus cum intellectu.

Quæstio CCCLV.

Quid si hostes venirent ad civitatem, & civis aliquis eundo pro defensione ad portam, illis resistendo, equum amitteret, & moreretur equus ipsius: an ei debeat civitas, vel commune damnum emendare? Resp. quòd sic *Alberi. de Rosa. in l. i. ff. ad l. Rhodiam de jactu de quo Rolan. à Valle. consil. 69. num. 31. in 2. vol.*

Quæstio CCCLVI.

An usufructuarius habito fundi usu, & commoditate, equorum fructuum paratorum quoque fundi consequetur? Resp. *Galkus in consue. Parisi. in l. i. in glo. 8. num. 7.*

Quæstio CCCLVII.

Scat statutum, quòd assassinus occidens propter precium puniatur: an locum habebit in eo, qui occidit sub spe equi, quem existimet fore, ut sibi donetur à mandante? Resp. *Bal. in consil. 383. in 5. quòd non. d. m. ferme Ultramontanus. d. Alcia. in consil. xi. n. 14. in 1. par.*

Quæstio CCCLIX.

Commodasti tu quidem equam alicui, pullum habentem: an conductor, vel comodatarius de pullo quoque teneatur, quasi idem sit comodatus? Respon. *I. C. in l. si incerto. ff. usque adeo ff. commoda.* quòd sic: quia in commodato non transferetur dominium, ut in venditione, nec ideo dicitur ibi pullum quoque commodatum intelligi, sed eum, qui accepit, custodiam præstare debere. l. eum, qui. ff. non solum ff. de fur. l. i. ff. que de positis. ff. de positi. nimirum igitur pullus matrem comitabitur, quia forè etiam lactens est, & evitanda est dura separatio. l. plerunque. ff. de edili. edic. l. quamvis ff. de præca. Forcatulus, in suo Avuario, cap. 6. num. 6.

Quæstio CCCLIX.

An depositarius possit retinere equum depositatum pro sumptibus? Respond. quòd sic. *gloss. & Bal. in l. si quis vel pecunias. C. de positi. Angel. in l. si non forsem. ff. si centum ff. de condi. inde.*

Quæstio CCCLX.

Quid si quis equos emat, sibi reddendos, à venditore in certis nundinis, pro majori precio quam valent tempore contractus: an sit usura? Respon. quod sic: nisi verisimiliter dubitetur, vel credatur plus, vel minus sint valituri tempore solutionis, summa *Angeli. ver. usura. nume. 72.*

Quæstio CCCLXI.

An vectura equi solui debeat, testi testificanti pro aliquo? Respo. quod sic: si testis erat solitus dare equum suum ad vecturam, & cum illo equitavit. *Alberi. in l. quem. C. de testibus, Campigi. in tract. de test. regu. 263.* ubi etiam dicit, quod vectura equi debet solui ei, qui solitus eat equitare, alias non.

Quæstio CCCLXII.

An dominus teneatur pro delicto famuli commissio in equo, cujus custodia spectabat ad dominum? Respond. *Alex. in l. nē quid. ff. de incen. rui.*

Quæstio CCCLXIII.

Quo nam equo Papæ legatus utatur? Respon. *Specul. tit. de lega. q. i. & q. sequitur*, quod in ejus adventu legati uti debent insignijs, videlicet vestibus rubeis, palafreno albo, freno & calcaribus deauratis. *Fran. Mar. decisio. Delphi. 393. lib. 2*

Quæstio CCCLXIV.

Quid si legatur palaphrenus, vel curserius Abbatis, vel prioris, qui semper mutant & vendunt equos suos? Respond. debetur æstimatio. *Ioan. Fab. insti. de lega. q. non solum. nume. 6.*

Quæstio CCCLXV.

Quis abstulit mihi equum, qui casu mortuus est, vel fortè occisus, antequam possem eum in jus vocare: an teneatur hæres de jure civili? Respond. *Fab. insti. de perpe. & tempora. actio in q. panales. numer. 10. quod sic.*

Quæstio CCCLXVI.

An Marechalculus, qui promisit sanare Equum inclavatum, & non sanavit, teneatur? Respond. quod sic. *Fran. Mar. decis. 523. li. 1. Jul. Ferr. in tra. de re mili. ubi de Equis agit martialibus. nu. 16. ubi dat me-*
de-

delam scilicet, quod piper cum sale, & ipsis impleto foramine, & illo obturato cum bombice, prodest ad inclavaturas equorum, & poterit apponi ferrum ungulae dolentis equi inclavati sine periculo, evulso primo ferro cum clavo illo, quo fuit pes inclavatus equi, cui vulnere etiam prodest oleum, aut succus herbae rassibarbassi. Prodest & Oratio ista

✝ Fortis fuit clavus.

✝ Forte fuit lignum.

✝ Et Forte fuit pondus, quod Christus Dominus noster in cruce sustinuit,

Questio CCCLXVII.

An equus veniat appellatione rerum sese moventium? Respo. d. m. Alii. quod sic.

Questio CCCLXVIII.

Quid si ex trabe marcida stabulum ruit, & equus est occisus: an stabularius tenetur ad damnum? Respon. Moder. in tracta. de eo, quod interest. num. 188. & 189. vide omnino si placet & Gramma. consi. civili. nu. 90. nu. 1. ubi dicit, quod de jure locator non tenetur de damno dato ab ipsa re locata, nisi possit locatori aliquid imputari. tex. est & ibi Bar. in l. si sibi domum. ff. loca.

Questio CCCLXIX.

Equus, qui facile perire potest, est venditus po certo precio, & venditori simpliciter datus, qui precium non soluti rectè petere queat? Respond. Gallus in trac de usur. num. 548. quod sic. amplia. 3. Si equus erat solitus locari, ita. n. venditor solitus locare, potest tradere, sub hac lege, vel si simpliciter tradiderit, deinde mora fiat: usque ad concursum earundem mercium usuras petere, etiam citra pactum, vel eas stipulari, usque ad concursum mercedis, vel quincuncis usurae, poterit.

Questio CCCLXX.

Cuidam legatur Equi aestimatio, moritur Equus. an sibi debebitur aestimatio? Respond. quod non. Sed ut consequi possit, vide per Duran. de arte testan. libro. 6. Cause. 25.

Questio

Quaestio CCCLXXI.

Patitur hospes, quod mittas Ronzenum in stabulo, & tu vadis postea alibi, & reversus non invenis Ronzenum: an teneatur hospes? Respond. quod sic. *Marsil. consilio. 33. numer. 8. Baldus. in lege. i. §. 1. ff. nauia caupo. stabu.*

Quaestio CCCLXXII.

Legatum est factum duorum equorum, duob. videlicet, de uno uni, & de altero alteri, quomodo legatum hoc debetur. & cuius erit electio? Respond. *Dy. in l. si. ita. scriptum. ff. de lega. 2. Dy. & Bar. in l. qui duos servos, ubi & Ange. eo tit. & no. in l. quoties. ff. de usufruc.*

Quaestio CCCLXXIII.

Aliquis mandavit alicui sua negotia curanda, & postquam curata fuerint, pollicetur illi se daturum equum. an ea curata, poterit equum petere, & qua actione? Respond. quod sic. Et potest ille procurator, aut actione mandati contraria informata, aut per implorationem officii iudicis, ut ipsi equus a mandante detur, propter pollicitationem sibi factam. *Spec. de salario. §. 3. in princ. con. de pollicitatione.*

Quaestio CCCLXXIV.

Quæritur qui nam sint boni equi, cuiusve pilaminis? Respo. quod pilus non curatur, quia ex omni pilo aliqui boni, & aliqui mali reperiuntur equi, licet albus & niger maculatus pilus commendetur, ut placuit Xenophonti, de quo Ferrertus, in suo de arte Militari. Ubi de equis martialibus meminit *name. 15.* Et ibi ponit de bonitate equorum, & eorum medela etiam circa scabiem, & cætera.

Quaestio CCCLXXV.

Defunctus deposuit duos Equos, unus hæredum recuperat, & alter hæres decedit, quæritur quid juris? Respond. *Bald. in l. supervacuam nu. 2. C. de positi.*

Quaestio CCCLXXVI.

Quispiam pupugit equum calcaribus, ex qua punctione vehementius currens percussit aliquem vel calce, duo fecit vulnera, quid juris? Respo. *Bal. in cons. 444. nu. 1. & 2. in 4. volu.*

Qua-

Quaestio CCCLXXVII.

An super morbis & vitijs equorum pactum interpositum servari debeat? Respond. quod sic. ut legitur, & *no. in l. quod venditor. ff. de dolo. & in l. si ita quis ff. de evictio. & l. sciendum. ff. dictum. ff. de edili. actio. Bal. in Consilio. 499. in 5. vol.*

Quaestio CCCLXXVIII.

Certissimi juris est, quod si equus venditus, tempore venditionis patiebatur morbum, ex quo decessit, quod emptor potest agere redhibitoria, vel quanto minoris, id est quanto minus esset emptor empturus, quibus judicijs restitutio precij continetur. *l. Bovem. ff. aliquando ff. de edili. edic.* Et si intervenit pactum, potest agi actione ex empto, similiter ad eundem finem. *l. Ex empto. ff. si quis virginem. ff. de alicuius emp.* sed quomodo probabitur de morbo equi, & quomodo liquebit de ejus morbo? responde. *Bald. d. Consilio. 499. parte ultima.* probabitur. n. quod equus patiebatur morbum lethalem tempore venditionis, & traditionis, liquebit autem de morbis existentibus tribus modis, vel quatuor. Primo per locum ab effectu, nam qui non comedit, nec bibit, sanus non est, immo mortuo similis. *l. in hac ff. de mitea.* Secundo probatur per mortis celeritatem, quia, qui cito moritur, praesumitur mortuus vulnere, vel ulcere, *ut no. in l. i. C. de emenda. servo.* Tercio probatur per corruptionem membrorum inferiorum visibilem, & apparentem, qua corruptione existente res erat omnino peritura, & ideo tenetur venditor, maximè, qui promisit esse sanum de testa, & corpore, cum totum contrarium apparuerit. *l. edil. ff. de edil. edic.* Quarto, etiam ex judicio Mariscalcorum, quibus credendum est, *ut in l. semel. C. de re mili. libro. xij. Angel. in lege. passit. ff. de pactis,* & an ex causa veteri, vel nova censeatur equus mortuus? Respond. *Cagnol. in l. 2. numer. 146. C. de rescin. venditio.*

Quaestio CCCXXIX.

Ronzini conductor non esse deterioratum dicit, ac contra locator, tenetur ne ipse locator in dubio recipere ronzinum? Respond. *Ang. in l. sed mihi. ff. i. ff. commo.* quod sic, quia deterioratio non praesumitur, nisi appareat, vel probetur, tenetur autem recipere cum proestatione interesse. Sed si de deterioratione constar, non tenetur

recipere, nisi offerat interesse. sed quid si scienter recipit magnum non dolosè: an sibi præjudicet? Respond. *Ang. in l. qui sibi. ff. qui sibi circum circa ff. de solutio.*

Questio CCCLXXX.

Quis commodavit equum, vel asinum causa eundi ad Molendum, ubi erat periculum, & est mortua, an talis receptator teneatur ad damnum, si dominus ob id fuit damnificatus? Resp. *Ang. in l. si ut certo. ff. si interdum ff. commoda.* quod non: nam imputet sibi rusticus, qui commodavit, secus, si commodavit simpliciter, quia commodatarius debet esse discretus, & eligere locum tutum.

Questio CCCLXXXI.

Scholastico fuit accommodatus equus ad redeundum, & est effectus deterior: an ipse teneatur? Respond. *Angel. in l. eum qui rem ff. commo.* quod si non fatigat Equum ultra debitum, non teneatur, secus si onerat onere insupportabili, adeo, ut Equum destruat ejus culpa.

Questio CCCLXXXII.

An mutuo dans equum morbosum, qui habet evidentem morbum, teneatur? Respond. *Angel. in lege. queritur. ff. si nominatum. ff. de Edili. Edic.* quod non. Sic nec restituentem Equum habentem evidentem morbum, quod per restitutionem, non teneatur talis restituens, seu commodans.

Questio CCCLXXXIII.

Tu tenes equum meum, & mihi petenti eum denegas, aufero tibi violenter: an habebit locum, quod dicitur, quod paria delicta mutua compensatione tolluntur? Respond. *Soci.* quod non. *in fallen. rég. 86.* cum delicta sint diversa. ideo dabitur actio vi bonorum raptorum. *Inno. in c. sicut de jurejur.*

Questio CCCLXXXIV.

An equi à patre filio dati, in legitimam imputantur? Respond. quod non, ut est communis opinio *de qua glos. & Doc. in l. que prin. ff. famil. hercis Ripa. in l. in quartam. num. 167. ubi & Saly. num. 8. sentiunt Bal. & Ang. de quibus Vasquius, de successio. lib. 3. ff. 30. pars. 2. num. 215. fol. 102.* quæ conclusio secundum omnes indubitanter procederet,

quan-

quando filio militi arma ad bellum pergenti data essent, quod si filio pagano arma & equus sint data, esset distinguendum, ut ibi per- cum.

Quæstio CCCLXXXV.

An venditor semper tenetur dicere defectus equi venalis? Respond. secundum Senecam, quod stultus est, qui vitium rei patefacit venalis, secundum B. Thomam in. 2. 2. q. 77. de quo Archiepiscopus Floren. in ejus summa parte. 2. tit. 1. cap. 17. de fraude in negocia. §. 6. Et dicit quod aut defectus equi est occultus, aut manifestus? Si occultus, aut reddit usum equi venalis impeditum, vel noxium, aut non? Si quidem talis defectus reddit usum equi impeditum, vel noxium, puta, cum quis vendit equum claudicantem pro veloci, peccat graviter, injustitiam committendo in dolosa & fraudulenta venditione, & proximum damnificando, ex hoc, unde & tenetur ad damni recompensationem, per regulam illam, qui occasionem, damni dat, damnum dedisse videtur. c. si culpa de inju. tenetur ergo manifestare vitium rei, nec potest celare. Si autem defectus equi non impedit totaliter usum ejus, nec reddit noxium, sed minus reddit equum utilem, si demat de precio, quantum importat ille defectus, celando defectum, non importat, nec peccat, dum tamen non dicat mendacium, nec tenetur manifestare vitium equi, si tunc nec iustum precium inveniret, vel etiam emptorem, multo magis si defectus sit de se manifestus, puta, quia equus est monoculus, non tenetur manifestare, sed tenetur precium diminuire, pro illo defectu, quem emptor non ignorat, nisi usus ejus esset periculosus, vel noxius, tunc enim tenetur dicere emptori illud ignorantia. Immo nec deberet exponere venditioni, præcipue, si aestimet emptorem ex levitate, & præsumptione non curare, se periculo personæ exponere, vel alium in vendendo equum morbosum decepturum, nec ex hoc, quod ille fuit deceptus in emendo equum defectuosum, credens bonum, potest ipse similiter alium decipere vendendo iusto precio, ac si nullum defectum haberet, postquam defectum novit, ut ibi latius. Et licet extet juris regula, quod licita sit inter contrahentes deceptio. l. in causa. §. pen. ff. de minoribus.

distinguendum tamen est in dolo contrahentium, quia si quis inducit aliquem, ut emat, vel vendat, cum id facturus, citra ejus persuasionem non erat, tunc ipso jure irrita est emptio. *l. 1. C. de rescind. vendi.* Et si quis major. xxv. Annis pluris emat, vel minoris vendat, quam oportuit, non auditur: nemo. n. debet esse tam negligens & supinus, ut rei familiaris, quam venditurus est, precium ignoret, neque tam temerarius, ut rem ignotam nullo adhibito consule, emat. *l. quisquis. C. eo. ti. & hoc casu habet locum. d. l. in causa.* Si quis tamen decipiat ultra dimidiam justici precij, datur adversus decipientem actio. *l. si voluntate. ff. de rescind. vendi.* Et stultus est secundum Senecam, qui equum empturus, non ipsum aspicit, sed stratum & frenos. Sic stultissimus est, qui hominem, aut ex veste, aut ex conditione vestis, quæ nobis circumdata est, modò existimat. *Archiepiscopus. Florenti. in summa. part. 1. tituli. 4. cap. 5. de presumpt. c. 2. colum. 1.*

Questio CCCLXXXVI.

An fratres dicantur æqualiter vivere, si alter ipsorum tenet plures equos, quam alius, etiam quod illi equi non essent sui? Respond. quod non. *Bald. in consi. 351. lib. 5. n. 2. vide omnino, si placet.*

Questio CCCLXXXVII.

Quæro de bellissima. q. utrum Asino liceat deferre equi ornamenta, Respond. *Bald. in l. Item apud. c. adjicetur. ff. de injur. per illum text.* quod non. quem tex. not. contra modernos causidicos, qui deferunt vestes doctoreas, quod est in dedecus Doctorum. de quibus potest dici, quod dici solet. *Purpura vendit Causidicos.*

Questio CCCLXXXVIII.

Emptor equi à venditore, non expressis omnibus equi vicijs, infra quantum tempus debet intentare redhibitoriam in judicio civili? Respond. *Ferretus. in consi. duellari 22.* quod infra sex menses, quod est legitimum tempus. *l. sciendum. c. fin. ff. de redhibito. & in l. ediles. ff. de edil. edic. & debet condemnari venditor ad precium, & damnum, expensarum, ac interesse restitutionem. p. tex. in l. in emptione. c. si emptor. cum gl. ff. de contrah. emp. & in l. queritur. c. si venditor. ff. de edil. edic. & cum vicium est tale, quod impediatur totum, ritè sententiam*

obtener. Item qui. *ubi & Bar. ff. de fur. & in l. ediles. compensatis expensis victus cum usu, scilicet ipsius equi.*

Quaestio CCCLXXXIX.

Sed an minor teneatur ex equo sibi accommodato culpa sua perempto? Respond. quod sic. quoties adsit consuetudo in civitate, quod contractus facti inter minores, vel à maioribus cum minoribus teneant. secundum *Nico. de Neapoli. in l. sed hic in fi. ff. de rebus eorum. per tex. in l. sine. ff. Lucius. ff. de admini. tuto. de quo. Firma. in ver. Minor convenitur. Facit. l. quod si minor. ff. de minori. in bi.* Non semper autem ea, quæ cum minoribus geruntur, restitue. da sunt, nè magno incommodo hujus ætatis homines efficerentur, nemine cum his contrahente, & quodammodo eis commercium interdiceretur. Quid modo si ambo essent minores, & unus filiusfamilias, alter gerat se pro patre familias: an ex accommodato equo ab illo, qui se pro patre familias non gerat. tenetur? Respond. quod sic. Nam privilegiatus non utitur privilegio contra pariter privilegiatum. quando tractatur de lucro captando, & alter de damno evitando. *Acq. l. consil. 25. Rimi. consil. 447. in 3. Dolatus. de resti. mino. c. 218. d. m. Cep. consil. 16. l. si quis patrem familias. ff. ad Mucio. Barba. consil. 20. ad fin. in j.* Et filiusfamilias obligatur & agit ex commodato. *l. filiusfamil. la i. ff. de actio. & obliga. Firma in versic. filiusfamil. obligatur.* Et tenetur filiusfamilias ex contractu prohibito, quatenus sit factus locupletior, & ex culpa, quid modò si dolo asserat se publicum mercatorem in contractu equi cum ignorante ipsum esse filium familias: an teneatur. Non obstante statuto Ferrariæ. de contractibus minorum? Respond. *Alex. quod sic. in consil. 109. n. 11. in 4. vol.*

Quaestio CCCXC.

Aliquis vovit equum suum determinatum Deo. Potest ne commutare votum autoritate propria? Respond. *Archiepiscopus Flo. in summa par. 2. tit. xi. ff. 8. ver. item nos. 3.* quod non. sed opus est autoritate ejus, qui equum jam traditum, cum non sit res sacra, posset alienare, & ante traditionem potest commutare.

Quaestio CCCXCI.

Captus fuit equus sub hasta in executione sententiæ, postea d.

sententia, beneficio principis fuit revocata, equus fuit in longinquas partes abductus: an sufficiat solvere precium ex venditione equi prædicti, redactum sub hasta? Respond. *Cagnol.* quòd non. *in l. 2. nume. 162. C. de rescind. vendi.* quia subhastatio, & solemnitas equi prædicta, non arguit justum precium domino contradicente, & contrarium probante, ideo ipsum equum restituendum esse dicit *Cagnol.* si extet, & si non extet, justum precium.

Questio CCCXCII.

An equus ferens contrabannum, amisso contrabanno, publice-
tur? Respond. quòd. *no.* Si esset eius, qui defecit in solutione gabella:
sed si esset alienus, nec esset. Nisi adesset consuetudo in contrarium
l. quoties. ff. de publicis. ubi Bar. ff. de publica. & ita consuluit Marti. Landen.
in consil. 39.

Questio CCCXCIII.

Empor multum ex re, quam emit juvatur, & vendens non da-
mnificatur ultra communem æstimationem rei: an debeat vendi-
toriam utilitatem vendere emptori? Respond. *Cagno. in l. 2. num. 34.*
de rescin. ven. quòd non: quia non est sua, sed emptoris, licet etiam
in foro conscientie possit ei vendere damnum, & interesse, quod in-
currit in venditione, puta equi venditor sentit damnum, vel interes-
se solidorum centum licet equus non valeat, nec communiter æsti-
metur plus solidis quinquaginta, potest ipsa centum vendere, quia
venditor per hoc, quòd vendit equum, per accidens incurrit tantum
damnum, & illud totum erit justum precium equi, secundum omnes
doctores nostros & Theologos.

Questio CCCXCIV.

Quid si proxeneta equorum intravit stabulum domini, & extraxit
equum, & vendidit, credens facere utilitatem domino: an tenetur
furti? Respond. *Ang. in l. i. C. de fur. circa si.* quod sic, si dominus contra-
dicit, de quo *Stracha. de assicura. in glo. 39. num. 8.* qui tamen distinguit,
ut ibi per eum.

Questio CCCXCV.

Equus fuit emptus de re Ecclesiæ: an sit ementis? Resp. *gl. in c. res*
Ecclesiæ 12. q. 1. quod non, nisi respectu usus. *decis. Pedemon. 32. m. 2.*

Quæstio CCCXCVI.

Quæro, prout in dubijs mihi propositis? Respond. quod non, nec obstat. *d. cons. Cravetta. 97. numer. 4. in i. vol.* quia est reprobatum, à Gallo. in suis novis intellectibus, & in tractat. de eo, quod interest, numer. 180.

Facit, quia ad evitandam culpam, non est necesse aliquem curiosum in explorando, ut dicit *Bal. in l. qua fortuitis, ad fi. C. de pig. actio.* ubi etiam dicit, quod ille non est in culpa, qui fecit, quod necesse est fieri, licet alij noceat. *l. in nave Saupheli. ff. loca.*

Item, quando id, quod evenire potest, est casualiter, & ex sui natura, vel hominis dispositione ad casum contingentem in futurum, non ordinatur de eo, quod contingere potest, non habetur consideratio. *Ange. in l. si idem cum eodem. ff. de jurisdict. om. jud. de quo Afflic super constitu. regni. lib. 2. rub. 12.*

Et ideo debitor excusatur, si res debita, quæ interijt, omnino & in omnem eventum interitura erat apud dominum. *l. si plures. in fi. deposi. l. si is, in prin. ff. de jure do. & ista est communis opinio. Pome- ra. in suo communium opi. libro. 2. titul. de mora. quæstio. 7.*

Item facit, quia cum ex facto mei, tibi aliquid nocumenti contra, vel saltem extra voluntatem meam datur, hoc potius casui, quam mihi imputatur, *c. de occidendis. 23. q. 5. & ibi glo. qua multus concor. adducit. l. labeo. ff. de rivis.* quem solus ad hoc allegat. *Zaf. in consi. 20. num. 20. in i. vol. fol. 329.*

Item facit, quia cum equus esset senex, & in statu pessimo, eodem modo apud veterinarium quoque fuisset interiturus. nam licet aliàs periculum rei debita, post debitoris moram peremptæ, ad ipsum semper spectet. *Bar. l. quod re. num. 10. ff. si. cer. pera. & est communis opinio, ut ibi per Alex. nume. 8. & alios.* Attamen, si eodem prorsus modo apud creditorem fuisset interitura, non tenetur debitor, & hæc quidem etiam est communis opinio, ut ibi per *Fulgo. & alios. est tex. in l. si plures. ff. si ve autem. ff. deposi. in fi.* ibi utique cum interitura esset ea res, & si restituta esset actori; naturalem n. interitum est equum ad actorem pertinere, & *l. cū emptor. ff. de rescin. ven- di.*

di. *Grassus lib. 2. communium opi. c. 1. q. 7. pag. 87.* Et culpa non est uti re ad usum destinata. l. utique. §. culpa, ubi *Bar. ff. de rei vendica.* Et culpa debet specificè probari. *Alex. in l. sicut certo in fi. prin. ff. commo. & in l. si quis. §. ff. de edem. vide omnino Syl. com. 49. per totum.*

Item casus contingens nocet domino. *Corne. consilio. 318. in prin. in 4. vol.* qui omnino est videndus. nec dicatur, quòd fuit in mora, deducendo equum alibi, quàm dixerat, ideo teneri, &c. quia nihil refert, & hoc non recipitur in equo locari solito. *Bart. in l. item quaritur, §. si. ult. col. ver. quarit glo. ff. locati.* nam retinens equum pro pluribus diebus quàm commodatus, vel locatus fuerit, non tenetur, si credit dominum permissurum, vel equus sit solitus locari, cum videatur conductor eum reconducere. *Firma. in vers. conductor equi nume. 13.*

Immo dici posset, quòd ipse stabularius tenetur ad interesse ipsi reo convento, qui non potuit uti equo conducto, ut per *Bart. in l. si tibi ff. loca.* nam locator tenetur conductori de vitio equi locati, si damnum inferatur. *glos. in l. in rebus. ubi & Bar. ff. commodati. Archiepiscopus. Flor. in ejus summa par. 2. tit. 1. c. 15. de speciebus furti. §. 6. colum. 1. circa prin.* unde culpa potius ipsius locatoris equi arguitur, quàm istius conductoris, præsertim, cum præsumptio legis adsit adversus ipsum locatorem, ab hujusmodi. n. fraudib. nec nunc quidem se abstinere stabularij, ut dicit *Ulpian. in l. 1. §. 1. ff. nautæ, caupo, & stabu. Fely. in c. nonne. colu. 3. de presump.* & dixi fusius in meo tractatu de præsumptionibus, & eò magis cum iste actus sit separatus à culpa, quo casu, non præsumitur, culpa, nisi probetur? *Ruin. cons. 93. n. 7. in 5. vol.*

Quæstio CCCXCVII.

Quid si equus fuerit castratus & ob id mortuus: an teneatur ille, qui eum castravit? Respond. quòd sic, si incuria ipsius, dolo, negligentia, vel culpa fuerit mortuus, vide omnino *Cass. in consi. 48. per totum*, ubi idem dicit, si Medicus, vel Marechalculus male curavit equum ægrorum.

Quæstio CCCXCIIIX.

Clericus emit equum de bonis ecclesiæ, nunquid efficit dominus? Respond. quòd non. *xiiij. q. 1. res ecclesiæ. xliiij. dist. in prin. vers. sacerdos. Firma. in vers. clericus acquirit. Redoanus in trat. de spolijs. q. 3. n. 3.*

& num. 32. & q. 9. nu. 50. & q. 12. num. 7. & in tract. de rebus eccle. non alie. pagi. 290. & 293. num. 8.

Questio CCCXCIX.

Commodatarius equi, nunquid de morte equi tenetur? Respond. quod non, nisi culpa præcesserit. *l. si ut certo. ff. com-
moda. Firma. ver. conductor, & ver. commodatarius.*

Questio CCCC.

Commodatarius, equi obligans se ad casus fortuitos, vel ad omne periculum: an teneatur de morte sine culpa sua? Respond. *Bald. in l. 1. in. 1. col. ver. quaro igitur. C. comoda. post. gl. ibi. Firma. ver. Com-
modatarius.*

Questio CCCC I.

Legatum est factum unius equi, cum plures haberet testator equos, de quo nam equo intellexit? Respond. de illo, quo frequen-
tius utebatur. *Bal. in l. 1. C. de verbo signi.*

Questio CCCC II.

Statutum dicit, quod currens equum per plateam, puniatur, ut ex-
tat Ferraria, quomodo intelligatur? Respond. *Bar. in l. si. ff. si propter.
ff. de publica, quod intelligitur si voluntariè currat, non si volenter.*

Questio CCCC III.

Venditor equi recipit equum, tanquam morbosum ab emptore:
an sibi præjudicet? Respond. quod sic. videtur. n. fateri casum redhi-
bitionis, & tenetur restituere precium. *Bar. in l. quod si nolit. ff. in fa-
ctum, per illum text. ff. de edili. edic. Firma. ver. venditor animalium, ver. 3.*

Questio CCCC IV.

Equus est venditus alibi, quàm Bononiæ, & restitutus post mo-
dum ex distractu, oritur lis inter contrahentes Bononiæ: an pro de-
cisione istius casus debeat servari statutum Bononiæ, vel jus commu-
ne, quid viget alibi? Resp. quod quoad litis ordinationem debet ser-
vari statutum Bononiæ, ac secus, quò ad decisionem, quia casus de-
bet decidi & terminari, secundum jus commune, vel secundum jus,
quod viget in loco, ubi actus fuit gestus, *Paris. con. 120. per totum in. i. vol.*
ubi etiam dicit testem, qui in distractione contractus equi venditi
fuit, rectè probare, quoties adminiculatur ex dicto alterius testis,
qui

qui deponat equum vidisse penes venditorem, facta restitutione de ipso equo.

Questio CCCCV.

An iudicis officio succurratur, si agitur de venditione equi, quem unus ex socijs venditoribus tradere potest, & hoc constat, sed causatur absentia sociorum, ut frustretur emptorem in peristasi constitutum, vel, ut quid ab eo extorqueat? Respond. quod sic, potest n. & debet bonus iudex compellere unum ex talibus socijs presentem ad satisfactionem suo, & sociorum vel consortium nomine, siue agatur de venditione, vel locatione equi in specie vel in genere *Gallus in suo de dividuis & individuis. parte 2. num. 239.*

Questio CCCCVI.

Quis recipit equum in pignus: an pro expensis equi, famuli, & pensione stabuli, habet tacitam hypothecam? Respond. *Bar. quod sic. in l. interdum. ff. qui potio. in pigno. ha.* Et praefertur anterioribus creditoribus.

Questio CCCCVII.

An vendentes equos statim recessuris. Si statim eis non solvitur premium, recuperare possunt equos venditos? Respond. quod sic. cum non sit translatum dominium, quia fides de precio habita non sit. *Vital. in tract. clausularum, super clausula.* Et specialiter obligavit ipsam rem emptam. *n. 19. fol. 51.*

Questio CCCCIIIX.

An cum tu interfecisti Equum mihi commodatum, possum agere contra te ad interesse? Respond. *Vitalis. in tract. clausularum in. q.* Si poenae, quae adjiciuntur in compromisso, aut instrumentis ex partium conventionione, an licite, & in foro conscientiae peti possunt, & exigi, etiam in foro canonico *pagina, 476. num. 4. ver. questum. quod sic. per text. in l. interscicendo. ff. si tibi. ff. de furiis.*

Questio CCCCIX.

Massaritarum ne appellatione venitequus, vel asinus? Respond. *Bar. quod non. in l. 1. ff. de suppellectili. lega.*

Questio CCCCX.

Quis vendit equum. x. ducatis, quem, si intra mensem non trade-

ret,

et vendidit fundum: an fundus sit tantum in obligatione? Respond. *Ripa. quod sic. in l. ita stipulatus. nu. 64. ff. de ver. ob. tanquam utriusque partis favore fundus sit subrogatus. Sylva. con. 102. n. 32. in 2.*

Questio CCCCXI.

Testator legavit equum cum sella, & est mortuus veniente ipso testatore: an sella debeatur? Respond. *Papien. in for. libelli pro legatore rei singularis. num. 62. vide omnino.*

Questio CCCCXII.

Cavetur, quod pro equo vendito, solvantur quinque solidi pro aureo, ut in decreto Medio: ego vendidi equum pro centum aureis, sed in proxeneticis expendi decem: an pro dictis decem, etiam debet solvi gabella? Respond. *Cotta. rerum memora. ver. statuto Med. quod solum debeo solvere pro nonaginta ex Bar. in l. quod si. §. cuidam. ff. de con. & demon.*

Questio CCCCXIII.

Quid si esset contentio de equo, qui in sequestro remitteretur super hospicio: an dilationes essent coarctandæ? Respond. coarctanda esse probat doctus certè: verus, & *Menochius. de arbi. judi. casu. 52. numer. 15. lib. 2.*

Questio CCCCXIV.

Promisit tibi equum, sine ulla specificatione, si ad liberandum fidem meam tibi obtuli equum nigrum, quem ob eum colorem accipere nolles, & interim equus moriatur, an ipso jure ab ullo alio equo dando sum ne liberatus: an ope exceptionis tantummodo? Respond. *Jodocus. in Enchiridio. parium, vel similitum. ver. obligatio general.*

Questio CCCCXV.

An creditor præsumatur equum pignori datum suis expensis aluisse? Respond. quod sic, nisi contrarium doceatur. *d. m. Alcia. in trac. præsumptio. regu. 1. præsump. 50. Eckius. in tract. de jure sistendi. capi. 34. numer. 2. Natta. con. 547. numer. 32. Villalobos. in suo communium opi. ver. pignorat us equus. numer. 87.*

Questio CCCCXVI.

Quid si domus minabatur ruinam, & corruens occidit equum commodatarij, cujus certè ruinam diligentissimè reparasset, vel ibi

non posuisset equum commodatum, quid juris? Resp. Abb. in c. i. de commodato. de quo Pet. Santerna. in trac. affecura. par. 3. n. 67. pagi. 468.

Questio CCCCXVII.

Si statuto indistinctè, caveretur quod solvatur pedagium de equis & jumentis: an etiam intelligatur de ijs, quæ sui usus causa sunt? Respond. Ancha. in con. 264. quod non. sed de ijs tantùm, quæ negotiationis causa conducuntur, de quo Rolan. à Valle. in con. 42. num. 28. in 3. Natta. in con. 158. num. 6. in i. Marfil. singul. 86.

Questio CCCCXVIII.

Quid si fuit venditus equus, & habitum precium, & traditus equus: postea impedit princeps, & accipit equum ab emptore: an debeat revelari emptor à venditore? Respond. Rolan. à Valle. in consi. 45. per solum in. 3. volum. quod non. quia est calus fortuitus, qui nocet emptori, & non venditori. vide omnino.

Questio CCCCXIX.

An possint sequestrari equi, vel muli mulionum, stipendiariorum, vel forensium venientium ad civitatem cum equis & Mulis? Respond. quod sic, quia, cum semper sint in itinere, & pedem teneant in stapedio, semper dicuntur suspecti, si ab eisdem petantur equi vel muli, vel quid aliud, nisi satisdent. Ideo practicatur, quod sequestrum fit Angel. in l. si fidejussor. ff. si quis satisd. co. facis, quod no. Bart. in l. heres absens in. fin. ff. de judi. ubi dicit, quod viatores semper dicuntur suspecti. Fran. Curri. in tracta. de sequestris. in. ff. 2. nume. 30. fol. 448 in selectis diversorum de asscuracionibus.

Questio CCCCXX.

Quæro forensis debitor meus Papiam accedit, ubi non sortitur forum, nec ratione domicilij, nec delicti, adeo potestatem, & dico, hunc forenses esse meum debitorem, & suspectum de fuga, & recessu, & impetro sequestrari equos: an teneat sequestratio? Respond. quod sic. ad finem scilicet, ut satisdet de iudicio sisti, coram iudice competenti, & de re non barratanda. Et hoc modo remittentur partes ad iudicem competentem, vide omnino. Curri. in tract. de sequestris. ff. 2. num. 62. in. 17. q. inter tract. affecurat.

Quæstio CCCCXXI.

An lucrum equi pignorati, locati per creditorem, computatur in sortem? Respond. *Bald. quod sic. in. l. 2. C. de pigno. quatenus, scilicet est supra sumptus.*

Quæstio CCCCXXII.

An quæsitum cum equis communibus, debet esse commune cum socijs communibus? Respond. quod non. quia equi carent sensu, & ideo per eos non acquiritur. *Bald. con. 41. ad fi. in. 1. vol.*

Quæstio CCCCXXIII.

Amicus meus, me inscio fugit cum equo meo, vel famulo meo: an ei videar opem præstare ad maleficiū? Respond. *Bald. in con. 250. nu. 4. quod non. volum. 1.*

Quæstio CCCCXXIV.

An merces equi à visitante conducti, exsolvi debet ab Ecclesia visitata? Respond. quod non, ut nō. scriben. relati per *Philipp. Fran. in. c. 1. ff. procuraciones de censibus. in 6.*

Quæstio CCCCXXV.

Bidello mortuus fuit equus conductus in itinere, probavit equum sibi fuisse mortuum in itinere, sed non probavit in specie fuisse illum equum, quem conduxerat, an sufficiat? Respond. quod non. *Joan. Andr. in c. auditis. de præscrip. ubi in specie de hoc. Grammati. consilio. civili. 1. numer. 13.*

Quæstio CCCCXXVI.

Aliquis promittit de eviçtione pro equo vendito alicui per aliquem, quod equus sibi non levabitur: equus de facto sibi est levatus & derobatus: an tenebitur? Respond. quod non: quia est promittere factum alienum, quod est ultra naturam contractus, & sic non valet stipulatio. vide *Grammati. in con. civili 22. per totum.*

Quæstio CCCCXXVII.

Super liquidatione precij equi, vel Muli, testes deponunt, quod equus erat bonus, bellus, & crassus, & quod valebat triginta ducatos aureos, & quod ipsi testes tanti emissent: an rectè prohent precium, & valorem equi prædicti? Respond. *Grammati. cons. civili. 35. per totum, quod sic.*

Quaestio CCCCXXIIX.

Qualiter probabitur equus occisus ab aliquo clam & de nocte? Respond. *Gram. con. civili. 45. per totum. vide Joan. de Amicis. in con. 83. ubi defensio pro equo occiso cum partilana.*

Quaestio CCCCXXIX.

Quid si equum furto tibi subtraxi, & tu ob iram indignatus similiter furto subtrahis Mulam meam: an fiet mutua delicti compensatio? Respon. Ambo renimus puniendi, licet magis punitur, qui provocavit, & qui gravior deliquit. *Gramma. con. civili. 69. num. 21.*

Quaestio CCCCXXX.

An quaelibet civitas, sive Castrum, potest imponere gabellam, equis delantis causa commercij? Respond. quod sic. *Grammatici. consil. civili. 6. numer. 17.*

Quaestio CCCCXXXI.

Retritur equus, qui est mortuus, & consequenter succedit aestimatio. Si causa ipsa esset ordinaria: an posset ferri summa super aestimatione? Respond. quod non. cum non fuerit petita. Fallit, si procedatur summarie, quia poterit fieri condemnatio in aestimatione, quia non potest negari istam sententiam fuisse latam juxta formam petitionis, ibidem prope petita, licet non secundum ipsam petitionem. *Lanfr. in clem. saepe. in ver. libellus. 3. colu. de verbo. signi. de quo. Grammatici. consil. civili. 94. num. 4.*

Quaestio CCCCXXXII.

Puer quidam habebat equum, qui cucurrit, & pauperiem fecit, quia quidam incidens ligna metum equo incutit, quaeritur an teneatur. d. puer damnum rescire, vel ille, qui incidebat ligna, causam dedit, ut pauperiem fecerit? Respond. quod aut iste puer fuit in dolo vero, aut praesumpto, vel in culpa? Si in dolo vero, & tenetur: aut in dolo praesumpto vel in culpa? Et tunc in utroque casu restituitur in integrum. Si quidem culpa incidentis ligna fecerit pauperiem? datur actio in factum contra eum, vel utilis Aquilia. Si vero culpa pueri equitantis? datur restitutio in integrum, nec tenetur ejus pater, si eum cum equo misit adaquandum; aut equus commota ferita-

te illud fecit, & contra sui naturam, absque alicujus culpa, & nemo tenebitur: ita *Grammatic. consilio. 139. per totum. vide omnino.*

Questio CCCCXXXIII.

An socius teneatur ex morte equi, vel jumonti socio? Respond. *Joan. de Amici consi. 38. quod non. vide omnino.*

Questio CCCCXXXIV.

An clericus possit emere pullum equinum nutriendum, ut eum, carius postea vendat? Respond. quod sic. *Redoanus. in tractat. de spolijs. q. 2. numer. 14.*

Questio CCCCXXXV.

An valeat pactum, quod si vendo tibi equum hoc pacto, quod si displicuerit tibi intra certum tempus? Respond. quod sic. *Natta. consi. 213. numer. 4. in. i. volum.*

Questio CCCCXXXVI.

An pendente appellatione fiat sequestratio equi, de quo litigatur, & ejus mercedis, & vectura? Respond. quod sic. *Natta consilio. 584. nume. 3. in 3. volum. ubi, quando sequestrantur & fructus naturales & civiles, pendente appellatione, & ibi per quem judicem fiat. d. sequestratio: an per judicem a quo vel ad quem, & si non habetur stabulum pro equo sequestrato, potest unum conducere, & ita etiam una domus pro fructibus sequestratis conducere potest.*

Questio CCCCXXXVII.

Testator armabat equum diversis modis, ut quia quando ibat ad torneamenta, ponebat sibi phaleras, id est, ornamenta cum gemmis & auro, sed quando accedebat ad praelium, erant phalerae de corio, & legavit armaturas equi, quanam debentur? Respond. *Bar. in l. 1. versic. sed pone. C. de verb. signifi. quod mediocres debentur, quia medium est viri prudentis & legis a sapientibus instituta. allegat. l. qui Lancem. ff. de auro & argento lega. & hoc, nisi propter eximiam nobilitatem testatoris atque legatarii aliquid amplius praesumatur. Natta. consi. 626. nume. 19. & ibi. quando legatum largè, vel strictè interpretatur?*

Questio CCCCXXXIII.

Quæro, quomodo habet testificari testis super deterioratione equi?

equi? Respond. *Lanfr. de Oria. in tract. de testibus. numer. 21.* ubi dicitur, quod debet testis esse certus, & oportet, quod deponat de duobus temporibus, si velit deponere super deterioratione rei. Nam debet deponere de valore, tempore quo quis commodavit equum, deinde de valore respectu temporis, quo fuit redditus. Ecce dicit testis, equus, quem accommodavit Titius Sejo tempore commodati valebat decem, & erat equus pinguis, & sanus, tempore autem, quo restituitur sibi equus, non valebat, nisi sex, & erat macer, & claudus &c.

Questio CCCCXXXIX.

Quis de alieno stabulo equum arripuit, quo consensu, inimici manus aufugeret; an deliquisse censetur? Respond. quod non. Nec furti tenetur. l. verum. ff. de furt. argu. l. quemadmodum. q. item labeo. ff. ad l. Aquil. Roysius. decis. 3. num. 288.

Questio CCCCXL.

An cicatrix, vel deformitas in equo aestimatur? Respond. quod sic, cum per eam minus valeret equus ipse, & minori precio venderetur. *Anto. Gomez. in tract. de delic. c. 6. de injuria. nume. 12. fol. 388. vide omnino.*

Questio CCCCXLI.

Si dico, quod vendidisti mihi equum stellatum in fronte. Si sit facta probatio de equo, sed non de qualitate frontis stellata: an concludat probatio? Respond. *Bald.* quod non. *in l. edita. col. fin. C. de eden. de quo. Jas. in l. non hoc. p. 13. C. un. legi.*

Questio CCCCXLII.

Quædam mulier dedit in socidam cuidam rustico equam cum pulla, quæ novem scutis aestimata fuerunt, eo pacto, quod capitale esset saluum, & fetus communiter divideretur, quæ socida durante, quædam filia parva dicti rustici duxit Equam prædictam ad fontem, ut biberet, extimescens equam, sinit illam abire à semet ipsa, quæ sinistraorsum incedens, propè quandam rupem, de ea cecidit, & est mortua. Quæritur cujus nam sit damnum: an dictæ mulieris intactum, vel in parte? Respond. *Deciso Perusina. x.* quod ad rusticum, pertinet emendare damnum, cum bene non custodivit equam, vide tu *Bald. in consi. 441. col. 2. post med. lib. 1.* ubi loquitur de commit-

iente custodiam pecorum puero, quòd in culpa non dicitur, quando ita erat consuetudo custodiendi bestias per pueros. de quo *Cravetta. con. 8. num. 22. vide omnino.*

Questio CCCCXLIII.

Advena emit equum non ad credentiam, an, si non solvat, potest capi, & detineri, tanquam suspectus & fugitivus? Respond. *Paul. de Cast. in l. heres. ff. i. numer. 13. ff. de judi.* quòd sic, quia censetur actum, ut statim solvat, iò si non solvit, potest capi, & detineri, quia suspectus & fugitivus est.

Questio CCCCXLIV.

Quispiam emit equum vitiosum, ob idque egit redhibitoria, sed pendente iudicio, vitium illud omnino cessavit, an cessare debet ipsa redhibitoria actio? Respond. quòd sic. *Tiraquellus. in suo. Cessante causa. par. 1. num. 221.* & ibi, quis eorum tenetur ad expensas?

Questio CCCCXLV.

Faber ferrarius, sive Mareschalcus, si quid in arte sua præter æquum & bonum commiserit, ad quæ tenetur. *Franc. Mar. decisio. 523. parte. 1.*

Questio CCCCXLVI.

An ad probandum equum fuisse sanum, & ejus valorem, & culpam commodatarii, sit necesse, quòd testis reddat rationem dicti sui etiam non interrogatus? *Alex. consil. 183. in ult. volum.* & ibi: quid si locator adhibuit medicum tardè ad curam equi infirmi, an imputetur ei, sicut si nullum adhibuisset, & quid si in uno deponit falsum: an in omnibus perdat fidem? vide omnino *Bal. in consil. 404. in 2. vol. & in consil. 22. in 2. vol.*

Questio CCCCXLVII.

Quidam legavit mihi decem equas, & fecerunt fetus: an ex mora consequar fetus? Respond. *Ange. in l. equis. ff. de nautico fœnore,* quòd sic: secus si legavit equos.

Questio CCCCXLVIII.

Si video forensem in civitate transeuntem cum equo meo: an possum iudicis officium implorare, ut possit stare mecum in isto lo-

co, vel quòd equus deponatur, & consignetur penes quendam. *Castr. in l. acceptam. nu. xj. C. de usuris.*

Questio CCCCXLIX.

Commodans equum, quem sciebat non posse ferre laborem: an teneatur? Respond. tenetur contraria commodati ipsi commodatario ad interesse, si propter hoc, quòd equus in via defecit, damnicatus est, sed si gratis commodavit, & pereat, non tenetur commodatarius. *Castr. in l. cum. qui rem. ff. commo.* per ibi dicta. subdens, quòd multi laici idiotæ (ut pluries vidit) errant, dicentes, quod quando res commodatur gratis, si pereat qualitercunque teneatur commodatarius emendare, & habent istud quasi pro lege, & tamen secundum ipsum, hoc est erroneum. ut patet in d. l. quod not.

Questio CCCCL.

Stante statuto, quòd mulier, vel minor non possit alienare sine consensu consanguineorum, quid si vendunt equum sine illa solennitate, & moriatur postea, cujusnam erit periculo? Respond. ut per *Jas. in l. non omnis. §. 1. num. 6. ff. si cert. peta.* quòd perijt periculo ementis.

Questio CCCCLI.

Si rustico dedi equum pascendum, & de eo retineo dominium, si perit culpa vel dolo rustici, tenetur reficere damnum mihi. *Doff. in l. si pascenda. C. de pac. ubi & Jas. numer. 2.* Nec sufficit probare interitum, & pellem portare domino, nisi probet casum fortuitum, vel ipsam mortem naturalem.

Questio CCCCLII.

Si quis, puta ambasciator, vel alius esset permixtus ducere sex evocations, i. equitaturas: an possit inter illas famulum ducere pedester? Respond. quod sic. *Abb. in c. in singulis. n. i. de sta. mon.*

Questio CCCCLIII.

Habentes equos cavalcata: an semper stare debent parati? Respond. quòd sic. *Bal. in l. nam salutem. §. sciendum. ff. de offi. prase. vigil.*

Questio CCCCLIV.

Actio de dolo non concurrat cum actione de pauperie, sed pone, tres equitantes, fuit unus, qui exit de medio, ut equi sociorum invicem.

rem rixaretur, vel quis elevavit stangam de medio inter duos equos rixosos: an teneatur actione de dolo? Respond. quod sic. quia fuit dolus, cum non ligavit, ut non posset unus alium mordere, non autem tenetur lege aquilia, quia factum desiderat. vide *Bal. in l. Et elegerant. ff. quadruplex. ff. de dolo malo.*

Questio CCCCLV.

Si conductor Ronzini deterioravit Ronzinum, ita quod non est amplius equitabilis: an teneatur? Respond. tenetur ad vecturam, totius temporis, & ad interesse totius deteriorationis. *Bal. in l. si uno anno. ff. Item, cum quidam in lectu. antiqua. ff. loca. Odof. in in com. inci. locavi tibi Molam, consuluit, quod conductor equi non tenetur ad mercedem post mortem equi, usque ad solutionis aestimationem, etiam si fuerit factum, quod qualibet die equus intelligeretur locatus, pro quinque solidis, vide apostillan. ad Bal. ubi supra. littera a. & Specul. in titu. de locato. ff. jam dicendum versic. sed ecce locavi.*

Questio CCCCLVI.

Mulio, vel equorum locator, an teneaturolvere passagium Mulii, vel equi scholari locati pro libris portandis? Respond. quod sic. *Bald. in l. cum in plures. ff. vestimenta: in apostil. in fin. ff. loca. idem repetit. in ff. vehiculum. in e. l. in apostil.*

Questio CCCCLVII.

Proxenetæ Equorum conclusit mercatum de equo, qui erat venalis: an sit perfectum? Respond. quod non. quia officium Proxenetæ non est concludere, sed tractare: nisi à partibus haberet mandatum. *Bal. in l. mulum. colum. 2. num. 2. C. si quis alteri, vel sibi. vide Stracham. de Proxenetis.*

Questio CCCCLVIII.

Equus ne traditur per capistrum, vel frenum? Respond. quod sic. & aliàs non potest, nec aptè tradi. & equus ducitur, & ideo dominum transfertur per visum. *Fab. insti. de rerum divis. ff. Item si quis. num. 3. aliàs, si tradat capistrum non super equo, nec equo fortè in præsentia existente, & in isto casu non videtur traditus. ut ibi.*

Questio CCCCLIX.

An vendi possint Marescalis sine pœna res vendi prohibita, pro me-

medela scilicet facienda uno equo? Respond. quòd sic, pro bono, & personæ notæ & fideli, de quibus verisimile est, quòd indigent pro bono. *Joan. Fab. insti. de public. rudi. §. item lex Cornelia. ad fin.*

Questio CCCCLX.

Equus non dicitur deferratus, nisi aliàs fuerit ferratus. *Joan. Fab. Insti. quibus more contrahitur ob in princ. num. 2.*

Questio CCCCLXI.

Dicit aliquis: tu surripuisti meum equum, & probat: an suo jramento stabitur de æstimatione ipsius equi? Respond. *Joan. Fab. Insti. de verbo. ob. §. non solum nu. 5. quòd sic.*

Questio CCCCLXII.

Volebas ire Parisias, rogasti me, quòd traderem tibi equum meum, concessi, quid juris? Respond. quòd hic est certus usus, & tempus tacitum, quo poteris ivisse & rediisse, hoc est commodatum, sed si non sit tempus tacitum, vel expressum, tunc est precarium, & ideo quando liber, revocatur, ut concedo tibi habitationem illius domus. *Joan. Fab. in §. sequens, num. 23. insti. de actio. ubi communiter esse opinionem dicit.*

Questio CCCCLXIII.

Si promissisti mihi equum, qui consuevit portare frenum: an debes mihi frenum? Resp. quòd sic, sicut in venditione. *l. Ediles §. 1. cum ibi no. ff. de edili. edic. Joan. Fab. insti. de acti. §. actionum autem n. 8.*

Questio CCCCLXIV.

Contraximus societatem super certis mercationibus, pacto incontinenti apppsiro, quòd ego darem tibi equum meum pro tuo, quia fortè tu debebas prestare operam, & ire ad mercata, & meus equus erat melior quam tuus, certè præscriptis verbis est bonæ fidei, vel fortè contracta societate statim convenisti, equum meum dedecere ad forum pro vendendo, quem tradidi tibi æstimatum pro decem, certè actio præscriptis verbis locum habet & est bonæ fidei. *Joan. Fab. insti. de actio. §. actionum autem num. 12.*

Questio CCCCLXV.

Quietavi de debito te in quo mihi tenebaris, ut mihi dares equum, tibi adest ex facto meo, ideo ago præscriptis verbis, ut des: sed si manu-

manumisi servum meum, ut dares mihi equum, tunc ex manumissione illa tibi nihil adest, & ideo agitur de dolo. *Joan. Fab. insti. de acti. §. actionum numer. 17.*

Questio CCCCLXVI.

Quid si à me fundum conduxisti, & colonus factus es meus, & quotannis obligaris mercedis nomine aliquid prestare mihi, & induxisti in eundem fundum complura, inter quæ & equum: an talis equus pro mercede erit mihi obligatus? Respond. quod non, nisi ex pacto conventum sit, ita *ex Theophilo. in. §. est & serviana. insti. de actio. deducit doctus certè, verus & Menochius in tracta. de adipiscen. possessio. remedio. 3. num. 41.*

Questio CCCCLXVII.

Quæro, quis nam dicatur equus succullarius? Respond. humaniores. Ambro. & cæteri, quod est ille, quem vulgo dicimus, che trotta, qui concutendo sessorem graditur.

Questio CCCCLXIX.

Equa datur ad pascendum, quid juris de fœru ipsius? *Fir. ver. societas dividitur ver. 40.*

Questio CCCCLXIX.

Emptio ne contrahitur, si dico: volo vendere Titio absenti equum pro decem, & unus referat sibi, & dicat se velle emere? Respond. *Fa. de Monte, quod non, in tractatu de empr. & vendi. q. 5. num. 46. tom. 8.*

Questio CCCCLXX.

Emptor emens latenter equum viciosum, quas intentare possit actiones? Respond. *Joan. de S. Bla. in tractat. de actio. §. in rem. numer. 43. tomo. xvi.*

Questio CCCCLXXI.

Emptor, si ratione vicii rem empram restituere cogitur: an premium rei restituere cogitur venditor? Responde. quod sic. *Fabian. de Monte, in tracta. de empr. & vendi. quest. 8. sub. nume. 7.*

Questio CCCCLXXII.

Emptor equarum, si recepisset fructus ex equabus emptis, & mortuam commiserit in solvendo premium, an venditor dictos fructus,

tanquam interesse petere potest? Respond. quòd sic. *Fabia. de Mon. in tract. de emp. in. q. 6. prin. num. 19. fol. 53. tom. 8.*

Questio CCCCLXXIII.

Emens equum alienum scienter: an precium repetitur? Respond. *Firma. in tract. de episco. in. ff. superest. num. 119. tomo 2. fol. 256.* quòd non, nec de evizione agitur.

Questio CCCCLXXIV.

Emens pluries equos furtivos: an furti pariticeps præsumat? Respond. quòd sic. *Monsaltus in tract. de reproba. sententia Pilati. articulo. 2. num. 6. tomo. 3. fol. 13.*

Questio CCCCLXXV.

Emens vilius equum, ut carius vendat, non ex cupiditate, sed ut suis providéat necessitatibus, & familiae, an peccet? Respond. quòd non. *Lauren. de Rodulphus, in tract. de usuris. in ff. salubriter. numer. 151. fol. 61. tom. 9. tractatum. parte. 3. aliàs secus.*

Questio CCCCLXXVI.

Emere an quis possit equum pro se & alio intra terminum nominando, & non nominavit? Respond. *Fabia. de Mon. quòd sic. in tract. de emp. & vend. quest. 3. princ. numero. 19. fol. 26.*

Questio CCCCLXXVII.

Emens equum furtivum à fure, tenetur ne furti? Respond. quòd sic. *l. si liberam. C. quòd cum eo. Alex. in l. rem alienam. ff. de contrahen. emp. ubi idem dicit in vendente. Fulg. consl. 175. in. 2.*

Questio CCCCLXXVIII.

Emptor equi furtivi, potest ne conveniri etiam à possessore, cui fuit equus furatus? Respond. quòd sic. *glo. in. l. si coloni. C. de agrico. & censl. lib. xj. Bal. in. l. in civilem. C. de furtis. ubi Bar. & glo. no. & no. in. l. manifestus simi. ff. sed cum in. 2. co. tit. & in. l. & ideo. ff. Narratius. ff. de condi. furti.*

Questio CCCCLXXIX.

Emens equum à fure: an præsumat sciens, vel ignarus? Respond. *glo. & Bart. in. l. in civilem. C. de fur. si autem emit ab alio, præsimitur in bona fide. Bal. in rub. de investitu. de re alie. fur.*

Qua-

III. *Questio* CCCCLXXX.

Emens equum à fure, conventus ad eum restituendam, an teneatur furem in iudicio nominare? Resp. quod non, nisi ex urbanitate velit. *L. in civilem. & ibi Bar. C. de furtis.*

Questio CCCCLXXXI.

Emptor equi furati, an teneatur equum restituere domino, precio sibi non restituto? Respond. quod sic. *l. in civilem, ubi docto. C. de furtis.* nisi emerit à latronculis, & hostibus. *lege, mulier, in opus. ff. de captivis.* Item, nisi fuerit protestatus, scilicet nomine domini vel illius, cuius interest. *Hostiensis in summa de panis. q. fin. ver.* quid si emat. *Berachi. vers. emptor rei furtivae. vers. 3. ubi plenius.*

Questio CCCCLXXXII.

Emptor equi accipiens illum expetendum per octo dies, si currat ad pallium, seu bradium, & vincat, vel aliter lideatur cum equo: an teneatur domino, id est, venditori restituere lucrum, etiam si emere velit? Respond. quod sic. *l. apud labronem. in prin. ff. de prescrip. verb. Firma verbo. emptor animalium versio.*

Questio CCCCLXXXIII.

Emptor equi furtivi, si sciebat furtivum, non valet emptio. *Bal. in rub. C. de contrah. emp. questio. 5. per tex. no. in l. si emptione. q. Item si emptor. ff. de co. titu.*

Questio CCCCLXXXIV.

Emptio equi ad incantum an valet? Respond. quod sic, etiam facta oblatione precij ex intervallo post subhastationem. *Bar. in. l. si tempora q. 1. C. de fide instr. lib. x.*

Questio CCCCLXXXV.

Emptio præsumitur fieri nomine proprio in dubio. *Bar. in. l. Imperator. in fi. ff. de lega. 2. per. l. & magis. ff. de solu. Bar. in. l. si patrum. C. communis iurisque iudi.*

Questio CCCCLXXXVI.

Emptio equi pro precio declarando per tertium, mortuo Titio ante precium declaratum: an valet? Respond. quod non. *Bal. in. l. sed si quis. 4. col. C. communis de leg. per. l. si. C. de contrah. emp.*

Quæstio CCCCLXXXVII.

Quomodo instrumentum concipiatur emptionis fæni pro equo? *Specul. tit. de emp. & vendi. q. i. in 6. forma.*

Quæstio CCCCLXXXIIX.

Emens à prodigo equum, vol ab eo, cui bonis est interdictum, an præsumatur in mala fide? Respond. præsumi, si sciat venditorem statim consumpturum. *glo. & Imola. in. c. si diligenti, de præscrip. & no. in. l. si quis cum scires, & ibi Bar. Imola. & doc. de verborum obliga.*

Quæstio CCCCLXXXIX.

Emptores equorum depredatorum in bello: an sint tuti in conscientia? Respond. *Fely. in. c. qua in Ecclesiaram. colum. 9. vers. 2. no. de consuetu.*

Quæstio CCCXC.

Emptor equi dubitans de venditore, quod sit malæ vitæ, quid habet agere? Respond. quod potest cogere venditorem ad sibi tradendum equum venditum, & debet deponere pecuniam apud tertium, ut, si fortè sibi evincatur equus, sit tutus de precio. *Joan. de Prato in. l. si reus in. ff. de procuratio. per no. per Bar. in. l. si cum cor. de sola. vel potest solvere uni creditori anteriori, & facere sibi cedi jura, ut per Bar. Capotam cautela, 318.*

Quæstio CCCXCXI.

Emptor agit ne actione de dolo contra eum, qui equum emptum valde commendavit, animo decipiendi? Respond. quod sic. *l. quod venditor. & ibi Bar. ff. de dolo.*

Quæstio CCCXCXII.

Emptor equi potest agere actione ex empto contra venditorem, ut sibi equus liber tradatur, quando est alteri obligatus. Et potest excipere contra eum de dolo, quando precium petit. *l. ex prædictis, & ibi, per docto. C. de viciis.*

Quæstio CCCXCXIII.

Emens ne equum in subhastatione cum auctoritate iudicis, pro majori precio ultra dimidiam iustis precij, dicatur latus, & idem agat. *l. 2. C. de resenda vendi.* Respond. *Bah. in. d. l. 2. & per Bar. & alios in. l. si quis cum aliter. ff. de verbo obligatio.*

Quæstio CCCCXCIV.

Emptor equi, debet intra sexaginta dies equum emptum venditori refutare. aliàs non agit post, nisi aliud tempus fuerit à partibus præfixum. *l. quod si nolit. ff. si quis. ff. de edil. actio. Firma. in reposito. ver.* Emptor agit de evictione.

Quæstio CCCCXCV.

Emptor potest ne petere contra venditorem equi, quòd dictus equus venditus, & alteri pignoratus, liberetur, etiam si non fuit facta denunciatio litis motæ. *glo. in l. qui Roma. C. de evj. Bal. in l. ex conventionione. in fl. C. de pac. Fir. fufius. in reposito. ver. 44.*

Quæstio CCCCXCVI.

Emens equum: an credere teneatur protestanti ne emat? *glo. & Bal. in l. si fundum. C. de rei vendica.*

Quæstio CCCCXCVII.

Emens equum à pupillo, agens ad equum debet probare, quòd emit cum autoritate tutoris, aliàs succumbit. *glo. xxxj. q. 2. Lotharius. & per Joan. And. in c. circa. de elec. & Matthesila. num. 13.*

Quæstio CCCCXCIX.

Emptor agit ad interessè contra venditorem, qui non notificavit emptoris defectum empti equi, qui propter illud minus venderetur in futurum. *Bald. in l. 2. C. de pericu. rei. vendi. & per Bart. in l. quaro. ff. de actio. emp.*

Quæstio CCCCXCIX.

Emens equum morbosum, vel vitiosum ignoranter, quomodo agat? *Specula. de renunc. & conclu. ver. sunt, & seq.*

Quæstio D.

Emptor equi, qui voluit implere contractum, potest ne conveniri, nisi purget moram intra modicū tempus, ut impleat, & arrham non perdat? *Resp. quòd sic. Bald. in l. 2. q. 7. C. quando liceat ab emp. disce.*

Quæstio DI.

Emptor equi, si non habet, quòd solvat, quid habet agere? *Resp. sit cautus, ut excipiat contra venditorem, quod rem liberam non tradidit ex eo, quia est obligatus pro dote uxoris, vel alijs creditoribus, quia donec discutiatur, vel donec equus liber tradat, non tenetur ad precium. Bal. in l. qui rem. & l. ex pradijs. C. de evictio.*

Questio DII.

Emptor accipiens equum, ut ostendat peritoribus, non tenetur de casu fortuito contingenti in eo. dum haberet alteri ostendere. *l. si gratuitam. §. si cum mihi vestimenta. de praescrip. ver. l. apud Labeonem. §. si. eo. titu. sed de dolo & culpa sic.*

Questio DIII.

Emptor accipiens equum experiendum intra certos dies, cum pacto, quod nisi placuerit, pro singulis diebus solvat venditori certum quid dietim, si emptio est perfecta: an teneatur de periculo interim contingente in equo, & sic ad precium? Resp. quod sic. si autem non est perfecta, tenetur tantum ad mercedem pro singulis diebus: casus est no. in *l. apud Labeonem. §. item apud Labeon. ff. de praescrip. verb.*

Questio DIV.

Emptor an teneatur ad precium equi, licet perempti apud venditorem? Resp. quod sic. *l. si & ibi Bal. C. de pericu. & commo. rei vendi.*

Questio DV.

Emptor si cognoscat vitium in re emptā: an possit ad precium conveniri? Resp. *gl. quod non. in situ. de susp. tuto. §. pen.*

Questio DVI.

Emens equum à procuratore mandatum habente ad vendendum, si solvit ei precium, an teneatur ad illud iterum? Resp. quod non. sed liberatur. *Bar. in l. filia. ff. de solutio.*

Questio DVII.

Emptor equorum, quos latrones vendentes acceperunt ab hostibus: an teneatur restituere? Resp. quod sic. *l. latrones. ff. de capti. Bal. in l. hostes. co. tit.*

Questio DVIII.

Emens equum ab executore testamenti, confesso recepisse precium: an sit tutus à legatarijs? Respon. quod sic. etiam, si eis executor non satisfecerit de precio. *Bar. in l. alio. ff. de alimen. & ciba. legat.*

Questio DIX.

Emptor equi cogitur praestare ne solvere precium venditori? Respond. quod sic. *Bar. in l. i. in princ. post gloss. ff. de actionib. empti. quia cogitur facere precium venditoris, cum sit debitor precij in genere. gl. & Bar. in l. ex empto. in prin. ff. de actio. emp.*

Qua-

Quaestio DX.

Emens equum vitiosum, si postea certificatur de ejus vitio: an possit alteri vendere? Respond. quòd non, quia teneretur. *Paul. de Cast. in l. si te bonis. per glo. ibi. C. de jure delibe. quod verum est, si tacuerit vitium, ut ibi.*

Quaestio DXI.

Emptio equi vitiosi quanto minoris, qualiter procedat? Respond. *Joan. Bap. de S. Blasio. in tract. de actione & ejus natura. ff. in rem. num. 48. Tom. xxj.*

Quaestio DXII.

Emptor & venditor equi, qualiter in precio, & valore se habere debent? Respond. *Joan. Nider. in tract. de contractibus mercatorum. 6. 11. num. 13.*

Quaestio DXIII.

Emptori equi vitiosi facilius ne succurritur cum vitium est latens, quam cum facile potest deprehendi? Respond. quòd sic. *d. m. Alcia. in tract. de eo, quod interest. num. 89.*

Quaestio DXIV.

Empti si sint plures equi uno precio: an una sit emptio, & unus contractus? Respond. quòd sic. *Fab. de Mon. in tract. de empt. & vendi. q. 5. prin. num. 23. Tomo 8.*

Quaestio DXV.

Vendens equum alicui, si dicat emptori, ego confido de te usque ad decem dies, & non ultra, an dominium revertatur ad ipsum, vendentem post decem dies, sine retraditione equi, precio intra illud tempus non soluto? Respond. quòd sic. *Bersachi in tracta. de epis. scopis. ff. superest. num. 135. tom. 20.*

Quaestio DXVI.

Vendere qui tenetur equum: an ad equum ostendendum emptori teneatur? Respond. quòd sic. *Fabia. de Monte. in tract. de emptio. & vendi. q. ij. sub. num. 60. tom. 8.*

Quaestio DXVII.

Vendere equum mihi promittens infra certum tempus: si alteri

vendat, contra quem agere possum? *Fabia. de Mon. in tract. de emp. & vendi. q. 9. num. 18.*

Questio DXVIII.

Vendere quis ne potest carius equum homini experto, quam simplici? Respond. quod sic. *Joan. Nid. in tract. de contra. Mercato. cap. 2. n. 14. tomo 8.* ubi etiam dicit: quod vendere carius quam valeat res scienter, nunquam licet. c. 3. n. 4. Et quis vendere rem suam iusto precio praesumitur. *Capola. de simulatione contractus. n. 139. tom. 9.*

Questio DXIX.

Venditio equi facta, quod nisi statim precium solvatur, equus sit inemptus: an si unus numerus deficiat, valet venditio? Respond. quod non. *Gigas. de pensio. q. 92. nu. 11. Tom. 4.*

Questio DXX.

Emere equum promittens nomine alicujus, potest ne agere contra eum, ut ipsum equum emptum ei tradat? Respond. quod sic. actione mandati, si praecessit mandatum: alias negotiorum gestorum, ex illa promissione, ut per *Soci. in consi. 228. col. si. versi. ex quibus. in 2. vol. per glo. communiter approbaram. in l. legitima. ff. de pact.*

Questio DXXI.

Venditio equi posita in alterius voluntate: an valeat? Respond. quod non. Tamen si traditio intervenit, valet. *Fabia. de Monte. in tractat. de emptio. & vendi. num. 73. fol. 39. Tomo 8.* & an valeat. d. venditio ita facta, quando precium in alterius voluntatem remittitur? ibi. & an valeat venditio, & sit perfecta, si quis vendat. equum pro iusto precio, nullo apposito declaratore, vel apposito, sed mortuo? ibi. *num. 25. fol. 37.*

Questio DXXII.

Venditio equi in arbitrium ne tertij fieri potest? Respond. quod sic. *Afflic. in tractat. de jure protho. in c. scriptum. sub n. 13.* Nam contractus possunt conferri in arbitrio alieno magis late, quam ultimas voluntates, ut tenet *glo. i. in fi. in l. 3. ff. de testa.* & ideo clausula, quod instrumentum extendatur ad consilium sapientis, in contractibus operatur, ut sapiens addere illis possit. ut dicit *Benedictus de Vado Semproniano. in additio. ad reperta. Fels. in ver. clausula, quod instrumentum.*

num. 3. allegat Feli. in c. ex literis. de fide instru. & potest imponere poenam sapiens, in non observante. vide Jo. Grassam. in sua formula mandati. in ver. ad consilium sapientis. & Docto. in l. ex ea parte. ff. de verbo. ob. & ibi maxime per Jaf. vide etiam d. m. Cephal. in consi. 28. & consi. 88. & omnino atque omnino Neviza. in consi. 64. per totum. ubi quid possit sapiens? & licet non possit mutare substantiam contractus, potest tamen addere omnia, quæ bonus vir arbitraretur, etiam inlicita, ut dicit Pax à Scala: in suo tract. de consilio Sapientis. tit. de contractibus. i. 3. quod non, contra quosdam Sciolos.

Quæstio DXXIII.

Venditio equi fuit facta duobus, nec apparet, cui primò traditus fuerit, cui præsumitur primò traditus? Respond. quod illi, qui precium numeravit Guido pp. in tract. de præsumpt. sub nu. 26. Tom. 13.

Quæstio DXXIV.

Venditio equi, an ante traditionem est perfecta? Respond. quod non. Negus. de Pigno. in 3. membro par. 2. sub nu. 73. tom. 8. & ideo ab eandem consensu receditur? à venditione tamen parte invita recedere non licet. Fabia. de Mon. in tract. de emptio. & vendi. q. 8. pen. tit. j. etiam si sit minor, nulla subsistente, scilicet causa justa. ibidem. & quomodo libellus formetur, quando venditio rescindi petitur. ib. n. 24. f. 50.

Quæstio DXXV.

Venditor an possit retinere equum venditum pro uno nummo precij non soluti. Corset. in tract. de minimis. in 2. part. sub nu. 6. to. 1.

Quæstio DXXVI.

Venditor equi, an ipsum præcisè tradere tenetur? Respond. quod sic, nec liberatur præstando interesse. Grammarus in tract. de permutatione. num. 29. tom. 4.

Quæstio DXXVII.

Venditor an possit aliqua cautela verborum uti, ut inducat emptorem ad emendum equum? Respond. quod non. Joan. Nider. in tract. de contractibus mercatorum. nu. 8. c. 3. & si inducit emptorem ad emendum plus, dolo, quam vendi debuisset, vel è converso peccatum committit. ut in tract. de usuris. num. 64. tom. 9.

Quæstio DXXIIX.

Venditor, si fuit condemnatus ad restituendum equum, tenetur restituere. sed an possit cogi manu militari? Respond. quòd sic. *Odo- fre. in tract. de 1. & 2. decre. num. 2 §. 10m. 16.*

Quæstio DXXIX.

Venditio equi, pro quanto erimus in concordia, an valet? Respond. quòd sic. *secuta concordia in precio: aliàs non, sed potest iudex audiri, ut arbitrareretur facta traditione equi. Bal. in l. fi. in j. q. C. de contrahen. emptio.*

Quæstio DXXX.

Venditio equi collata in voluntate partis, quòd ad precium, an valet? Respond. quòd non. *l. in vendentis. C. de contrah. empr. & ibi plenè Bal. in 1. col. vers. primò quero. l. quòd sape. ff. j. Bar. & in l. si res. & in l. hac venditio. ff. eo. tit. sed secuta traditione, potest agi actione præscript. verb. ad precium, declarandum, & declaratum solvendum. Alexand. in l. j. ff. de contrah. emp. Bal. in c. j. de feu. da. in vec. leg. commiss. Alex. in l. si fundus. ff. potest de pigno.*

Quæstio DXXXI.

Venditio equi an fieri potest, cum pacto, quòd dominium non transeat, nisi precio totaliter soluto, quo casu non est nova retraditio necessaria, precio non soluto. *Bal. in rub. C. de contrah. emp. q. 13.*

Quæstio DXXXII.

Venditio equi valet pro quanto precio emptor vendidit ne alteri? Respond. *Bal. quòd sic. in l. in ementis. 3. q. C. de contrah. emp. & valet venditio etiàm, si ubi, & quando confertur in arbitrio emptoris.*

Quæstio DXXXIII.

Venditio equi, valet ne per verba: vis emere procem? volo. Respond. {quòd sic: Item vendo, si vis emere? emio, si vis vendere. *Bal. in l. in ementis. 5. q. C. de contrah. emp.*

Quæstio DXXXIV.

Equus potest ne tradi vendendus alteri, certo precio pro quo, vel ejus precio, detur æstimatoria contra recipientem? Resp. quòd sic. *l. j. in prin. & ibi Bar. ff. de æst.*

Quæstio DXXXV.

Venditio, an valeat absque consensu ejus, ad quem equus sit re-
ver-

versurus? Respond. quòd non. *l. in diem. ubi Bart. ff. de aqua. plu. arcen.*

Quaestio DXXXVI.

Venditionem equi quis impedit, ad quid teneatur? Resp. domino tenetur actione de dolo, vel in factum. *l. rem quandam. ubi & Bart. ff. de dolo.*

Quaestio DXXXVII.

Venditor equi, an praesumatur dominus? Respond. quòd non. nisi probetur. *Bal. in l. fin. C. de assertio. tollen. per illum text. in ver. venditor ostendat: & licet probare suum esse. l. j. & ibi Bal. de bon. mater. in j. col. per illum text. in ver. docere.*

Quaestio DXXXVIII.

Venditor equi, an praesumatur vendidisse juridicè? Respon. quòd sic: nisi probetur contrarium. *l. i. & ibi Bal. in i. no. C. de reb. non alienan.*

Quaestio DXI.

Venditor equi, licet non teneatur redhibitoria, quia equus non sit vitiosus, si tamen equum recipit, quia emptor non sit contentus, tenetur ne de eo precium reddere? Resp. *Bal. in l. fi. C. de edili. actio. in 2. col. in prin. ver. sed pone. quòd res.*

Quaestio DXLI.

Venditor equi poenitens, quomodo teneatur emptori? Respond. *glo. & Docto in l. i. in fi. ff. de actio. emp.*

Quaestio DXLII.

Venditor equi, praesumitur ne scire defectus, seu qualitates equi morbosus? Resp. quòd sic. *Corn. con. 80. lit. b. in 3. part.*

Quaestio DXLIII.

Venditor conventus redhibitoria pro equo vendito: tenetur ne ad precium, & ad id quod solvit pro gabella de contractu? Respond. quòd sic. & si nolit restituere precium tenetur ad duplum, & dicitur nolle restituere: si se non praeparat ad reddendum. *Bal. in l. fi. in 2. col. ver. sed nunquid redhibitione facta, juncto versi. sed pone, lata est sententia. C. de Edili. actio. Ang. in l. debes. ff. de edili. edic.*

Quaestio DXLIV.

Venditor equi suspectus cogitur ne tradere, etiam sine precio? Respond. quòd sic. dum tamen precium deponatur. *Joan. de Praso. in l. si reus. in fi. ff. de procurato.*

Quæstio DXLV.

Equus si cadit in foveam per aliquem factam, quid juris? Respond. prout no. in c. ij. de injurijs, & damno dato. Capola in tit. de servi. urba. pradio. c. 47. vide omnino, si lubet.

Quæstio DXLVI.

Equa, si sit data in focidam per quinquennium, si pereat, quomodo emendetur? Resp. Bertachi. in ver. animal. versi. 11.

Quæstio DXI. VII.

Equus in damno repertus per officialem, vel saltuarium retentum, vel pro pignore captum, si pereat, debet per officialem, vel saltuarium emendari ne? Respond. quod sic. l. quemadmodum. ff. magistratus. ff. ad l. aquil. Bertachi. in ver. animal. in damno.

Quæstio DXLIIX.

Equus alienus fuit à lupo raptus: an debet domino restitui? Respond. quod sic. l. Pomponius in si. ff. fami. hercis. Cæpo. in tract. de servitustico. pradio. C. de aucup. & in l. columbas: ad si. fami. hercis. un.

Quæstio DXLIX.

Equus si immittatur in segetes alienas, quomodo agatur contra immittentem? Respond. Spec. de offi. judi. ff. j. versic. item imploratur, & in tit. de cau. poss. ff. 4. ver. sed & si circa si. & si reperitur in damno dando in fundo alieno invocentur testes, & fiat, prout in l. quintus: ff. ad l. aquil.

Quæstio DL.

Si culpā rustici sit amissa equa, qui eam habebat in custodiam, vel fures abstulerunt, aut lupo comedit: an debeat emendare damnum domino? Respond. quod sic. si capitale erat saluum domino: aliās secus. Ambr. de Vigna. in tract. de usur. num. 179. tomo 9. & si rusticus erat laborator & colonus, quia dominus & colonus sunt Soci. l. cam duobus: ff. si in coheunda. ff. pro socio. qui textus non reperitur alibi secundum Petr. de Ulbal. in tract. de duobus fratribus in 6. par. q. 13. num. 14. ideo non tenetur, nisi in quantum facere potest, & postquam equus est amissus, & à lupo edicus, frustra quid de eo amplius loqui tentare valeo.

I N D E X

IN TRACTAT. DE EQUO. BONACOSSÆ.

A.

ABICTUS tantum est, qui ex armento equum subtrahit: secus si è stabulo qua-
fur, Aberrantem verò equum inveniens, &
tollens fur est, non abigens. q. 184

Ablatus equus, & Florentiæ inventus, si probe-
tur ablatas, licet non proberur a quo fngit
ablatas, perdens, equum obtrinebit. q. 342

Actio Edilicia pro equo durat quadraginta
dies, sed postea agi potest certi conditione
generali vel sine causa. q. 271

Actio vi bonorum raptorum datur, si tenet quis
equum meum, & mihi petenti denegat, cui
violenter aufero. q. 327

Actio de dolo non concurrit cum actione de
pauperie, & ideo levans stangam de medio
inter duos equos rixosos, tenetur de dolo. q.

453

Advena potest conveniri, ubi contraxit de
equo. q. 334

Ambasciator permissus ducere sex æquitaturas,
potest inter eas ducere famulum pedester.
q. 451

Amittit equos, equorum greges in saltus mit-
tens rei dominicæ. q. 186

Armorum appellacione venit ne equus? q. 11

Asino non licet deferre ornamenta equi. q. 387

Assinus non est, qui spe unius equi pro præ-
mio consequendi aliquem occidit. q. 356

Auferens equum de manibus alteri, credens si-
bilicere, an sibi proficiat? q. 72 & q. 197

Auferens violenter equum sibi deneganti dare
velle, dabitur ei vi bonorum actio. q. 301

B.

BONITUS fuit equus occisus in itinere, quod
probavit, sed non in specie equum, quem
conduxerat, & sic idemcitatem non sufficit.

q. 425

Bravium an consequatur equus currens absque
fessore, qui jam ceciderat. q. 32

C.

CANIS curialiter lambebat equum, & equus
porcum occidit, dominus equi tenetur
emendare damnum, non dominus canis. q.
286

Canis, si momento mordit equum, & equus recalci-
travit, & porcum tuum calce occidit, domi-
nus canis tenebitur de pauperie. q. 283

Capi potest tanquam suspectus fugitivus adve-
na pro precio equi venditi. q. 442

Candæ equi incisor tenetur. q. 216

Cavalcatas habentes, debent semper habere pa-
ratas. q. 452

Cautela pro equo emendo secure. q. 62

Cessio juris potest fieri domino, si post litem
contestatam equus sit ab aliquo occisus, si-
ne mora, & dolo domini equi, qui equus
occiderat porcum, & lis pendebat super hoc,
nam dominus equi, qui porcum occiderat; si
equus interim sit occisus, potest cedere
actionem domino porci, contra occisorem.
p. 209

Cisternam faciens, ut equus in ea caderet, re-
netur. q. 330

Civis, qui in fugando hostes, & defendendo
civitatem amittit equum, debet resciri. q. 354

Cynganni nihil consequi possunt, pro equo
furto subtrahito. q. 73, limita in ioculato-
ribus.

Clericus emens equum de bonis ecclesiæ, non
ideo efficitur dominus. q. 395

Clericus potest emere pullum equinum nu-
tiendum, & postea catus vendere. q. 431

Comedens equus aliquid, in loco in quo fuit
ingressus, tenetur dominus ex quadam æqui-
tate actione in factum. q. 287

Com.

Commodans equum petenti commodato, respondit: concedo, per verbum concedo equus ne dono sit datus; q. 108

Commodare equos est onus reale, pro quo an possit collectari commodatarius? q. 244

Commodans equum causa eundi ad molendum alicui, ubi erat periculum, si sit perempta equa in ipso periculo, damnum est commodantis, q. 380

Commodans equum alicui, quem sciebat non posse ferre laborem, tenetur contraria commodati actione ipsi commodatorio ad interesse, si in via ob id equus deficiat, & ipse damnificatus secus, si gratis commodavit, q. 448

Commodatarius, cui equus est commodatus, ut iter ad bellum, & in bello sit mortuus, non tenetur restituere damnum, q. 9

Commodatarius habet actionem commodati si commodans sibi equum, ut res peteret, pœnitet, q. 42. & 92

Commodatarius non tenetur, si equus sibi commodatus offenditur absque ejus culpa, q. 45

Commodatarius equo commodato sibi perditto, offerens alium æquè bonum, satisfacit, q. 104

Commodatarius non tenetur, si reddit equum locatori absque sui culpa deteriorem effectum, cum usus fuerit equo ad usum, pro quo fuit commodatus, q. 151

Commodatarius amicus ob equum, qui cecidit in commissum tenetur, q. 162. limita, ut ibi.

Commodatarius tenetur de equo sibi commodato, quem sibi, cum esset in pascuis, in his quoque cum redderet, immisit: idem in conductore, quia equus commodanti, vel locanti est consignandus, q. 164

Commodatarius deteriorem reddidit equum, dominus recipere non vult, equum dimisit ad osium presente domino, & committitur, qui postea fuit derobatus, commodatarius nihilominus tenetur restituere ipsi damnum, q. 300.

Commodatarius tenetur de casu, si eundo Parisius duxit equum per viam & occultis latrones equum præcipuerunt, q. 309

Commodatarius, vel conductor tenetur equum

restituere, vel precium de ea solvere, & etiam de pullo, qui secum fuit tempore equi locare, q. 357

Commodatarius non tenetur de morte equi, nisi culpa præcesserit, q. 398

Commodatarius obligans se ad casus fortuitos, vel ad omne periculum, non tenetur de morte, sine sua culpa, q. 199

Commodatarius, cui est occisus equus commodatus potest agere ad interesse contra occisorem, q. 407

Commodatarius si gratis accepit equum, non tenetur commodanti, si qualitercumque perierit absque sui culpa, q. 443

Commodatus equus tumultu est mortuus, non emendatur, quia conductor non tenetur de casu fortuito, nisi fuerit in mora restituendo equum casum fortuito mortuum, p. 147

Commodavi equos duos, & postea dixi duobus equis, quos tibi commodavi, promitto commodare quinque teneor ad alios tres, & non ad septem, q. 105.

Commodo tibi equum ad certum usum pro una die, tu longius duxisti, & pluribus diebus retinisti, interim perijt equus absque tui culpa, vel furto subtractus fuit, cujus erit damnum? q. 344

Communicari non debet quaesitum cum equis communibus, quia cum equi careant sensu, per eos non acquiritur, q. 421

Compensatio fit, quando debitor est quis unius equi in genere, & alter debet sibi quantitatem, q.

Conclusio libelli in actione de pauperie. q. 299

Conductor equi percutiens eum in caput, si mortuus sit, tenetur de occiso, q. 3

Conductor equi æstimati tenetur de casu fortuito, & delictissima quoque culpa, q. 18

Conductor equi non tenetur, si equus in tingere infirmatur, quem hospiti gubernandum commisit, si morte naturali moritur, q. 20

Conductor nunquid teneatur, pro equo sibi ablato in itinere? q. 53

Conductor tenetur, ob cuius culpam equus incidit in commissum, q. 59

Conductor an teneatur, si equus erat infirmus? q. 62

Conductor tenetur etiam de culpa levisissima pro equo conducto, q. 148. —

Conductor equi superinduxit focum in propa illius, ex quo effectus fuit deterior: an tenetur? q. 161. —

Conductor vult reddere equum sibi locatum locatori, quem dicit esse deterioratum, negat conductor, quomodo debeat recipere locator? q. 378. —

Conductor, quando tenetur de morte equi sibi locati? q. 395. —

Conductor ionzini, i. equi, qui ita deteriorem fecit, ut amplius non sit equitabilis, tenetur ad restitutionem totius temporis, & ad interesse totius deteriorationis. q. 454. limita, ut ibi.

Conductor tenetur facere sumptus equo proprio etc. q. 61. —

Configuratio non cadit in equo, sed oblatio. q. 327. —

Contrabanno factio, & amissa re propter gbellam non solutam, amissus censetur etiam equus, super quo ferebatur contrabannum, q. 191. —

Corium equi deducitur, & venit in aestimatione ipsius equi domino solvenda, qui habuit corina, q. 178. —

Corruit domus, & ob id equus necatur: dominus domus, qui facile reparare domum poterat, tenetur de damno equi? q. 415. —

Creditor praesumitur equum pignori datum alere suis expensis, nisi aliud probetur. q. 414. —

Cozzono quis dedit equum vendendum, qui male fecit: an sit ei obligatus? q. 343. —

Culpae imputatur ei, qui equum non animadvertet perdidisse scitum, si equus ob id fuit damnificatus. q. 229. —

Cursus publici facultas, quibus concedatur. q. 127. —

Cursus publicus, vulgo la posta. q. 130. —

Custodiam quis non suscepit equi per aliquem, qui in domo sua fuit repositus, si fuit postea furto subraclus non tenetur. q. 170. —

Custos equarum, quando tenetur, si combussit sint campanae, in quibus aderant, p. 136. —

Custos equi tenetur, etiam de casu fortuito, si fuit in culpa, & casum fortuitum allegans, debet probare, q. 118. —

D.

DAMNUM sibi datum ab equo debet probare. q. 263. —

Debitor alternativè obligatus ex stipulatione ad dandum equum, vel centum, satisfacit, si tempore solutionis equus sit debitor factus, quam tempore obligationis, q. 243. —

Debitor offert creditori equum debitum, qui non vult acceptare, quid habet agere? q. 304. —

Deformitas aestimatur equi, si per eam minus valet equus. 439. —

Dentes equorum habent efficaciam. q. 129. —

Dentes equorum in juventute sunt croci coloris, & in senectute albescent. q. 7. —

Depositans equum, censetur deponere capitulum. q. 75. —

Depositarius potest retinere equum depositatum, pro sumptibus. q. 358. —

Dilationes sunt coarctandae, si sit contentio de equo, qui in sequestro remitteretur super hospitio. q. 412. —

Divisionem non paritur commodam equus communis, & ideo pecunia partes aequatur. q. 217. —

Dolus probari debet in equo vendito. q. 226. —

Dolo malo deponens equum penes aliquem, qui sit vitiosus, tenetur. q. 156. —

Dominus equi, quando de pauperie tenetur. q. 1. —

Dominus equi dans damnum praeter ejus voluntatem, non tenetur emendare. q. 30. —

Dominus non tenetur equi, si equus contra ejus voluntatem deviat, & portat res in devetum. q. 172. —

Dominus pro famulo tenetur, qui mihi cum equo male custodito damnum dedit in meis pratis. q. 258. —

Dominus negans equum esse suum, qui damnum dedit, tenetur actione de pauperie. q. 288. —

Dominus potest auctoritate propria equum sibi furto subraclum auferre de manu furis, cum eo fugientis. q. 328. —

Dominus tenetur pro delicto famuli commissio in equo, cujus custodia spectabat ad Dominum. q. 361. —

Dñum equi censetur translatus, si venditor eum tradat per fenum, vel capitulum. q. 74. —

Donare quis sponte censetur equum, non requisitus, sed qui proprio motu concedit. q. 372

E.

EMENDATIO aliqua non fit stipendiis pro equis in bello perditis. q. 111.

Emendatio fieri non debet ei, cui in bello equus fuit vulneratus, & postea in civitate mortuus. q. 43

Emens equum furto subactum transeunte, an punitur, & precium amittatur. q. 333

Et quid si utatur caurela Cæpolæ. x. ibi.

Emens equum à non domino prægnantem, factu postea edito, apparet dominus, & repetitur equum cum feru: cujus esse debet? q. 345

Emptor equi ratione contractus, potest in loco celebrationis convenire forensalem venditorem ad traditionem. q. 100

Emptor equi non solvit precium, quid agendum? q. 137

Emptor equorum, an faciat bonam mercanti- am? q. 341

Emptio non valet, si dico, volo vendere Titio absenti equum pro decem, & unus referat sibi, & dicat se velle emere. q. 468

Emptor emens laeenter equum viriosum, quas intentare possit actiones? q. 469

Emptor, si ratione vitij rem emptam restituere cogitur, debet sibi restitui precium. q. 70

Emptor equarum, si recepiisset fructus ex equibus emptis, & moram commiserit in solvendo precium, venditor dictos fructus tanquam interesse petere potest. q. 471

Emens equum alienum scienter, precium non repetit, nec de evictione agitur. q. 472

Emens pluries equos furtivos, furti participes præsumitur. q. 473

Emens vilis equum, ut carius vendat, non ex cupiditate, sed ut suis provideat necessita-

tibus, & familie, non peccat aliàs sic. q. 474

Emere quis potest equum pro se & alio, intra terminum nominando, licet non nominavit. q. 475

Emens equum furtivum a fure, tenetur furti. q. 476

Emptor equi furtivi potest conveniri, etiam à possessore, cui furtatus equus. q. 177

Emens equum a fure præsumitur scienter, secus si ab alio. q. 478

Emens equum à fure, conventus ad eum restituendum, non tenetur furem indicare in iudicio. q. 479

Emptor equi furtivi, tenetur equum restituere domino, etiam precio sibi non restituto. q. 480. Fallit, ut ibi.

Emptor equi, accipiens illum experiendum pet octo dies, si currat ad Brayum, & vincat vel aliter lucretur cum equo, tenetur domino restituere luctum etiam, quod emere velit. q. 481

Emptio equi furtivi, non valet, si emptor sciebat. q. 482

Emptio equi ad incantum, vel sub hasta, etiam facta oblatione precij, ex intervallo post valet. q. 483

Emptio præsumitur fieri nomine proprio de equo, in dubio. q. 484

Emptio equi pro precio, declarando per tertium, mortuo Titio ante precium declaratum, non valet. q. 485

Emptionis fæni pro equo instrumenta. 486

Emens à prodigo equum, præsumitur in mala fide. q. 487

Emptores equorum deprædatorum in bello, non sunt tui in conscientia. q. 488

Emptor equi dubitans de venditore, quod sit malæ famæ, quid habet agere? 489

Emptor agit actione de dolo contra eum, qui equum emptum valde commendavit, animo decipiendi. q. 490

Emptor equi potest agere actione & emptio contra venditorem, ut sibi equus liber tradatur, quando est alteri obligatus. q. 491

Emens equum in subastatione cum automata iudicis pro majori precio ultra dimidium, an agat conditione ex lege? q. 492

I N D E X.

Emptor equi, debet intra lx. dies refutare venditori equum emptum alias & c. q. 491

Emptor potest petere contra venditorem equi, quod dictus equus venditus, alteri pignoraturs liberetur. q. 494

Emens equum: an credere teneatur protestantijne ematur. q. 495

Emens equum à pupillo, agens ad equum, quid habet probare? c. 496

Emptor agit ad interesse contra venditorem, qui non dixit defectum equi. q. 497

Emens equum morbosum ignoranter, quid habeat agere? q. 498

Emptor equi, qui nolo implere contractum, quando conveniatur. q. 499

Emptor equi, si non habet precium, quid habeat agere? q. 500

Emptor equi, recipiens equum, ut peritionibus ostendas, non tenetur interim de casu fortuito. q. 501

Emptor accipiens equum experiendum intra certos dies, cum pacto, quod dictum solvat certum precium: ac interim teneatur de periculo. q. 502

Emptor tenetur ad precium equi perempti apud venditorem. q. 503

Emptor, si cognoscat vitium in re empta, non potest ad precium conveniri. q. 504

Emens equum à procuratore habente mandatum, si solvat precium, bene solvit. q. 505

Emptor equorum, quos latrones vendentes acceperunt ab hostibus, tenetur restituere. q. 506

Emens equum ab executore testamenti, contra illo recepisse precium, unus est. q. 507

Emptor equi cogi potest solvere precium praecise venditori. q. 508

Emens equum vitiosum, certus de vitio alteri non potest vendere. q. 509

Emptor equi vitiosi quantum minoris, qualiter se habeat. q. 510

Emptor & venditor equi, qualiter in pretio habere se debent. q. 511

Emptori equi vitiosi facilius succurritur, cum vitium est latens, quam si patens. q. 512

Empti, si sunt plures, equi uno pretio, una est emptio. q. 513

Emere equum promittens suo nomine, potest

cogi emere, & emptum tradere. q. 519

Equa vendita pullus venit. c. 52

Equa legata per fideicommissum ob hæredes moram factus debetur. q. 53

Equa vendita, cum pacto, quod si mas ederet, esset meus, utrumque peperit, mas enim meus, femella tua. q. 54

Equa per alium posseta, quomodo repetitur? q. 68

Equimilitibus auferti possunt. q. 12

Equi appellatione non venit pullus. q. 14

Equi currentes, si unus versus alium currens, alterum percutiat, & ille similiter, nulla sit emendatio. q. 26

Equi appellatione venit equa. q. 44

Equi ducti ad militis sepulturam, cuius sint: an ecclesie pro sepultura, vel hæredum? q. 67

Equus potest tradi vendendus alteri pro certo pretio. q. 533

Equus si cadat in foveam per alium factam, debet emendari. q. 545

Equa, si sit in sociam data per quinquennium, si moriatur, quomodo sit emendatio? q. 546

Equus in damno repetitur per officialem, vel saluarium, quid habeat agere? q. 547

Equus alienus lupo receptus, debet domino restitui. q. 548

Equus, si immittatur in segetes alienas, quomodo agatur? q. 549

Equi malus scissor, non bene equitans, si eum deteriolem reddidit. tenetur. q. 126

Equitare nesciens, teneat se ad arzonem. q. 129

Equitium quid sit? q. 63

Equi agminales, qui sint. q. 144

Equi mariales, qui sint. q. 126

Equi, ut sint boni, quæ habere debeant. q. 573

Equitans tenetur præcavere, & acclamare, cave, cave. q. 177

Equitans, vel ductor equorum, debet denunciare hominibus & personis, quod equus rejiciat, vel percutiat, antequam rejiciat, vel percutiat, alias tenetur. c. 248

Equitare nesciens, si ascendit equum nimis forticem, & ei quid deterius contingat sibi imputare debet. q. 113

Equo vendito, si placuerit emptori, post lx. dies amplius displicere non debet. q. 291

Equis autens, si quis ex eo caesus sit occisus, tenetur poena capitali, q. 2. limita, ut ibi.

Equis furto subtrahito, dominus auctoritate propria cum habere potest, q. 25

Equos ad spectacula deputatos, in propriis uestibus convenire, puniuntur, q. 37

Equo evicto, mercator potest conveniri in loco contractus, & etiam ubi equus foret evictus, q. 51

Equos duos in stabulis ligatos quidam habebat, & alter alterum percussit in sparula, qui est mortuus, quid juris? q. 329, equuli, qui sint? q. 64

Equum oberrantem in pascuis accipiens, non punitur tanquam in valet, q. 6

Equum sudantem in stabulo alieno quis extraxit qui postea se incipistravit & est mortuus, tenetur rescire damnum domino, q. 35

Equis est missus emptori a venditore, qui est reprehensus in itinere, & est mortuus, damnum erit venditoris, q. 52. limita, ut ibi.

Equis est repertus ab aliquo, an in suo prato retinere possit? q. 106

Equis diligit suum comparem: ac asinus intumescit, q. 115

Equis est dividuus, & non individuus, quæ. 11

Equis consumatur inter bestias grossas, q. 133

Equis castratus, si moriatur culpa castrantis, debet emendari per ipsum castrantem, q. 136

Equis pro arma quomodo depingi debet? q. 82

Equis est exhibendus, sed cujus expensis? q. 88

Equis admistrans (vulgo il stallon) q. 43

Equis palmaris (vulgo dicitur baso, q. 146

Equis albus raro bonus, & periculosus, prout mulier polchra, q. 155

Equis me mandante fuit emptus, quem postea nolo accipere? an potero recusare? q. 157

Equis potest commodari accipi pro Republica ad aliquam angariam, vel per angariam, vel ad reum conducendum ad mortem salva mercede, & precio q. 159

Equis infra triiduo post conditionem est mortuus: an teneatur venditor restituere pretium em, non? q. 167

Equis praesumitur emptus ex mea pecunia si

tibi mandavi, ut ipsum emeres, licet tam cito tibi pecuniam non dederim, & tu pro te usus fueris, q. 169

Equis pauperiem facit, quando tenetur dominus? q. 177

Equus tuus, si meum percutiat equum, & ob id meus det damnum, tu quidem non ego, tenebis emendare damnum, q. 178

Equis recalcitrat tuus, & crus fregit alicui, quid juris? q. 179

Equis tuus excitat aliquem, dominus tu debes solvere ei amissas operas, & impensas: de fornicatis vero ratio non habetur, q. 261

Equis scholastici gaudet privilegio, q. 330

Equis natus ex equa litigiosa lite pendente vendi potest, q. 342

Equis est tibi datus, & centum pro tuo fundo, est ne emptio, vel permutatio? q. 340

Equis in foro habens frondes in capite, est lignum quodd est venalis, q. 317

Equis emptus de re ecclesiae, non est ecclesiae, nisi respectu usus, q. 394

Equis fuit datus in pignus, recipiens habet tanciam hypothecam pro expensis equi, & famuli, & pensione stabuli, q. 405

Equis super quo erat puer, pauperiem fecit, quia quidam incidens ligna merum ei incutit, quis eorum de pauperie tenetur? q. 431

Equis traditur per capillum, q. 457

Equis non dicitur deferratus, nisi aliis fuerit prius ferratus, q. 459

Equis coloni pro mercede non est mihi obligatus, nisi pacto convento, q. 465

Equis quodnam sit animal? q. 1

Equis, quando pauperiem fecisse dicatur, q. 1

Equis pro aora dari potest, q. 1

Equis est exhibendus, ut decideretur identitas, q. 4

Equis culpa scholastici conducentis est mortuus, debet veterinario precium solvi: licet famulus sit adhibitus, q. 5

Equis in duello potest vulnerari, nisi aliter fuerit conventum, q. 10

Equis militaris extra provinciam duci non potest, q. 15

Equicans ire, non agere dicitur, q. 43

Equis filio datus, quem postea emancipavit, est suus, q. 104

Expellere quis potest equum tuum de suo, absque damno alterius, & eam etiam ad domum suam ducere, & denunciare tibi, ut damnum emendes. q. 183

Expensas in curando equum lite pendente factas, postea peti possunt, licet de eis in libello ne verbum quidem. q. 141

Estimatio damni ex equo mortuo, non potest peti post annum. q. 199

Estimatio equi coram iudice fit modo, de quo in q. 108. & q. 223

Estimatio equi petiti non est probata, qui ex percussione sit mortuus. Tunc iudex ex officio potest se interponere pro liquidatione. q. 322

Exceptio, quod non tradidisti precium equi petiti in iudicio opponi potest q. 323

F.

Factor, an possit accipere equum ad vecturam, ut rus petat? q. 112

Factum alienum quis non promittit, promittens quoddam equus est bene ambulans. q. 318

Factum alienum promittens, nulla erit stipulatio, & ideo promittens de evictione pro alio, quoddam equus talis non levabitur: si de facto est levatus, vel derobatus, non tenetur promittens, quia promittit factum alienum. q. 425

Filio non imputatur in legitima equus a patre datus. q. 382. limita, ut ibi.

Famulus pro equo vendito, vel dono dato, potest quid consequi ab emptore, vel donatore pro capistio. q. 31

Foresens tenetur ne prestare equos Reipublice. q. 195

Foresens mercatores, qui venerant Ferrariam cum centum equis, quos equos in simul mihi vendiderunt, & pars eorum fugam maturarunt: equi modo reperiuntur morbofi, superstites mercatores Ferrarie non ideo in solidum pro ipsi, qui dederunt fugam tenentur, sed pro virili. q. 295

Foresens potest cogi satisfacere, pro equo, cum quo reperitur, ut postea in loco contractus in iudicio interest possit. q. 109

Foresens, transiens cum equo meo, per civitatem istam, possum implorare iudicis officium, quoddam satisfacere, ut possit stare mecum in iudicio, vel,

quoddam equus deponatur apud aliquem. q. 447

Forensis, an fortietur forum transiens cum equo per aliquod territorium in loco. q. 312

Frater non tenetur conferre equum a patre sibi dono datum. q. 221

Fratres non dicuntur æqualiter vivere, si alter plures tenet equos, quam alter, etiam quod non sint sui. q. 385

Frenum debet, qui promittit equum solitum portare sicut. q. 462

Furti non tenetur conductor equum ad vecturam conductum non restituens. q. 324

Furto subtractum sibi equum externus Ferrarie ex rescripto ducali agens probare debet prius. q. 325

Furto subtracto equo, quid agendum? q. 81

Furto subtracto equo: an conductor, qui ei non dabat comedere, teneatur? q. 102

Fur, qui furto equum Florentie subtraxit & Ferrarie conduxit non est securus tanquam de novo contractans. q. 48

Fur non potest repetere expensas equo factas. q. 138

Fur non accusatur, nisi à domino cui equus fuit subtractus: quia furtum non est crimen publicum, sed privatum. q. 172

Fur potest condemnari accusatori equum debere restituere. p. 276

Furtum debet probari, antequam iudex interloquatur, furem ipsum esse torquendum, & ibi quomodo probet furtum. q. 275

Furtum an facit conductor equi, qui cum conduxit, ut Romam peteret, duxit Mediolanum? q. 58

Furti non tenetur, qui de alieno stabulo equum arripuit, quo concessio inimici manus auferret. q. 438

Fundus est in obligatione, si equus venditus, non traderetur intra mensem, quod fundus esset venditus. q. 409

G.

Gabella solvi non debet de equis, super quos transeunt equitantes. q. 78

Gabella solummodo solvi debet pro equo vendito, dempto eo, quod pro matre datur proxenetæ.

Gabel-

Gabella non solvitur de his, quæ sui usus causa transeunt, unde stante statuto, quo indistinctè caveretur, quod solvatur gabella, vel pedaggiū de equis, & jumentis, non intelligitur de his, quæ sui usus causæ sunt, sed de his, quæ negotiationis causa conducuntur. q. 416
Gabellam imponere potest quælibet civitas, vel castrum, equis delatis causa commercij.

429

H.

HERBA mea impinguatus est equus tuus, ideo datur mihi contrate actio in factum.

q. 255

Herba mea depastus est equus, qui lascivia ductus clausuram prati mei rupit, datur mihi actio de pauperie, vel de pascio. q. 259

Herba mea depastus equus tuus, qui permixtu tuo prata mea est ingressus, tenentis mihi de damno dato, quia præsentia operatur consensum. q. 277

Hæres invaloris tenentur emendare damnum commodanti equum, cum quo invalit inimicis, & cum eo fuit interfectus. q. 175

Hæres alter recuperans equum ex duobus, per defunctum depositaris, recuperatum communicare tenetur cum cohærede. q. 198

Hæres, an liberetur si equus legatus aufugiat? q. 249

Hæres ex pluribus egit & partem fuit consequutus: an pars illa venit communicanda in materia equorum. q. 305

Hæres ejus, qui mihi abstulit equum, qui equus casu est mortuus, vel fortè occisus, antequam possem auferentem in jus vocare, tenetur ad precium. q. 364

Hæres defuncti, qui deposuit duos equos, recuperat unum ex his, alter decedit, quid juris. q. 374

Hippodromus quid sit? catadromus? hippotrophium. q. 446. ubi & de postea, & cæteris.

Hospes patitur, ut mittas ronzinum in ejus stabulo, & tu vadis postea alibi, rediens non invenis tuum ronzinum, habet regressum contra hospitem. q. 371

I.

IMENTITAS equi mortui probari debet, & cuius nam sit pilaminis. q. 19. & q. 171. & q. 424
 Immolabatur antiquitus equus Marti. q. 260

Imperator equum ne, vel mulam æquitare debeat? q. 205

Incommodum quis patiens ab equo incuria servi vel corum, qui in stadiis currunt, vel equos ad aquarum ducunt, tenentur, non domini equorum. q. 191

Indicium sufficiens ad torturam non est, si equus furto subactus penes aliquem sit repperitus, cum prius furtum sit probandum. q. 152

Instantia equi sequestrati censetur perempta, equo perempto. q. 3

Instrumenti locationis equorum forma habetur q. 180

Intellectus. l. equis. ff. de usuris. q. 96

Judex, qui moram facit propter partes litigantes in aliquo loco cum equo suo, si interim moritur, non habet regressum contra ipsas partes, ut sibi solvant precium. q. 189

Judex non potest accipere equum sibi dono datum ab una ex partibus coram ipso litigantibus. q. 190

Judicium officium imploratur, si emptor emit equum ab uno ex sociis, qui potest tradere, & frustratur ipsum. q. 404

Irrigans equum alium, quem occidit, quid juris. q. 264

Juramento stabitur ejus, qui dicat cepisse equum, qui damnum dabit in fundo suo. q. 303

Juramento stabitur ejus, qui dicat se sumptuisse suum equum, super estimatione, probata tamen prius surreptione. q. 460

L.

LEGAT testator alicui equos suos, & arma, cum veniunt non solum arma equorum, sed equitantis? q. 253

Legata equi estimatione, mortuo equo non debetur, sed ut eam consequatur, quid agendum? q. 369. & q. 371 limita, ut ibi.

Legati Papæ in ejus adventu debent uti vestibus rubicis, & palafreno albo, siccis & calcatribus deauratis. q. 362

Legatis rebus mobilibus, veniunt equi existentes in domibus. q. 279

Legatis equis suis, factus editus equarum post testamentum non venit. q. 370

Legatis equabus ex mora veniunt factus, secus si equis manibus. q. 446

Legat-

Legatarius tenetur dare equum heredi, ut quæ-
rit servum, qui post testamentum aufugit.

q. 79

Legato equo morello, an debeatur albus. q. 80
& p. 194

Legato mobilium, venit ne equus? q. 196

Legato palatino, quid contineatur appella-
tione palatini? q. 200

Legato uno equo fratribus prædicatoribus,
& alio fratribus minoribus, preciosio-
rum consequuntur fratres prædicatores. q.

232

Legato equo armato, non venit armatura ho-
minis & equi limita, ut in q. 313

Legato usu equorum aurigæ, non modò
ad usum æquitandi, sed eos quoque
ad trahendum currum jungere potest. q.

346

Legato palatino, & cur scio abbatis, vel prio-
ris, debetur æstimator: quia semper mu-
tant, & vendunt isti abbates, vel priores. q.

363

Legato equo, cum plures haberet equos testa-
tor, intelligitur de equo, quo frequentius
utabatur. q. 400

Legato equo cum sella, mortuo ipso equo ex-
tinguitur legatum de sella. q. 410

Legato equo cum armaturis, quas consequatur
legatarius q. 429. ubi plenè.

Legata equa cum pullo, si moritur mater, pul-
lus non debetur. q. 235

Legavit quis equum cum asino, dic, quòd am-
bo debentur. q. 233

Legavit quis equum album, seu nigrum, alte-
rum tantum habebit. q. 234

Legavit scholaris in hunc modum. Quæ cur-
que hic habeo, cum moriar, tibi lego: an ve-
niat equus perductus hic, super quo libros
portare fecit. q. 350

Legavit quis duos equos duorum equorum,
duabus personis, de uno uni, & de altero al-
teri, cuius nam erit electio? q. 371

Libellus in actione equi commodati. q. 119

Libellus in publiciana pro equo. q. 120

Libellus in actione depositi conuario pro
equo. q. 121

Libellus in actione ex empto quanto minoris
pro equo. q. 122

Libellus in actione ex empto quanto minoris
pro equo pratoria. q. 123

Libellus in actione redhibitoria. q. 124

Libellus in actione furti manifesti in equo. q.
125

Libellus in actione furti non manifesti pro
equo. q. 125

Lege aquilia tenetur immittens equam in syl-
vam meam ad damnum. q. 182

Locare compellitur equum locator locare soli-
tus scholasticus, qui velit à studio recedere. q.
206, fallit, ut ibi.

Locator equi vitiosi, tenetur ad interesse con-
ductori. q. 94

Locator tenetur ad interesse, si equus se invol-
vit in aquis, & vestes conductoris destruit.
q. 129

Locator locans equum æstimatum facit trans-
ire periculum in conductorem, & quomo-
do. q. 132

Locator deceptus in recipiendo equum, tan-
quam sanum, qui non est, rescindendus, est à
conductore. q. 209

Liberans equum de stabulo domini, si passus
fuit damnum dominus, tenetur. q. 219

Locatores equorum capiosi, qui circumven-
iunt conductores, ut de casu fortuito tene-
ri faciant, utentes verbis deceptoris, non de-
beant audiri. q. 78

Lucunt equi pignorati, per creditorem postea
locati, computatur in sortem, quatenus est
supra sortem. q. 420

Lupus comedit equum in pascuis dimissum
per aliquem, dimittens tenetur ad æstima-
tionem. idem est, si furto fuit substractus.
q. 163

M.

MALÆ fidei possessor non repetit expen-
sas in pascendo equum, vel curando. q.

237

Mandans, qui promissit mandatori unum
equum pro mercede, postquam negocia sua
curaverit, tenetur equum pollicitum ei da-
re. q. 371

Mandataris, qui pro aliquo emit equum,
quando teneatur pro interitu, & morte ipsius
equi. q. 119

Ma-

Ma-

- Marefcalco bono, noto, ac fideli, vendi poffunt res vendi prohibita, pro faciendâ medela equis. q. 458
- Marefcalcus pro mercede equi ab eo curati, potest retinere equum curatum. q. 21
- Marefcalcus potest die Divi Joan. Baptista, & Apostolorum præcisè minuere sanguinem equis. q. 240
- Marefcalcus, qui promissit sanare equum inclavarum, & non sanavit, tenetur. q. 365
- Marefcalcus, si quid in arte sua præter equum & bonum commiserit, tenetur. q. 444
- Maritus, qui constante matrimonio emit sellam, vel fœnum, pro equo sibi ab uxore in dotem dato, soluto matrimonio retinere potest. q. 110
- Massantiarum appellatione non venit equus. q. 408
- Medicus accitus ad curandum infirmum, in itinere, equus sibi fuit derobatus, certè nullum habet regressum contra infirmum. q. 165
- Mercedem potest emptor equi repetere à cozonio, si postea equus reperitur viciosus. q. 101
- Miles de equo cadens, semivivo relicto inimico, quis dicatur victor? q. 247
- Milites non possunt ducere equos ad pascendum in pratis tam publicis, quam privatis, sed ad statuta sibi loca. q. 213
- Minor, qui in emptione equi se deceptum dicit, quando restituatur. q. 347
- Minor tenetur ex equo sibi accommodato, sua culpa mortuo. q. 388
- Minor accommodat minori equum, qui sua culpa moritur, cuius periculo? q. 388
- Molam trahens in loco, in qua pedem figit equus, & est effectus inutilis, an tenetur domino equi damnum reficere. q. 23
- Monetæ qualitate non adjecta in equo vendito, assumitur verisimilitudo ex comparatione rei ad precium. q. 236
- Morofus in restituendo equum, si moriatur, ex mora tenetur. q. 337
- Mors equi in itinere, vel bello, quomodo probatur. q. 16
- Morte naturali, mortuo equo, conductor non tenetur, qui etiam in se suscepit periculum. q. 93
- Mortuo equo petito à locatore, qui detentoria accepit, quem postea volebat, cuius erit danum. q. 90
- Mortuo equo, conductor mercedem solvere non tenetur, usque ad solutionis æstimationem. q. 92, etiam si fecit pactum, quod teneatur ibi.
- Mortuo equo, cuius erit periculo, venditoris, an emptoris, si venditus sit equus non coram ipso emptore? q. 95
- Mortuo equo, quomodo probabit, quod mortuus sit ex percussionibus. q. 321
- Mortuo equo nigro, quem tibi offero, ut fidem meam libetem, cum tibi equum absque ulla specificatione promiserim, an liberet. q. 413
- Mortuus est equus infra triduum post contractum, cuius erit periculo? q. 85
- Mortuus, quando præsumatur equus ex vitio, vel morbo. q. 23
- Mortuus equus an præsumatur ex nova, vel veteri causa. q. 378
- Mortuus est equus pendente lite: an possit fieri condemnatio in æstimatione. q. 430
- Moventium appellatione venit equus. q. 195
- Mulier vel minor vendens equum absque solemnitatibus statuti, si postea moriatur, damnum erit ementis. q. 449
- Munera patrimonialia pro equo solvere quando quis teneatur. q. 167
- Mutuo dans equum morbosum, qui habet evidentem morbum, non tenetur. q. 381

N.

NO B I L I S non tenetur, nisi in quantum facere potest, & ideo equo suo privati non debet, si conveniatur. q. 246

Noxam dans dominus, id est, equum pro noxa, liberatur. q. 214. limita. ut ibi,

O.

OB L I G A T I O N E M primam cum locatore, non tollit convento facta postea ejus nuntio, si prorogat pro equo conducto, vel alterat obligationem. q. 114

Occidens equum alterius, tenetur ad æstimationem. q. 69

Occi-

Occidens alterum ex pari equorum, vel equarum tenetur. q. 454

Occidens equum tenetur ad expensas curationis, & ipsius precij, ac damnum intrinsecum, & extrinsecum, & lucrum cessans, & ad estimationem operarum amissarum, ac amittendarum, & ad interesse etiam cicatricum, & deformitatum, & potest deferri iuramentum in litem. q. 158

Occidere suum equum dominus non permittitur, si est utilis. q. 174

Occidens aliquem, qui cum meo fugit equo, me tamen prorsus ignaro, non teneor ad aliquid, secus si sciam. q. 187

Occidens equum super quo insidebat clericus in ejus certe injuriam, est excommunicatus. q. 203

Occidens equum, potest à domino accusari criminaliter agendo. q. 296

Occlusus, est equus, quia ruit stabulum ex trabe marcida: an damnum equi domino est restituendum? q. 367

Occlusus est equus clam, & de nocte quomodo probatur? q. 427

Olfacere verbum significat nasum ad culum ponere, prout quando equus olfacit mulam. q. 265

Oneratus equus pecudibus, ex quibus læsus intrant moleninum spargit focum, & moleninum comburit una cum equo, quæritur quid juris? q. 280

Onus insupportabile equo imponi non debet aliàs de damno dato tenetur onerans. q. 1

Ornamenta equi debentur, vendito equo. q. 38. limita, ut ibi.

Ornamenta equi venditi emptor non consequitur post duos dies, facta venditione. q. 172

Opem præstare non dicor maleficio, si amicus meus me inscio, fugit cum equo meo, vel famulo. q. 422

P.

Pactum valet, si vendo tibi equum, hoc acto, quod si tibi displicuerit intra certum tempus reddas, vel, si placuerit, teneas. q. 434

Pactum super morbis & viris equorum inter polium, servari debet. q. 376

Palpans equum suaviter, ut communiter fit, non recalcitat, & porcum eum occidat, tenetur dominus de pauperie domino porci, aliàs non, nisi scierit equum calcitrosum. c. 284

Par est probatio dominij & possessionis equi, unde quilibet petentium probavit equum esse natum ex equa propria. q. 39

Paria delicta mutua compensatione tolluntur, sed pone tu mihi furto subtrahis equum meum & ego tuam subtraho mulam indignatus: an fiet tunc compensatio? q. 428

Pascere equum in pratis meis non licet. q. 76

Pascere tenetur dominus equum alteri pignoratum, & non creditor. q. 71

Pallagium ne solvit scissor pro equo? q. 46

Pallagium solvere tenetur, qui cum equo portat libros scholaris. q. 455

Pars equi, equus non est. q. 168

Partum ejecit equa prægnans à te percussa, teneris ad damnum. q. 180

Partum ejecit equa, quam tu in locum strictum coegisti, teneris ad damnum. q. 181

Pecudis appellatione, etiam in statuto de damno, dato, venit equus. q. 254

Pœnitentia ductus fur, vel vi raptor, postquam equum abduxit, & de loco ad locum contraxit equum restituit, non ideo minus tenetur. q. 336

Peregrinus equitans de mense Maij, potest stare in via, & cadere herbam pro equo suo, etiam invito domino. q. 29

Polledri nati ex equa cooperta ab equo tuo, cuius sunt. q. 99

Porcus, si momordit equum, & equus eum occidat, nullam habet actionem dominus porci contra dominum equi. q. 282

Porcum, stimulatus à musca occidit equus, dominus porci nullam actionem contra dominum equi. q. 285

Possessor, quo jure cogatur equum restituere. q. 57

Pignori est datus equus, & creditor eum ad retentionem commodatum debet merces compensari cum credito. q. 40

b* 2

Possi-

I N D E X.

Possidet quis equam meam, quæ interim factum edit, potero ac equam cum factu consequi. q. 315

Possidens equas alienas sciens, factumque earum, si non potest earum probare dominium, vel quasi si probat de possessione. & impediatur, officium iudicis implorat. q. 339

Præcipitatus ab equo effreni & indomito in via, lubrica, vel in flumine submersus, non potest investigare, cur sic sibi contigerit. qu.

241

Precium equi sub hasta capti in executione sententiæ, quis recipere non cogitur, si postea principis beneficio sententia fuit revocata, & equus fuit in longinquas abductus partes. q. 190

Præscriptio procedit in equo longissima, si quis pro equo quid aliud ejus loco præstitum fuit. q. 207

Præcipuus verbis actio pro equo datur. q. 461

Præscriptis verbis ago contra te, quem absolvi, ut mihi dares equum, si ex facto meo tibi adest. q. 464

Princeps non debet facere de templo domini stabulum, alias sibi male eveniet. q. 128

Principes non recte agunt, si nolunt peregrinari, nisi ascendant equum, die & hora ab astronomis præfixa. q. 219

Proxenetæ extrahens equum de stabulo domini, & ipsum vendens, credens facere ad utilitatem domini, tenetur nihilominus furti actione. q. 191. limita, ut ibi.

Proxenetæ non potest concludere mercatum de equo. q. 466

Pullum equinum quis præmaturo oneravit, unde ob id est mortuus, cum sit in lata culpa, tenetur ad damnum. q. 218

Pungens equum calcaneis minus, ex quo ictu, si quis fuit percussus, pungenst tenetur. q. 375. & quomodo? q. 228

Q.

QUALITAS in equo est omnino probanda: Nam si dico, quod vendidisti mihi equum stellatum in fronte, & probem de equo, sed

non de qualitate frontis stellatæ, non concludit mea probatio. q. 440

R.

RACATIUS dicens iste equus est meus, non ideo efficit, ut sit dominus, sed quod ad eum & sollicitudinem. q. 192

Rapto equo, dominus cum per vim recuperare potest. q. 278

Raptor equi debet condemnari in quadruplum, equo in quadruplum computato. q. 277

Receptatores furum & deprædatorum equorum scientes, volentesque in hospitio, quod hospitantur, & eis faventes puniuntur. 7. 185

Recidivans equus, quando præsumatur non sanatus. q. 267

Recuperare possum equum a gentibus mihi ablatum, probata violentia. q. 47. idem quando stipendiarius recessit cum equo, qui sit penes magnum Baronem, potero recuperare ex. l. 6. m. C. de rei vendi. q. 50

Redhibere vellens equum, quid habeat agere. q. 114

Redhibitoria agi potest, non tantum pro uno vicio, sed & pro alijs apparentibus vicijs. q. 7

Redhibitoria in dubio habet locum. q. 17

Redhibitoria non datur pro parvis Equi vicijs. q. 142

Redhibitoria in permutatione equi cum asino habet locum pro eorum vicio: & in datione in solutum, & quando Equus sit vitiosus, morbosusve, & vitium sit leve, vel ne? statuitur iudicio Marefcalcorum duorum, & non unius. q. 266

Redhibitoria nihilominus, vel quanto minoris agere Marefcalcus, & pretius, qui emit equum vitiosum, vel equum absentem allegat. q. 268

Redhibitoria non ager emptor, si venditor equo, & non solum precio cognoscat equum esse vitiosum & nihilominus sciens solvat precium. q. 270

Redhibitoria locum habet in permutatione facta de equo cum equo. q. 121

Redhibitoria te poterit condemnare iudex, si egi

egi contra te pro equo quanto minoris, & erat quasi inutilis factus. q. 293. intellige tamen, ut ibi,

Redhibitoria agens post sex menses, & succubens, quanto minoris agere potest. q. 294

Redhibitoria, vel quanto minoris agi potest, si tempore venditionis equus morbum patiebatur, & quomodo probatur morbus? q. 377

Redhibitoria agit infra sex menses contra venditorem, qui siliit equi vitia, & debet condemnari venditor ad precium, & ad damnum, interesse & expensarum restitutionem, q. 387

Redhibitoria quis agens pro equo vitioso, si pendente iudicio vitium illud omnino cessat, debet cessare redhibitoria q. 443

Rediens conductor cum equo sibi prius locato, ut iter in patriam, non tenetur ad maiorem mercedem, quam in priore itinere pro singulo die præstare convenerat. q. 235

Rustico non sufficit portare pellem equi domini, si perijt ejus culpa, vel dolo, nec sufficit probare intentum, sed ipsam morem naturalem probare debet, vel casum fortuitum, q. 450

Rustici non tenentur gratis commodare suos equos istis basilicellis, nec eis cibaria præstare, q. 160

Rusticus habens in socidam equas, quæ in cursu hostium fuerunt depeditæ, non tenetur damnum rescire. q. 312

Rusticus habens in socida equam æstimatam cum pullo, si culpa ejus filij pueri de rupe cadat, & sit mortua, tenetur domino, q. 441

Rusticus, si amittat equam ejus culpa, cujus habebat custodiam, vel furto sit subtrahita, vel lupus comedit, tenetur emendare damnum de suo, si tamen sit socius cum domino, non tenetur, nisi in quantum facere potest. q. 466 & q. 550

S.

SCRIBENS liceras de equo veterinario, quomodo debet scribere. q. 377

Scholaria, si reddit equum commodatum, effe-

ctum deteriorum absque ejus culpa, non tenetur, sive. si culpa. q. 380

Scholastici equus pro represalijs capi non possunt. q. 222

Sella venit equo vendito, q. 24. si sella sit ostensa cum equo, aliàs non q. 201. & quam actione. q. 230

Sententia qualiter formatur, si pendente lite moritur equus. q. 209

Sequestrari possunt equi viatorum, mulionum, stipendiariorum, forensium, & venientium ad civitatem, cum semper dicantur suspecti. q. 418

Sequestrari possunt equi debitoris forensis, licet forum non sortiat ibi, neque ratione contractus neque delicti, sed ad finem, ut præstet fidejussionem de iudicio sisti in foro competenti, & de re non barratanda. q. 419

Sequestrarius, qui sequestrari fecit equum tenetur impendere expensas. q. 202

Sequestrario equi pendente appellatione fieri potest pro equo, mercede, & vecturis & ob id etiam stabulum conduci. q. 435

Servire quis debet cum bonis equis, prout promissit. q. 335

Sessor equi, tenetur acclamare, Cave, cave, aliàs tenetur. q. 177

Signum de quo est signatus equus, facit, ut præsumatur illius, cujus est signum. q. 155. & q. 338

Socida equarum qualiter fiat. q. 117

Socij duo vendentes equum morbosum, an alter pro altero tenebitur. q. 54

Socius non tenetur emendare partem equi, si ne ejus culpa mortui, secus atque si dolo. q. 149. & q. 432

Socius non tenetur ex morte equi socio. q. 432

Solivagum equum reducens non tenetur. q. 139

Spinas ponens subtus caudam equo tuo, si pauperiem facit, tenetur lege aquilia. q. 287

Spoliare quempiam sua possessione non dicitur, qui ejus equum solivagum in pascuis, credens suum esse, capiat. q. 331

Sponsio de equo tenet, & ob id in sequestrum poni potest. q. 150

Strigosi equi. q. 188

Subsidiana in factum actio mihi datur, aduersus illum, qui elegit eius equo mihi commodato, ob quid negocia mea expedire nequi Parisis. q. 70

Subtrahens equum de grege principis, punitur. q. 36

Sumptus equorum in hospitij, (vulgo) la prębenda. q. 138

Succussor, qui equum meum experiendum, accepit, & eum locavit, furti non tenetur. q. 140

Supellectilium, massariarumque appellatio ne non venit equus. q. 55

Stipulatio, si sit concepta per verba pręsentis temporis, quę equus sit gradarius, non calcitrosus, valet. q. 89

Suspicio est contra aliquem, qui visus sit ad januam stabuli, tentare si possit intrare hora suspecta. q. 271

Statutum, quod nullus vendat equum, non comprehendit equum in solutum datum, vel donatum. q. 27

Statutum, quando punit equum vendentem non subiecto. q. 28

Statutum prohibet equos currere per plateam, debet intelligi, si quis violenter facit currere, secus, si voluntate. q. 401. sed quomodo probabitur. q. 428

Statutum loci contractus de equo facti, debet iudex in definitione litis, re sententię servare, sed statutum loci, ubi lis pendet, quod ad ordinationem processus debet servari. q. 403

T.

TERTIUS, an teneatur ex facto suo, si equus aliquem percutiat. q. 56

Testis in probando equum fuisse domini, & ejus valorem, non interrogatus, tenetur reddere rationem dicti sui. q. 22

Testis quid habeat deponere super identitate equi. q. 224

Testis, quid deponat in ratione, ut negocium appareat diligenter factum super equo vendito. 225

Testis unicus non facit iudicium, qui hora suspecta vidit aliquem ad januam stabuli tentare ingredi. q. 274

Testis rusticus equester incedens ad testificandum, nihil potest consequi pro expensa equi. q. 297

Testis in probando valore equi, debet reddere rationem. q. 353

Testis recte probat precium equi, deponens, quod equus erat bonus, bellus, & crassius, & quod valebat 10. ducatos, & quod ipse testis tanti emisit. q. 426

Testis, quomodo testificari habeat super deterioratione equi. q. 437

Testis debet reddere rationem dicti sui, deponens super valore equi, & sanitate, ac culpa commodatarij. q. 445

Testis, deponens super equo, in uno falsus, perdit fidem in alijs. q. 441

Torqueri non potest tur, nisi primò constet de furto equi subtrahcti. q. 275

Torqueri potest inquisitor de furto equi, si est quid magnum, secus, si est duorum, vel trium florenorum. q. 319

Transitum faciens cum equo per civitatem istam non poterit hic conveniri ratione possessionis. q. 210

V.

VALISIA equum ornavit commodator, qui est effectus deterior, debet emendari. q. 21

Vasa vini fregit equus tuus, naturali feritare: teneris tu quidem emendare damnum: secus, si instigatu alicujus, quia instigator ipse tenetur. q. 262

Vasallo dominus tenetur emendare equum amissum in guerra, si sine ejus culpa sit perditus, secus, si sua culpa. q. 176

Vasallus promittens manu tenere equum episcopo, ad sui honorem, vel dare, & solvere omni anno tot mensuras vini, si ei placuerit: si vasallus non fuit requisitus exequi promissum, non cadit à jure suo. q. 316

Vectura equi debet solvi testi, qui venit super equo testificandi gratia, si equum suum est solitus locare. q. 360

Vendens equum tibi quantum voluerit, non tenet venditio. q. 306

Vendere quis cogi non potest equum suum alteri,

I N D E X.

- tem, nisi ex necessitate publica eminenti. q. 308
- Vendere promittens equum nulli alteri, quam Titio, si alteri vendit, tenet venditio. q. 348
- Venditis duobus equis, quorum alter reperitur morbosus, nihilominus valet venditio, nisi precium fuisse constitutum pro singulis, singulariter consideratis. q. 204
- Vendito equo, cuius erit ne periculum ante traditionem. q. 307
- Venditor equi, mihi tradere tenetur, & si non tradidit, etiam ratione delicti eum potero conuenire in loco contractus. q. 49
- Venditor dicit se vendere equum cum omnibus magagnis, &c. an profit hanc sua protectio? q. 84. & q. 86
- Venditor equi, circumducens emptorem tenetur. q. 93
- Venditor equi, utitur verbis deceptorij, ambiguis: tamen dicit, quod fiet interpretatio contra ipsum. q. 251. & 261
- Venditor tenetur ad interesse, si fuit in mora cavendi de vitijs & morbis. q. 269. emptor autem redhibitoria agere potest intra duos menses tantum, dato, quod nullum habeat equus vitium, vel morbum, vel ad interesse infra sex menses. q. 269
- Venditor quid habeat agere, si emptor equum morbosum recusat accipere. q. 271
- Venditor an teneatur semper dicere defectus equi venalis. q. 384
- Venditor an possit vendere damnum & interesse quod incurrit in venditione equi, ex qua sentit damnum, vel interesse solidorum centum, licet equus non valeat, nec communiter xliimetur plus solidis quinquaginta. q. 392
- Venditor equi recipiens equum tanquam morbosum ab emptore, sibi prajudicat, & videtur fateri casum redhibitionis, ideo tenetur restituere precium ipsi emptori. q. 402
- Venditor equi non debet revelare emptorem a damno, si equo vendito, princeps accipit equum ab emptore, quia casus fortuitus nocet emptori, & non venditori. q. 417
- Venditoris eorumque, vendentes equos hominibus statim recessuris, si statim eis non solvitur precium, possunt recuperare equos venditos. q. 406
- Venditio equi, si placuerit infra mensem teneatur. q. 107
- Vermes incantare equis bonis verbis, licet. q. 242
- Vestibus, quid, vestiant equi cardinalium. q. 65
- Vendens equum alicui, si dicat emptori, ego confido de te usque ad x. dies, & non ultra dominium revertitur post absque traditione. q. 514
- Vendere tenens equum, emptori tenetur ostendere. q. 515
- Vendere equum mihi promittens infra certum tempus, si alteri vendit, contra quem agam. q. 6
- Vendere quis potest carius equum homini experto, quam simplici. q. 517
- Venditio equi facta, quod nisi statim precium solvatur, equus sit inemptus, si unus numerus deficit, non valet. q. 518
- Venditio equi posita in alterius voluntate, quando valeat. q. 520
- Venditio equi in arbitrium tertij, fieri potest. q. 521
- Venditio equi facta duobus, cui primò facta traditio præsumat. q. 522
- Venditio equi ante traditionem non est perfecta. q. 523
- Venditor potest retinere equum venditum pro uno numo non soluto precij. q. 524
- Venditor equi, ipsum prae se tradere tenetur. q. 525
- Venditor nulla verborum cautela, inducere potest emptorem ad emendum equum. q. 526
- Venditor condemnatus restituere equum, potest cogi manum militari ad restituendum. q. 527
- Venditio equi pro quanto erimus in concordia, valet. q. 528
- Venditio equi collata in voluntatem partis, quò ad precium, quando valeat. q. 529
- Venditio equi fieri potest, cum pacto, quod dominium non transeat, nisi precio integre soluto. q. 530
- Venditio equi valet pro quanto precio emptor vendidit alteri. q. 532

I N D E X.

Venditio equi valet per verba: vis emere pro
deccm, volo, si vis, emo. q. 532
Venditio equi non valet sine consensu ejus, ad
quem est reversurus. q. 534
Venditionem equi impediens, domino tenetur
actione de dolo, vel in factum. q. 535
Venditor equi non præsuntur dominus, nisi
probetur. q. 536
Venditor equi præsuntur vendidisse juridicè,
nisi contrarium probetur. q. 537
Venditor equi, licet non teneatur redhibitoria,
quia equus non sit vitiosus, si tamen equum
recipit, quia emptor non sit contentus, tene-
tur precium reddere. q. 540
Venditor equi penitus, tenetur. q. 542
Venditor equi præsuntur scire defectus equi
morbosi. q. 542
Venditor conventus redhibitoria pro equo ven-
dito, tenetur ad precium, & pro eo, quod sol-
vit pro gabella de contractu. q. 543
Venditor equi suspectus cogitur eum tradere,
etiam sine precio, eo tamen dispositato. q.
544
Vercinnarius quis dicatur. q. 545
Victor quis dicatur, si equi puginatorum ob
ignem appropinquare nolunt? q. 546
Villa non tenetur pro equo mortuo, vel vulne-
rato in via publica. q. 547
Visitatores possunt aliquid accipere pro feta-
uris equorum. q. 548
Visitatio eccl. sic, non debet merces solvi
per ecclesiam equi ad vecturam accepti.
q. 549

Vitium, in equo illud censetur, quod est natu-
rale, & irremediabile, ut caritas, surditas, &
similia, accidentalia, non dicuntur vitia, sed
morbi. q. 556
Vitium, quando dicatur apparens in equo? q.
557
Votum commutare non potest autoritate pro-
pria, qui novit equum suum determinatum
Deo. q. 389
Usufructuarius habito fundi usu, & commodi-
tate equorum ne fructum paratorum quo-
que fundi gratia consequatur, consequetur?
q. 389
Usufructuaria relicta mulier, an fructus equo-
rum consequatur. q. 390
Usura est, si quis emat equos, sibi reddendos à
venditore in certis nundinis, pro majori pre-
cio, quæ valent tempore contractus. q. 389
Usurarius est contractus, si loco tibi equum pro
precto precio, cum pacto, quod si perierit, tibi
pereat. q. 390
Usuras pecuniarum non solutæ pro equo vendito,
qui facile mori poterat, consequitur vendi-
tor, si equus erat solutus locari. q. 388
Usurarius ex usuris equum emit, & alteri do-
nat, postea efficitur non solvendo, potest, qui
solvit usuras, a possessore equum petere. q. 390
Usus equi habet tantum equitans. q. 377
Usus datio equi potest ad voluntatem dantis
revocari, non limitato tempore tacite, vel ex-
presse. q. 231
Usus equi, vel precario datus, differunt. q. 462

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE

